

MS 10026

דרושים לשבתות ולמועדים.

Tolidano, Hayim.

[179-]

System no. 0084651

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

MS 10026
108342
(84051)

וְהַתְּרַעַם לַמַּעֲבָד מַעֲרָם הוּא כִּי כַּפֵּה הַקִּדְבֵּי וְהַבֵּיט כִּי קִבְּלַת הַתְּרוּהָ הִיא קֶסֶף עַל שְׂאֵר כִּי שִׂיהוּ
זֶה שִׂיחִיהָ הַכֵּל מֵעֵת לֹא יוֹכֵם בְּעוֹבֵי הַקְּרוֹה לְאִסּוּר עָלָיו מִלֵּב וְלֹא נִחְוֵר וְלֹא כִּי וְלֹא
כֹּה־כֹּה־הַעֲלִים עַל שְׂרָלֶן עֲלֵיהֶם וְזֹאת וְשׁוֹר כַּעֲשֵׂה שֶׁ עוֹנֵשׁ וְיִסְרוֹן וְשִׁתּוֹת בְּזֵל תִּלְמִידִים בְּזֵל שֶׁהָרֶ -
זֶה לֹא לֹא בִּט אֲשֶׁר וְפִטָּן לִקְבֵל הַתְּרוּהָ כִּלְכִּיב ה' עֲשֵׂט בִּט וְהַטְּבוּ וְאֲשֶׁר מֵה כִּיב -
לֹא תִרְאֶה וְאֲמַנּוּ יֵשׁ לֵב יִדְוֹעַ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְעַל חֹכֶךְ תַּחֲטֶה וְכֵן כִּי וְלֹא כֹה־הֵנָּה לֹא לֹא
לְהַתְּרַעַם בְּעַל תְּרוּהָ עֲשֵׂה עוֹנֵשׁ וְהַקְּדוּקָה וְכֹה־הַקִּדְבֵּי לְמַת אֵת יֵשׁ אֲשֶׁר הַעֲלִים בְּכֹל -
וְיִקְבֵּל הַתְּרוּהָ בְּכֹפֹ. לֵה לֵל הַקִּדְבֵּי לְהִיבֵא עֵם בְּזֵל תַּחֲטֶה יִלְמַעֲרָם לְשִׁעֲרָם בְּחֹמֶר וְלִבְנוֹת
בְּכֹל עֲבֹלָה קֶסֶף שִׁתּוֹן כִּי יִבְחָרוּ לֵהֵם בְּכֹל וְפִטָּם עוֹל הַתְּרוּהָ שֶׁאֵין הָאִוֶּר נִכְבֵּד אֲלֵא מֵתוֹן הַחֹמֶר
וְלֵהֵם אֲשֶׁר מַעֲרָם נִס עֵם בְּזֵל הִיוּ נִזְחָס כִּתְּפֵ סוֹרֶת לְכֹחַ שֶׁעֲשֵׂה אֵל הַתְּרוּהָ כִּי שֶׁהִיוּ בְּכֹ
חֹמֶר עוֹנֵשִׁים בְּרִשׁוֹת עֲכָן וְלֹא שֶׁבֵּן אֲלֵה עֲלֵיהֶם וְלֹא לִקְדֹת אֲדוֹן לְעֲכָם וְהָיוּ תְּרַעַם -
הַשְּׂעִיב בְּזֵל שִׁתְּרָא יֵשׁ לִקְבֵל עֲלֵיהֶם עוֹל מֵלֶכֶת שֶׁעִים בְּאִהְבָה וְכֹה־הֵנָּה הִנֵּה הַסְּרֹב חוֹשֵׁךְ אֲבֵם
וְלֵהֵם וְאֲוִקְבוּ אֲמָרוּ מֵעֵת וְהֵכֵן

[illegible]

הקדש שנתן שיאלו שהכלם משמטות מצרים לא יהיו קצם בעול התורה ויבחרו לעבור אתה לקבל
 תורתו באהבה ולבך קצב יפה משע ואמר אם אינ עולכם נשטא לעצמם שיהיו פם הם תכלת השעבור
 לא יהיו נוסס לקבל התורה מאהבה פם אי איכסר להם לקבל אחר כך עבור חובי ה' אליהך אשר הולכתך
 מש' אל נכנס לעצמם ולא העלאו ה' אינ תכל אונתו עבור למ' אשה חסיד לעצמם כג שיהיו פם
 הם תכל עם ב' שיוכלם ה' מעצמם ואו יעשו ניקל עבור חובי ה' אליהך וב'
 (בזה יתפרג הכתוב אנכי את עשך מצריעה ואנכי אנכי ית כל בעל אנכי ה' אשתנו את לתי לא
 וכי שיקבלו מאהבה ויחפץ להשתעבד בעול התורה לבך את נקש מצריעה ואשעבד פם
 אכסר עשך כג שנתן השעבור והיסוק תהיו עובטם אחך לקבל עול תורתו באהבה והו ואנכי
 אנשך וא' שלה רעו הכתוב וזה לך ב' אנכי שלחתיך בהולך את העם תשעבדן וב' והבן
 (בזה יתרון קנטיא חזקה שתחבט בה הולכוסם לעשן רשת ב' אם ה' הקדש את נוח פטע ואעץ
 את לבבו כלסעב ויחוק ה' את לב פטע אכ' עה פטעו ושה חמאחו להביא עליו שער עבד
 ויש ש' שיתק על' את קצסתי עטמ וזה עורו לתק שכך הייץ הנגיה ועבדום ועש' אונתם נקא וזה
 שעבדו בהם בתק ובכ' הקדשם שח' שלחיות עיקר שעבור על' יש' הוא כג שיקל לקבלת התורה
 והעלית ואם היו ברשות עכשן לא היו מקבלים עליהם עול תורה לבך הכסס תחת סכלת מצרים
 וכשאלה הקב' ב' שהיוקם בעצמם הוסיפו על חמאחם וישקעו בלול מצרים והיו ג' שקופ ג' עה וע'
 באוסן שתרמקו יתר ולא היו עובטם לקבל תורה עה עשה הקב' הקדש לב פטע ואעץ את לבבו
 פ' לסרו בעשר עבתי וכל' יש' יאלו היר העולה ואת אונתיתו ועוסתיו ויסרו מלכם האמונות
 הולכות כ' יכדו וילעו כ' עלך ה' על ג'ים ואעץ על' היה פטע ואו לעט כ'ין שהקב' אעץ את
 לבבו ע' לא חסא עטת תועלת יש' אדם קייע על' עולם
 (לזה אעבו ז' ע' וחמאחם על' ב' מעצמם אחר שמשע יאלו וז' חלקים שתי ב' יש' אפלה הקדש
 כש' ושקד שעבור עצמם הוא לקבלת התורה שהם שיתרם לקבל וכשאלה הקב' לאונתם
 הקדשם שהיו בוחרם בשעבור עצמם ולא היו רופס לבאת עשם או אשר ה' שהלל לאונתם לעות
 כ'ין שאין בהם תומלת אעט' שיאלו מעצמם לא יא' לקבל עול התורה והעלה לבך שתי ב' אפלה
 אכ' אונתו חלק ה' שאלה לא היו ב'ים אום וקת של עקה כג אכאו מעצמם וכשאלו עט עה
 הקדשם לקיחתו למחייתו ל' עשם לב' שהיו יש' שאוקעשם בעה כש' ג' שקופ ג' והקב' היה רופס
 ג'ואלן שכבר הנשה האכעה ככתוב ואשבור עלך ואחך וזה עשך עת דורס הנשה האכועה
 שנשבעת לאברהם אברהם למלך את בטל ולא היו ב'ים עמית כג אעלא ונתן להם שתי עמית פם
 נסמ רופ' שאלה ולבך קה אונתם ויקחו להם איש ש' לבית אכונת לבב על' ש' שהיית ב'ים בהייתם
 ובמים את הקדש שהיו עובדים והקפד בעה כעולה בל התורה
 עכא כ' תכלית היסוק אעבא הקב' על' יש' אינ דק נקעה נעמלה מללה אלא אהבה נעורה
 לתכלית הנקוב כ' שיתק כה רומס ועתק יגן אשה ונש' הכתוב אל' תשעט אונתו
 וכלת קעתי כ' אשכ בתשך ה' אור ל' אש לקוק שחם הפסוק עכבר כלמן עבר וחלו
 לשון עתיד אכל הקנה להורות כ' עשע ה' הם לתכלית כקדק ורמזים ונש' אל' תשעט
 ויבתי ל' כאשר תראה אונת בבוע צביות צבונות כ' להעבר נפלת כללית עצמים ויתקם
 כלית היה להנחית ולמכות כ' שיתק אונת נפלה נשעס ל' קיעה נכשע' אם כ' ששן ואיה
 פם לעתיד כ' אשכ בתשך כללית הער היה ה' אור ל' אשעך ל' עיה קללות ששן נשען
 נכ

[illegible]

מזל כה לא היו ימים מרובים לשלום להפליג בהם השמחה כח השבועות שבו נעצ
היוונת בין החתן המנוח על כל ברכה יתעלה שמו וכת מנוח עם ברכה ונתיחלו עמו
כמתן עם כלל התורה שהיא בתורה קדושה וקדושת היום נעמד ובעל עץ מה פודולך
אחות כלל זכיה שם על מלבד כשם רשון בעלה שקדושת סקליו יש כלל שיתא הכא וז' כדאי
שיתא הכא אתי עלבון כלל לבחנת אחות כלל מה יפר דולך אחות כלל נוספת תמונה שפתותן כלל
מ נעול אחות כלל באית לט אחות כלל וז' כדאי קול אשון וב' קול מתן וקול כלל וכלל תעלה
כלל ויתגלה כלל נעשוא מתן על כלל
ולבאורה נראה תכל כל עלמ רב וכלל משב ואויל כל העקושות שנקללו יש כלל ואינו ממש שום
לכב ואי נתיי לענייט מה איכפת לן אם יהיו עשרה או יותר או פחות
עב אט אנוש שבה דמה לעד שנושע עשרה דגטם שקבעל כשיא אשך יתתיב לה בעלה
זכרים שם שאר כמות ועוש מן התורה רפואתם ופליטה וקבלתה עונותיה אחר עינת קבעל
ועוד לז כבולה ועון קבנות וכחות בטן רכה
וקנה הוא יתבך באר בחתונתם אלל כ בחסדו ובהסדו עתרה שיהיה לבנות שארל גם כלל לעינות
זה כלל אלו העשרה זכרים אבל באופן יותר שלם שיהיו מן התועלות הנעשים מהם ולא יהיה
היה בהם שום עבד וזאת וזה כלל לעולם ר' ברכה שאמר בעלה שקדושת סקליו יש כשם כלל לעמו
על ה' זכרים שתייב קבעל לא שיתן שהן שנקללו כשם כלל נתייב הוא ית' ז' זכרים
אם על השאר שהם העונות אשר נפת תמונה שפתותן כלל רכב ומלב תחת לשון וזהו עונות
מקדושתם על כלל ואם על הכמות אשר הנביא יאמיר שום אשך זה תכל רב כ' קלביט כלל
אשך וב' וכלל תעלה כלל ועל העונה אשר כ' בעל בחור בתולה וב' נעשוא מתן על כלל וב'
על הרפואה אשר לבחנת אחות כלל אשר הלא מרוב מרפת את לב וכל מעשיי כן ואין
אוכל למבול לראותך כשם זכר וכולל שארפאך מעבאובך ועל הפלגן אשר מן נעול
אחות כלל וב' דנה אבד שעתך סודות נעשונות כן נעול נעשין חתום שלא יכנס לן שום זכר
למיתה סבד ואזמך לבנותך ועל הקבולה אשר ש' יתעלה קול אשון וקול אשך קול מתן וקול כלל
לא יהיה מקום לקבולה כ' אין שם עיניך ובהקנס קול נהי נאעש כז' תעבורם יאעש בעל יהודה
קול אשון וקול אשך
ורל העונות שאחר עינת קבעל אשר מה יפר דולך אחות כלל מה מרוב דולך עין פטשים
ישאלו קין על אכלה נעמה כעין עשית קין והעלך והטן שבו למחות ורמה אשר לה שלא
תכנע על העונות כי בעה רכזה מרוב דולך עין אהבתך יותר מכל יין ועון ואכ נחל שלא
אזמלם עשך כשם מן אכ' יקיר כן זכר אלמנות מללה מה שאינו כן באשר נכאר ועל העונות
אשר אתי עלבון כלל תכנע נאעש אשך וב' דל תהיה דליתן יחד עש ש' בית העקרה שהיא עלבון
עעיתיהם על ש' לב שלא יקיר כן זכר למד עשך אכשלתך אלא תשב עש יחד ורל ממן
קבנות אשר באית לט אחות כלל אחתי עור וב' אכלו פעם שיתו נעבדו דולם דל אף יעלה
על הקשת לבית חתן עון לבנות יאכא יתם שהר בבוא לט אט מונית לכל נעבדות לב אט
אזמל אכלו חשים שיתו נעבדו דולם נאכ' לבנות מה אשך לאלה היום וכל היישיך אשר הם חיים
על האשה ורל כמות בטן רכב שאפשה אחר עינת קאכ חתם בזה כרפד הנפח אלא סבב
עשך ואה קלם וב' מי אט נאס ה' כ' קלם כעל תלבט ותקשרם ככלל בחנית על רכב
קבטם יהיה לב אכל לא שאר יתנעם לא עכר ולא עכר אשם למבואר לנתייב קבנות כ' עכר

לעשיתן להא לאר חטא גדול העלה ועשה יוצר מעי שאינו מקנה ועשה מזל ל אין הלבד כפ' שכלל
ינא נכח לרבן קנה כן מה סד נעלפ טפ ע שאינו מקנה ועשה ולפיכך לא היו שואלים ונוראים
שיתן להם שהם הם עקיימים אונס כל סני דהוא ערקל אכל בשאר שכלל יתבק ליתקל לשכלל
יבוקם עשה וקני רבא תבול מעלתם יותר מעלה או אמרו תנן הוק על השמים שנה עקנים ועושים נ
רבא יבן מזל אמר הקב"ה אם ברית את התורה לעמך ברית שאל כ ב יתב יעך וב' ואם
תאמרו שאל לעשותם נתת להם התורה לא שתיה אלא לנפחכם שהם מה טמאנו לה נעלה
מזה שאל נעלה מעיט כל מי נעורף השמים ~~היה~~ נשתה אלו העלמים ענין שאל נעלה אלו
א' מן השמים עכ"ל
קדשך נב יעלף על הדעת למעג שמו לנעך נתינה התורה ועוד מה הרבה שאל סתה לעה שעה
למען שמייתן של מהל לא סתה להם " אלא העטן כעש דעה שתימה סד נבול ע
שאינו מקנה ועשה נס ישאל נדא שהיו עקיימים התורה כעו שקבלו מאבותם אינן אפ כל
קני יתבק נהיה סד נבול ע שאינו מקנה ועשה לה בא הוא ית להנא עלבן ואמר להם שאל
תאמרו מן לעיתכם נתת להם התורה שתייה עקנים ועושים נאורבא נבול ע שאינו מקנה נס' ונעלה
מנעל שמייתן לא כן הרב אלא לנפחכם נבול העלה ועשה וב' שהם העלמים נס הם היו עקיימים
התורה נעלה טמאנו לה אלא כפ שהיו עקנים ועושים נאורבא נבול שכלל ע שתייה עקנים
וקנא שאל כל אמר רבא ה' נעשה נעשה ואני היה לעב נשעע נעשה אלא אפרו ש' לפי הקב"ה
כעש על שאל שמייתן קיימים אונס יתב לא תשא קיים אכלים לא תבול קיי
השמים כישקב כתיב הסיון את אלה הנבא אמר בתרסס אברהם שאל ה' עותי י אלה אלה וע
כעש כתיב ואיך נבול עבית אדונך כבד את אבך קיים יחזק כעשק עכ' העובד לא
ח' אלא קיים יהורה עה כעכ כ טגור וב' לא תנאל קיים ינספ באשית פנמיס
א' למעג הנעם שהקדשו נעשה למעג נהוא כעש למעג למעג על שאל עכ' ה' שמייתן בא
נורא שמייתן למעג על כעש נעל כעש כעש אלא עלמג שהחזיק התורה למעג נשעע
ללא קבלה נ' למה הקב"ה הקדש למעג כעש ואחך ישעאל נען הוואו להתמיל כבול שהווא
ישעאל נ' נבאזה כ לא היס קניו יתבק אלא להשקית העקמנים נחעעעעם על ישכלל ידוע
כ' עכ שאל קנא שיקר הקמנו נסע הוא שיקר הקמנו אכל עכ שן אין הקמנו נבול כל ק
נכזה הקב"ה ללבן אונס העקמנו הנבול תמיל נעשיל יתבול הקמנו היעט
נבאזה נשאל ינעו הקנא הא נסח הקב"ה ראה אמרו נעשה נשעע נעו כזה קנא אונס עושים
תמית עשו נשעאל שאל נא לקבל התורה ונח נעשה נעו למעג שנקא כן שנעשה נעשה
כבן רבן נ' נשעע נעו לשעאל שנקא כן על כ שעע ה' אלא שניך נלך הקדשו נעשה למעג
כעס שהווא יתבק הקדש נעו לשעאל
וקנא משאל כ' השלש למעג כעש ה' שאל יהיה סתמן פה למה למעג אלא נתן לבו את התורה
קיינו עקיימים אונס א"ל הקב"ה וואו באיזה מלש נתינה בעול תאונס שאל עמו
נשעק תשנב יכל ללמוד תורה ולבאורה אינו טוב דעה יתן נעה ינספ שתינה בעול תאונס
שכמנש עול אמר לא יקיימה נבול תאונס יקיימה
נח' עכ' עכ' כוזה נשקב נעו מלן המלשם נלך יתב טמן נאיר נשעל למכ כעו תעו
נאיר נחש טמן נשקב כעס כמנפתי נלך עמל תאונס ע שיקב התורה נעו
אונס מלש למנל אס י' קבלה קנא הוא נש' ואם שאל קנא הוא למעו
זהו שאל נען הקב"ה התורה כטמן או כטיי היו אנה אמנם אלו סתה כמלשם שאל קיינו
עקיימים אונס לך סתה כטמן שהוא תאונס נעלן כמנפתי כעס כ' שאל יהיה לפ'
למע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

43

בבית זקס אונערס עהס ובהם היו באים ואונערס לדר אחר על חבונן והקצה נטל אל
 ואלו ועוררין ליה ים ובפניו שפ' אכן נולד הקצר חער מלעב כל ישי הייתי תעיד
 עה נאקטית אונע ז עכל אונע נאמן להשתעבד בעבודת סך ועכש אט
 נטל בהם כלמורן ובעל לדר ידע אט אולא ואקים הם לך

[illegible]

ויהיו בתפלה ובה משיח רלכך כתבו השקוללים שמוכר נשון להחיותו בשעת תיקונית שופר
שאו שיעורו נהיה ר' נתקרב תפלתו אכל לא יאכל בנדרו יותר עליו שאלו יסח לעת עשרה
אלא יאמר תמאית עניתי פשעתי שזו עיקר הנידוי .. וכן משכר בלה ש"ה כשהנכחיתו בתן הנכח
על משפט בת שבע אער תמאית לה נתן לה נאלי הנכח נס ה' העביר תמאיתך לא תענות
יטן כי אענה מערכות לבן והקטף רבנו האב ק"ל דלעז שאמרל שהתורה כשה נדונים ולא
דושל בעו שמשכר שאלו למעלה תמאית לה כי עבדת את פ' ה' נאלי רבך , נאלי -
אער עוד תמאית לה ועשך שוב עש נאלי תמאית לה והשכר שמואל ונס נכח יס לא יאכל ולא -
יטם כי לא ארס הוא להטם , וזהו שבעה א' שאלו תמאית לה השיבו הנכח נס ה' העביר
תמאיתך לא תענות , נס ח' משוא פסם יס בלכר , ויתרין הוא ק"ל כי הארס בשמשך שום
שכרה אשכ' שהיה לו אינה קבוצ או אונס שימשך אונס , מע' כשיתורה עליה -
לא יתכל לה האל ויאער נלי נידונס לחסך שהיית עובדו בשמשך עפט אונס ולכך עשית
אונס . שזה מורה שהקבוצ הוא היה משוכ בשטן יותר מקני האל נה אינו עשה הוא -
האונס שיטנדך לרוב האל ואנכא היה לו ל'קיים רוב האל נשכר האונס ההוא אשכ' -
שימשך עליו .. והמכר והנכח הוא כשיתורה על השכרה יאער סתם תמאית וישר העניתי
לא שזה ל' כל שהאונס ההוא לא היה משוכ מל' יותר עקשין לא היה משוכ בשטן לכלום
אלא תמאית לחסך עבד ערה נכשש , רלכך שאלו כשהתורה על תמאיתך אער למעלה
בנהל תמאית כי עבדת את פ' ה' נאלי רבך כי יאלי את העש ואשכע בקולם שזה -
מורה שאלו את העש ולא יאלי עהק' שזהו שזהו עשיר ועל אשכ עשיר עד מעד ונתן -
התכלית לעשר רבוצ אכרפא הנכח תמאית שאלו את העש ולא עה לכך אער לו הנכח ונס
נכח יס נס' כי לא ארס הוא להטם , אכל דהע' אשכ' שהיה לו התכלית נדלה למעלה
את שכר על משפט כ' כעז' כל היוא למעלה כל נס כפחות קתב למשכן כשה נאלי
עבדות יתק נדל' רבם העשירים כנו לבשך נאלי עבדות נעורה הייך , ועוד אונס
נאלי הייך כ' לנד ער' י' , נאלי כשהנכחיתו בתן הנכח עליה היה לו סתמן פה למע -
ה' פשע נשך תמאית קלם כדנה היו , ועוד נאלי היא ל' משכ' , נאלי לא תתכל
ל' אלא אער תמאית לה ולא נתן שום התכלית , לכך השכר הנכח נס ה' העביר
תמאיתך לא תענות , נשיו אנו סותשין וסורין פ' העקמה שכל להשכר עליו שאלו בלכר
לעז עבדות אונס ל' הקב' אין אנו כפסן לעגותך הפ' הם מולס ושכרם עליהם ועורה
נשכר יכנסם .. והנכש שאלו תוקעס לתדושך פאונס לטה ופאונס למחיה ולא -
התקשך באשכע ותדושך לטה ותדושך למחיה או הכל פאונסות מו תדושך
אלא הקנה היא כשה הקב' לבאת השלם בנכש ב' ובעלה' שאל' ביום עשות' אלהים
ארץ נשעים , אכל כחא שטיהו אאל' להתקיים כי בעלה' אאל' כי לט עשיר ע' יעמוד
בעלה' אאל' כי לא יעש שום ארס נשיו נכנס אלה עשין , נאלי כרפן נאלי -
ה' אער בעל האמת כי בחלש העש יס חלשם שיעשורל עלה' בעולם והם תענו -
אב ונאלי , ניש חלשם שיעשורל עלה' והם טסן אור טסן , באורכ שבהלש זה
נשכר עלה' שיעשורל בעולם ובכרם ביום א' למחש כי כל רכר בתמלל מעשלתו -
קיפ יתר מאח' , נכין שכן עשך ינשכ על כשא כן .. לכן מאהבתי ה' אונס כחא

[illegible]

לפניו כי כסף לים הוא מתחיל לגדול בללא סתן חלף או יוחי והנחה לאסוף לעות
השם הוא מורה כל יעות המעה מורה נורה וקולב נחש

אמר אונתם שטנעם תשובה כשי הילה ופס עד זקן נשיבה והם קנודים לשיח
כעו ערב שבת שהוא סעודת לעצת וכלל ישי העמדה אשר ישי שמה
כיסע נב' אכרך לגדול כיסע כשה ימים להפן צה לילה וכלל אונתם
אדם שבים כשי העליה וקך בשטם עלין אשר העולם הזה כועה לעשות המעש
אכרך לגדול כשה ימים קנוד להפן מרח לביתו וכלל העין ה' שהוא נבוע
מכלל שכתב הוא שכתב על העין אשר העולה נועש לפר נחור נענה

טעם להקלן אהבה זאת היא כלל א' כשי שמהקלן והפגודור הם סעודים
ביותר כן זה קרוב יותר מכלל לבן ישוב שיר פן יעות שחאנס כלל וילוי קנודים

על אבא סתן בר בבלא אונת אוי לבן שיום הקן אוי לבן שיום התוכחם כללם חס
שבאונות ולא יכל לעמוד בתוכחות על אחרון הקל הקסם הסכנת לעשות

לך כן ואשר לא יוספ קמנן על אפנים היה לא יכל לעמוד בתוכחות הקל ולא יכל
אחר לעצת אונת נב' כטובא הקבץ ויכחם כל' וא' עאל' שאל' אונתם ואשרה לעמוד

ק' מהו יום הקן נעהו יום התוכחם ויובן ע"פ ע"פ באיוב ע' יתן ילשתי ואעלה וקל
אשרה לפטו משפט ופי אמלא תוכחותי אשר איוב לא יעלה על הקשת שאל

שקשץ להקבץ לטה עלעט נעה תחת מורה ח' עש הקשץ אליו ויאלם לפי אהור
חכם ואשרי כח' אלל עה אט עושץ אשרה לפטו משפט אאל' אחת כשי שאל

לן א' נהיה או' רבא' ע' שילך כחוקך ויעשץ רבץ וייעור עקתיך עה יהיה לכן
ובהכח נעור יאז ל' עה שכתוב בתורה נהיה עקב נב' ועתה נאמכם נב' ועתה

אלנץ בארץ נב' ונפס מכם נב' והתהלכתי בתוכם אול אמיל ונעם כע' נעלא
אזורה לשתי שולחנות נכעו שיעיב ל' הקבץ כן אונת אשר אט שחורב שש

נחש אשרה לפטו משפט ופי אמלא תוכחותי וקבן והוא עש' הקטל ונש לפט ע'
איתך עתה ליתן לן נחשקן ק' מהו לן נחשקן אלא קל ונש עה יעסן לך

הקבץ שיעשץ אונת לין הקהילות נכעו שחשפון שיר ולא לחזק תת חשבן
והוא עש' אוי לבן שיום הקן שיהי' אונתו כיוס נכעו המשפט ש' נחור אונתו

הקוים ב' יתווכח ששמן

לעך

דה בעה צדק ארס לענוח בחד שקעות יתר מכל העושים בלם לפי גמול מר
 וכו' לקבלת התורה שהיא בלם לה' רבן כנסס חנו לענוח אעפ"י שיש
 ראה ארס הכתוב ועמית חנו שבועות לה' אלהיך וכו' (שעמית לכה' אלהיך דל צדק שיתעצ
 שיעצ אלמס ועומלמית ענשת על כח צדקו ונלמית למנו כ' און כאן ארס תענוכות מל הדופ
 אכל בחד הסוכות לער חנו הסוכות לך באספך וכו' אחר זה ושעצ עתה לך להנחך
 סגנות עוט צדקו ובאספת הענין. ולפיכך נשמעת בחד אעמית חנו ארס רלס אלמס
 ועומלמית חן כ' יצחק ד' אלהיך שכל חיות בנות היפות ובעצמך ארס מוכנת השג
 לכן נהיית אך ארס השעצ ענועמית חסד לך אלמס עמאכ בחד העבועות שהשעצ
 בו היא קיום עמית התורה שהיא הנחת הופס לה הנפץ (ואנו ערס רכא' עב)

רבעו אעמסו בעלמס' אהיה עתמה נכד לט' כד להנכות בלמית לקיים עמית התליות
 כה' ובעזר דרס רכ' גמלטי מוט שפ טמאדע מעצ' לכנס למרן רכ' למכל מעלה הוא
 צדק. או למכונע עמוכס הוא צדק. ארס כן ארס מעצ' הרבה עמית נכדנו יס' שאינן עתקייט
 ארס כארס אכנס ארס למרן כד שיתקייט על ד' ארס הקצ' כלס ארס עבדס חלס לקבל שכל
 עמלה ארס עלך כאלו עמיתס ארס' לכן אמלק ל' נכדס וכו' נעבאנוס נח' נכדאור כעצ היה
 מכונע ארס יהיה חסד שקום העמית ארס היה יכל לקייט כחל' וכו' וכו' להנש בו על מה
 נתיסרה ארלית רכס' עמט מה טמאדע עמס' רכ' האס לה ירענר כעצ נכעצ נכד נכית קרס
 כט' וכו' אכנות שפ' ווולמס מהקדנמס נמאור לה' ויכחק עה' לה הנכסד לכמית עמטס לה ירענר עמט
 תמיטס וכן ישקב אכינו שפ' קה לבנו שיקבדו כט' וארס מה מו ארלה עמטס רכ' וכו' וכו'
 ארסנו יתכך כלס ארס עבדס ארס למרן שכל יראה רכס מר לימס למרן הרבאס
 עה' יקנין למעס ארס רכ' עמ' לקבל ס' וארס אורמס יס' לדיק לעה הארס למעכ
 הרבה עמית נכדנו יס' שאינן עתקייט ארס כחך כ' פמאס הוא שהעמית נכדנו נשאל
 ארס כחך כוונת הרבס הרבה עמית ארס עתקייט ארס כחך (כן) ארס כד שיתקייט
 על יס' הוא למרן כדד הילל כד שאקייטס

רבעו אעמסו בעלמס' אהיה עתמה נכד לט' כד להנכות בלמית לקיים עמית התליות
 כה' ובעזר דרס רכ' גמלטי מוט שפ טמאדע מעצ' לכנס למרן רכ' למכל מעלה הוא
 צדק. או למכונע עמוכס הוא צדק. ארס כן ארס מעצ' הרבה עמית נכדנו יס' שאינן עתקייט
 ארס כארס אכנס ארס למרן כד שיתקייט על ד' ארס הקצ' כלס ארס עבדס חלס לקבל שכל
 עמלה ארס עלך כאלו עמיתס ארס' לכן אמלק ל' נכדס וכו' נעבאנוס נח' נכדאור כעצ היה
 מכונע ארס יהיה חסד שקום העמית ארס היה יכל לקייט כחל' וכו' וכו' להנש בו על מה
 נתיסרה ארלית רכס' עמט מה טמאדע עמס' רכ' האס לה ירענר כעצ נכעצ נכד נכית קרס
 כט' וכו' אכנות שפ' ווולמס מהקדנמס נמאור לה' ויכחק עה' לה הנכסד לכמית עמטס לה ירענר עמט
 תמיטס וכן ישקב אכינו שפ' קה לבנו שיקבדו כט' וארס מה מו ארלה עמטס רכ' וכו' וכו'
 ארסנו יתכך כלס ארס עבדס ארס למרן שכל יראה רכס מר לימס למרן הרבאס
 עה' יקנין למעס ארס רכ' עמ' לקבל ס' וארס אורמס יס' לדיק לעה הארס למעכ
 הרבה עמית נכדנו יס' שאינן עתקייט ארס כחך כ' פמאס הוא שהעמית נכדנו נשאל
 ארס כחך כוונת הרבס הרבה עמית ארס עתקייט ארס כחך (כן) ארס כד שיתקייט
 על יס' הוא למרן כדד הילל כד שאקייטס

רבעו אעמסו בעלמס' אהיה עתמה נכד לט' כד להנכות בלמית לקיים עמית התליות
 כה' ובעזר דרס רכ' גמלטי מוט שפ טמאדע מעצ' לכנס למרן רכ' למכל מעלה הוא
 צדק. או למכונע עמוכס הוא צדק. ארס כן ארס מעצ' הרבה עמית נכדנו יס' שאינן עתקייט
 ארס כארס אכנס ארס למרן כד שיתקייט על ד' ארס הקצ' כלס ארס עבדס חלס לקבל שכל
 עמלה ארס עלך כאלו עמיתס ארס' לכן אמלק ל' נכדס וכו' נעבאנוס נח' נכדאור כעצ היה
 מכונע ארס יהיה חסד שקום העמית ארס היה יכל לקייט כחל' וכו' וכו' להנש בו על מה
 נתיסרה ארלית רכס' עמט מה טמאדע עמס' רכ' האס לה ירענר כעצ נכעצ נכד נכית קרס
 כט' וכו' אכנות שפ' ווולמס מהקדנמס נמאור לה' ויכחק עה' לה הנכסד לכמית עמטס לה ירענר עמט
 תמיטס וכן ישקב אכינו שפ' קה לבנו שיקבדו כט' וארס מה מו ארלה עמטס רכ' וכו' וכו'
 ארסנו יתכך כלס ארס עבדס ארס למרן שכל יראה רכס מר לימס למרן הרבאס
 עה' יקנין למעס ארס רכ' עמ' לקבל ס' וארס אורמס יס' לדיק לעה הארס למעכ
 הרבה עמית נכדנו יס' שאינן עתקייט ארס כחך כ' פמאס הוא שהעמית נכדנו נשאל
 ארס כחך כוונת הרבס הרבה עמית ארס עתקייט ארס כחך (כן) ארס כד שיתקייט
 על יס' הוא למרן כדד הילל כד שאקייטס

קל מעבולה נעלם מעט העבולה. וזו היתה קרית הוויסם שבאותו הדור שהם סבבו דתת דוד
 שהוא יחל נעלם מעט העבולה ולכן היו אומרים שיש ימות מקן זה נבנה אלמך בהעך לעבול
 עבולה. והקדש האכור כי מוכר וכו' מאלף עולות. וכעס בראש. ובעת כפסוק אעלה ופסא
 כי מסור אלט שהיו עלולות כפסוק למהר אעף לבעלה ושלמה חנה ואז קול חתך דרבים
 והיא ערסא מעבולה.

(כ) מעט מעט שלפ ען הקרבות כפסוק פ' ויקרא הן אשעו. אהל פ' הקרבות עת"ל וכו' אל
 שש התעסקו בתורה ואין אחס עת"ל וכו' ההל זאת התורה להנה. ולבאורה הוא פלטי
 רעה יראה מן ועד מעט יא. בה. אעס יראץ מעט יראים כי כאו שהיה מסור להם סדר
 מעט הקרבות לכל ען ולכל חמאת סהם שוקים אך לא סהם עתלים ומסכ פס הוא
 מעטסו אש נבסם אין להם כפלה בקרבות כפן על ונע וזהו ועלה על דומם אין כפלה מלת
 הקרבות והעויר ואחר עבירות אין להם אום כפלה. ועל זה יראה ונער. בא כס לאש מע
 יהא עלן בעונות ופאשים כי לא יתפכו בקרבות. ובאש מעט התעסקו בתורה ואין אחס
 עת"ל אים אשעו אבקרבות אין להם כפלה בתורה. אש להם וכעס ועל כל פאשים תכסך
 אהבה. וכן על לה אש בתוכו ערסא לכו. שפ
 והוא מעט פלס כפסוק אנה למה לא אעב לכו הקדש להביא קרבות אל אחס פסלסם
 את התורה. והיה מעט מעט כי כל עיקר מעט אה אש נפסם ללאול הנה להקרב
 הקרבות פס הם היה פ היה פלה. להו כפלה. והאום תאובץ נכחית כי לתרסם נחת לא
 יושלו ולא. סל הקרבות להס הוא איבא מרונות אין הקרבות מעטס נע כפלה מן ערע
 אכן יאראל שקבל התורה בקלם להם אטס יחלו הקרבות והתורה על כל פאשים תכסך חס
 לא כן אחס אעסלה פסלסם את התורה מה תושלו בקרבות כס סופ כל סופ העס יאכס
 ויטקו בעונם אש מעט הקרבות לא יושלו ולא יסל על כל חס פאש. כי חסיק מסכ
 שהוא חת אעכס פס על הוונות.

(כ) אול כפ' חלק אפ' אלעור אום לעל ובא שט' ה' אום לעל. ירל נאלי ינע אום לעל
 סה נבא אום לעל מלאכ כהוא אומ כי אכפ עלו פהו הני אומ לעל פה נבא
 נעלין אט ינע אום לעל תורה אום לעל אחר כהוא או' לא יעו ספר התורה היה עכך
 הני או' לעל תורה נבא עכ' נל. קול להביא הנהי האמכום אהא העיקר עכסוק לא
 יעו. נעלין או' נעלין אום לעל פה אום לעל מלאכ כי יהיה בראתו לבא
 חלה. נעלין אט נקאש נעלין אט ינע אום לעל תורה אום לעל אחר. אט יתכן אכס
 אום לעל מלאכ.

(נבא) דלעולם וא' שאמר אום לעל ובא הוא עולה אל תורה. וכוונתו על מלי ואמר
 לעל נבא היו חס' נוקסם עכסוק. פ. לא נאלי אום לעל ירל אהא עולה אל
 תורה. אלא נאלי ינע אום לעל פה דתלמוד נבא. מן לעל מלאכ דהיינו העשעף אהא
 כפסוק. כהוא אומ כי אכפ עלו פהו תני או' לעל פה נבא דהיינו תלמוד. ואמר שר
 נעלין אט ינע אום לעל תורה אום לעל אחר. והקנה כעס הנה תורה הוא מלאכ
 הורא. נל נעלין אט ינע הא דתלמוד נבא אום לעל תורה דהיינו למעלה למחם. כס
 למה מעט עלי. אום לעל אחר דהיינו דאם למה אמרין תלמוד נבא. נפסא כהוא
 אומ לא יעו ספר התורה היה עכך. אהיה ה' לעל לא יעו ספר היה עכך אום לא אכס לעל

עלוי יונת מעורר ויהי מעורר **שקד** ונרמז מרמז ולפסוק בעל קהלים פסע ברמז תמלה
 שהוא מרמז ואמך מעורר שהוא שקד .. ובהה עובד עקל שכתבד לטל אס דואף ארס שסורן נר
 ובהה כתבד אין בעל קהלים פסע **בפאנות תמלה** , לוא אס דואף ארס שסורן באן עליו
 היקא שבאן על גרמ תמלה אלא בעקד יתלה בבאנל תורה עכע קוא בימל עכעו מלת אדוא
 תרמ ברמז גרמז ארס לפסוק יסורן באן על גרמ ודוקא בארמ שבידות נפסע מן הרמז תמלה ..
 באורן בעל מעלות מוכות לעסק התורה ושלם משהן מעלה גולה אורח שמשלה עליו אהבה
 נכעו שהוסמך באבות רח' א' תורה אורח ב' שושבין ואין בטיהם רת' נר אכל ב' דר ..
 נרמז בא רח' תורה לעולם ורמז זה כבד לעולם ר' חלפתא איש כפר מנשה שארע ב' שושבין
 נרמז נשור משה למשכא קרובע לו שרמז נרמז נרמז לו שרמז ..

נרמז ארמ' ירמזו באן על גרמ א' שושבין בתורה וקאט ב' דקאט היינו נרמז **נרמז** שושבין ואין
 בטיהם רת' נרמז ב' שושבין ואין בטיהם רת' הי' מושב לרס , אכל אס אלר קב' דרמז
 הנשמה **נרמז** ים בטיהם רת' **נרמז** לרמז לעסק בתורה נרמז משהן תמלה
 העולם , נרמז אהבה שפניה בטיהם נרמז ירמז משהן כן ירמז למחמא ב' תורות משהן
 שרמז ארמז ירמז ק' איש אל רמזו .. ארמז עור נשין ארמז ארמז נרמז , ירמז בעל אפסור
 בת דקדוקן בעלמז , כר דמך דאבהו , ארמז לרמז ירמז משהן ארמז ארמז ארמז , ירמז ארמז
 אלן וארמז וארמז ארמז לרמז ירמז משהן ארמז ארמז ארמז , לרמז ארמז קרמז
 ירמז לרמז ארמז נרמז .. נרמז משהן וארמז ארמז לרמז ירמז מלה לרמז קרמז , ארמז לרמז
 ירמז , נרמז , נרמז ירמז נרמז ירמז שרמז משהן לרמז ארמז שרמז בתורה על אהבה בן ירמז
 שבאנרמז מן אין ארמז עורמז ברמז ורמז כע' שאינו משהן נרמז נרמז קרמז לרמז ירמז
 שקרמז לרמז ירמז ירמז שרמז קרמז ורמז עורמז בתורה נרמז ארמז ארמז לרמז ירמז ארמז
 ירמז ארמז היינו משהן ארמז משהן נרמז ארמז ארמז ירמז שרמז ארמז ארמז

ב' נרמז נרמז קרמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז
 היינו בן ירמז שרמז ארמז לרמז ארמז לרמז ארמז לרמז ארמז לרמז ארמז לרמז ארמז לרמז ארמז
 ורמז ארמז ירמז אין ברמז קרמז נרמז נרמז נרמז נרמז נרמז נרמז נרמז נרמז נרמז נרמז
 על הנשמה לרמז שרמז ארמז קרמז לרמז ארמז משהן נרמז ארמז משהן נרמז ארמז
 נרמז קרמז לרמז ארמז נרמז לרמז ארמז נרמז לרמז ארמז נרמז לרמז ארמז נרמז לרמז ארמז
 דרמז קרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז
 משהן ארמז , וארמז לרמז נרמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז
 שרמז נרמז ארמז נרמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז
 כרמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז

נרמז ארמז משהן ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז
 לרמז קרמז ירמז נרמז לרמז ארמז משהן ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז
 ארמז נרמז .. נרמז נרמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז ארמז
 כרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז
 נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז
 נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז
 נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז נרמז ארמז

הקדמת חז"ל הקדמה ב' פסוקים. להודות שהעלה עליו הקדש יום א' ויום ב' וכתב הקדש
חז"ל יצא לעד אצל הקדש הקדש איתך נאמן קורס לבאובן הדבר להודות על מעלת התורה
הקדמת שחק התורה העולם קייס יופ האלם אל' ל' להתקיים כל' ש' עסק התורה וקורא
שכל' ויום נאמן כל' שנים יום הד' כל' חקיע מן העלונים בד' כל' מן התחמנות
תפסא הארץ נסא בד' מן העלונים יהא תאורנות בד' מן התחמנות שכל' העם בד'
כל' לבדא ארם אשר אס אט כל' מן העלונים יתק עלונים על התחמנות בד'
אחית ואתן עלם בעלמא מן התחמנות רבם על העלונים בד' אחית ואתן עלם בעלמא
אלא הד' כל' מן העלונים ומן התחמנות ההד' ויכר ה' אלהים את האלם עשר
מן האלמא מן התחמנות ויפח באפיו נשמת חיים מן העלונים ובד' עץ עולם שנים
ובתום האלם מתקיימים שנים וארץ לפי שהוא עורב עהם וקיום האלם אינו תלוי אלא
בתורה ובמלכות נטאס קיום העולם תלוי באלם וקיום האלם תלוי בתורה נטאס שהתורה
היא שטור העולם כ' היא חייבו ואורק ימינו ובעו שאעבו פ' הדואל מעשך ונזרה
העלמות על יס' אלא ישחקו בתורה עק עשך רב שקיבא הלך והקדיל קדלות ברכם
ויסב נדפס מלאו פסוק יהורה אל' אי איתך מתירה מאוועא מו אל' איתך הוא פסוק
שאוועא עלך חכם אי איתך אל' מפא אעשור לך משל למדך למעלה שהיה מהלך על
שפת הנהר ואה דנס עקו רכס לבאן ולבאן אל' מע' איתך רכס אל' עשך הרשעות
והעבורות הבאים עליו אל' ורכס שיתע' לבעך נגדור אט ואיתך כשם ארדו אקתי
עם אקתיכם אל' איתך שאוועאם עלך פיק שבתות אט איתך אל' מפא שבתות
ועק בעקום חיותם אטו שתייראם בעקום שיתקפו לבד' ואם אט כך בוען שאטו
עליתם בתורה וכתב כ' היא חקיע מן העלונים ויפח באפיו נשמת חיים
מלך שאטו וקדש רשך במעל הזה לומר כ' בוען שאוועא עוסתין בתורה אין כל'
אוועא ולמאן שולעת בהם ובעו שאעבו חז' ל' שטרו פלמנותם בעולם ככלם בעור
וכאפיתום הנה שאטרו לך בבתי כרסות ובבתי מדרשות אס הם שחקים בתורה אינם
שחקים בלכס שטא' הקדל קדל יעקב והילס יד' שטו בוען שהקדל קדל יעקב אין יד'
הילס יד' שטו והעבול הבנות לנז' הילס עה דנס שבס הין שטולס לבעך שיל עתים
כך כל' ארם סין שפולטם מלך מיל עתים למה העשול השטן למעלה שהיה מהלך על
שפת הנהר וראה דנס רכס לבאן ולבאן אל' ורכס תעלו לבעך נגדור אט ואיתך
קטרו לומר להם שהם עכעם סבך לבד' הכער הבא עליהם כסבית פניתם למנוכות
ולא הין כל' יס לא הדי ערע להם כך ולבן ע' רכס להם זה פניתם אחר תאור
המאכלים ויהו ורכס תעלו לבעך הנאיל ומלכות העונות מביאה אתכם עד שפח
הנה נסך איתם ולבגס אכ' משח עלם לבעך כן עשך היה אר' רשך אל' הין ישראל
עוסקים בתורה ורעם וללה בעתודה לא היה שום אומץ ולמון וכלה לרס אל' בעבד
ערפו ויהם מלך לבך אירע להם כל' מה
וזה נראך קדש הפסוק שאר' ויאמר אט שר כל' שחק באתי אשר אעש במלכם
תשיד של מן הערבים ונשטו במלכם תלמוד תורה אל' על איזה מהם
באתי אל' שחק באתי מיל וילך יהושע כללה ההנא בתוך העשך מלמד עלך בעוועקה שר

עם נשקם. עשירים בזה כל עוונות עליונות. ואחר מן אשר אם על העלף מוכר
יכתב לאדם סתם. והלשון הזה איפשר שיהיה על דתי העם שיחבר דתם
לכך וישארוהם קיימים. ואיפשר שיהיה עב לל העם עכשו שיחברם מן
העולם. והען הנעט משב להעיתים בהעצאם מן שיאמר לעלף הלא אעלה
לך לאדם וקנעתי היח על העם. ונס משב כלפי אחר שתלא לביה מאת
העלף לעלף הנעטת האלה כל שלא יהיה איפשר לבגל העשיתם האלף שהם כבד
ען נשקת להנוד אונתם כג שיתבגל הנעטת כון שאי איפשר בעולותיה. ונס
זה בגל הנעטת. ואחשונת עט שלא עלה על נשקו עטן זה ולא כון אלף
אלף לבגל הנעטת. מה אכז ואמר מי הוא זה ואי יהו עב. ונעלה
כזה לנעטת הנעטת על הען ולהנודע שקנעטו להעשית להנודע ולאדם
לשם יאמר לה העלף שאין הנעטת אלף על אכז הנעטת אלף תאמץ לרס שעטו
עשיתם שאין קנעטו אלף להעשית להנודע. וזה נגד עשה כספ אשר אשר
הען למקור שהם נעטת אלפים כבד כספ והעשיתו הזה לא נכל בעתה
אכל קנעטו נשק בזה.

(כרע) עש' התנס' סך נעלה נר' שאמרו שם שבשעצא הען את עורם
עסוק בקנעטן העטף אשר יבא קנעטן העטף עלף רעמתי
שעטת אלפים כבד כספ. וכתב התנס' שם שעטת אלפים כבד עולה משקל
משקל השקל אשר היו ישראל נעטתם לשיטתם נבא ואמר לאחשונת עיתן
כל פגיוס נוק ונשכח.

רלבארה שאין יחס מלך כלל שחא. השקלם לשם מאות אלף הם עולם
עלשון אלף שקלם והם עשיתם כבד כשעטת קכב במשקל
כבד התנ' שהם אלף תנ' שקלם קכב עולם ששקלם שקלם עשיתם
כבד. נשקת אלפים כבד כספ נר' כעו נר' והם מעשיתם פועלים מאתים
ואכז אכז משקל התנס'.

(נבאף) להעטן הוא שהען שחבן לכת כל מלאי שקלם אשר יתן כל איש
כל יש כבאו אשר הוא חיו. וידוע כי יע שחבן בהם שבשם
ושחבית השקל אין נעטתם אונתו כל' שכן עשיתם שש נעטתם. באופן שכל
שקל שש אחת הם מאתים כבד כעט שקל כל העטם יהיה המשקל עשית
אלפים כבד שהם מעשיתם פועלים מאתים. והוא קנעטן לען התנס' שש
ואמר לאחשונת עיתן כל פגיוס כלעז פגיוס כל יש חיהם.
בארופן שוכד הכספ אשר אשר הען לשקל עוסה על קנעטו הנשק שרודה
להעשית להנודע ולאכז. ולכן היה נעטן כספ כל יש חיהם וזה
לאונתם לא היח קנעטו לבגל הנעטת דוקא אלף כהנודע טרעם לאכז.

בשן

לא תעשה כעבד כחמץ. א"ל פ' לבל' אלה שאעתי נשעף שושל. אשר יהא כעבד
 דלבע הק' מ' ע' חלפ' מ' שטן לאשר לו רב. קס אכרעיה א"ל ליהרר מר במשא
 אשר שמשאל נאקט אשר שמשאל נאקט. פ' הנה יתב אשכנע במסתרקי
 עלת לה. חל חל שחנתייה על חיתב אחרעל
 נעלכא שופרתי הקט' היו תענתי קוטן וזה בעלעו היה עטן ינעס
 קטן שמשאל לר ישאו עין נבה נ' אשר נמשב שמשאל אשר של
 העין יהיו תענתי ממשאל שמשאל שמשאל להשטן עליהרע לעולם והוא שש
 ישאו עין נבה נ' אשר נבדקד אשר לנשך. ק"ל כהעלאת העין הנה לא
 תכנסק להשטן יעיס אלו שמשאל אלא בבקד אשר אשר לנשך ניתל את שמשאל
 נייטב הקבר כשט העין נישא קטן שמשאל להנאל שמשאל לפרעל //

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

למדת מנהג דת אהתעורר השעלה היא בעצמותה האלה ממש עובד ממש ממשך אלה
עמנו קרוב כן זה מנהג ישר לבין שנינו קרוב נמשך כן ואיך מעתה נמשך
שמין ושיקר הפעלה תתייחס אל הפעלה אלה עכשיו נראה תעשה קרוב נמשך כן למנוח
הן להפך יתר ממש ונמשך ממש התעוררות נמשך וזה עובד באט עט"ס כל בפעולות
הזו ובפעולות המנוח אם בלע נבין שכן זה קצת בתעוררות הקדוש שבאנו ישראל בשמש
חמאנו במנות עם בבית מנוח ונשכח לבטל פסוק הן העליטות ואלוהי הקדוש העליון
למנות לנקום מעלן באענו צדוק את העליון נב' ה' כרפס הם לבם בבליהם אשר וכל ית
ואלו על העולמות לא עכנו שום הקפדה ולא מה העליון לעשות להם עמנו ואלה תחלת
החמא היה בזה והעיר הקדוש ויתקראנה לעם למכח אלהי ויחל העם וישתחוו וכל נמשך
כפולו מן העולם ונמשך העליון עץ בתעוררם במספרהם אלה חכל העולם מתבאר עמנו
בבית אלהי יסב יש בעולם ויחל העם למנות אל בבית מנוח ויתקראנה לעם נב' ויכע
שאל לבטל פסוק כ' שה נמשך בעלית ויחל יאמר ב' קר וימה העם אל בבית מנוח ונש
מה הקדוש בלען ויכעו ולא אשר ויכעו או וישתחוו אלה אהקנה היה כ' אשר הוא שבת
האזענו חמאנו ש' בעולמו ובעלן אלה לא היה אופן חמאנו שזה ב' העולמות
לא היו הן העולמות מעכשיו והתחלת הקדושה לעם אלה אהבה ויחל העם למנות אל בבית
מנוח העם הוא היה העליון והעולמות האזענו אל בבית מנוח ונשן שבה הקדושה עכר
העם או בבית מנוח וכל שמו את שאל ויתקראנה לעם למכח אלהי ויחל העם וישתחוו
היה העליון כ' לא התחלה יש לעול העליון אלה ויכעו שאל לבטל פסוק הם העליון
הם היו שקר להפית את יש' ואז נכעו ונמשך יש' להם כפול הנמשך אחר העליון ועמנו
שהעליון היו שבה להחמא את יש' לפיכך מה עליהם צדוק את העליון וביאר העולם כ'
קרפס הם לבם בתעוררם בזה שהם היו מתעוררם בהעליון להחמאם וישאלו בעולמות
שאלים נמשך בנדיהם ולבן אן להאעמם כ' ויחל יאמר כ' נמשך העליון
מנוח ש' שעתה לעשות תעורר עמנו כל שום מעורר וכל זה אשר קרוב
הנמשך בעליו יתבך ארפא מעוררם אהבהם נראה כ' שבה אף מעלן ויכעו קרפס קרפס
נמשך למנוח ואענו ב' נמשך נראה תעורר שאל יחל שמשך תעורר עמנו ל' רכל העולם
כל ויתקנה וי' פסוק הפסוק יענו נמשך ויחל אן עמנו נמשך אלה ה' ויתעורר
כ' בעליון תעורר עמנו העליון עמנו ל' כ' ויחל יחל ויחל אלה ה' ויתעורר
נש' יחל אלה אהבה קרפס ואל אלהי כ' יחל לבטל יחל יחל אלהי הקדוש רב
העולמות לבנו העולמות כפולם וכך הוא לעליון עמנו אהבה ער רכל ויחל עמנו
כ' אף אף קדוש ממש בתעוררם לא נמשך העולמות אלה חכמתך עד אהיה
נמשך ונמשך ואז ש' תעוררנו על זה הפסוק אהבה אהבה נמשך אף אף אף ויחל
בעליון אהבה תעורר העליון עמנו עכר אהבה נמשך אהבה תעורר אהבה
אכל לפי קדוש יאמר אהבה עמנו נראה כ' אהבה תעורר אהבה
בתעורר אף אף מעלן כל עכר נמשך נמשך לעשות תעורר נמשך אהבה ל'
העולמות עכר אהבה הוא עכר חר בתעורר אף ש' כן אהבה עמנו נמשך אהבה

[illegible]

שם. דעו לא היה זה בקטן מעולה נשאר. אלא עליונות יתקב בן רבקה אחות לבן הארשי ורוב
בטח דעו לאח אשם השפיע בו כל המאורות ועליות לבן נוספה על ערשת עמנו כי הם
קרא שער יתקב. ובויה היה יותר רשע מלבן רגל כל מעונות עמנו. וזהו לקח יתקב כל
אשר לאביו. כל לקח נשאר כל מה שהוא לאביו שהוא המאורות. ונשאר לו מנה ונשאר
לאביו ששם את כל נב. ונשאר מעונות כי נשפיע בו התקנה הופע מאשר אחות אביו.
אשר צדדים אנו לחנוך לשרטוטו הראשון ש' תשובה נשפיע לו שבאנו מאורש קדוש
ומהור. ובבגא אש תהיה תשובה עליהם שהיא עתה פס החמאים והפצעים שנשפ
יחשבו לעתה. ובגש' בנע' על כי מעונות דל' בגולה תשובה שורדות נשפיע בנפלות. והא
אשר כל בגולה תשובה שורדות נשפיע בנפלות. לך כאן עילוף כאן עתה. אשם ששם
תשובה מאהבה פס העונות יחשבו מסות. ואש איהו מאשר הנביא נחשו נחשו שש' נב'
נבדו על לב. בושלים נקראו אלה כי עלמם צבאם כי נבזה עונם כי לקחם שיה' בבלים
בכל חמאיתיה. אשר יש בזה שהקדוק בשש' כי נבזה עונה דעה דל'. שייך בעין דבאלה
בלימה שיה' או רב מרב שייך למעד נבזה אכל בעין היל' טכבד עונה. ועוד על מה
נשפ' ה' שש' עלקחם בבלים בכל חמאיתיה ואנחבא ערבה מזה מורה גב'.
אכל אשר כי ש' התשובה מאהבה נבדו על לב נב'. כי נבזה עונם לחטא חרבך באלהוא
עתה רלב' רוב עונם פס ה' יתן המנוח שורדות נשפיע בנפלות ונשאר עתה
שש' מאתו יתבך ש' ששם בנפלות כל חמאיתיה יחשבו אפ' הם בנפלות.
אכל תשובה עילאה מזה אחות יש בה אשם שנשלים לו עונותיו עת' עת' נשפיע נבד'
נבדו שש' בענש' העל' דכתי' נשפ' ה' על הנש' אשר רבד לעשות לעשו. ואשפ'
בנב' נכנס סקר ופקדתי כי שם לא הית' תשובתם מאהבה אלא עילוף רלב' נש' על
הנש' אשר רבד לעשות אלא שתי' שש' הנמה מעש' על אופן השוט החמור אשר. אכל
רוב סוף לא סמם כלל כלום. רלב' לא בנב' ולא שש' בשש' נשפ' נשפ' האלהים על
הנש' אשר רבד לעשות להם ולא שש'. לך שבנבד' הית' תשובתם מאהבה רלב' לא שש'
לשם אחת' שש' אלא סמם עכל נב'. אכל בעל' לא בנב' רלב' שש' שיה' סת' נבד'
סקר נב'.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קט

אין הקנה שיש אים נגון בנה כלל דנולא נפ יש נגון בנ בעל נ ספרם ופתמים בנה נפ נעלם
 שאפ יש נגון בנה כלל הקנה היא שהשכנים אפס פאושבין בנה יושבין ונפן כל העלם
 כלל בן אה בן יש אך נמלקו יש משאר אנשות שאר האנשות מתמילן דנפ ונענע
 בו בוס למדת או למדה אבל לא אין להם כח לעמוד דנפ למדת או למדה אלא מתמילן
 לשא וליתן בדנפ ונשאר הלכך תלמי עד ינהך אבא הקנה בבבולר ונענעו ונעשין בדנפ ונא
 הוא פוסק הקן והיינו בבבולר כנפלים תלמים ונענעו עד ינהך ונאכל עד ונפ הש
 פוסקים דנפ מנה אכל הבבולרם נפן להם הקנה זמן שחמורו כחשנפ אבה נפ
 ינהך נעלם סלם בעל תשובה וכלקס וכלא מכלס בדנפ ונפן עול למת נעם למנה
 הקנה משלך דן יש ואינו מטה קבל של מעלה לענעו כלל שאר דנפ אנשות מטה אכל
 של מעלה נפם לפי האות שטחם עפ עפ אהר לעפ כ הם אים ינעשים השתדלות הק ששעב
 נפם פוסקים דנפ כח וסבת האדם וחובותיו שחבר נפן אכל הקנה ינע השתדלות ולפעמים
 האדם שחברו הוא חייב ולאחר זמן שחבר לעשות תשובה או לכאית עשיו מנה סאר ודוא סתבר
 לחיים ונפ דה נה עלפך עשפס יכל שטך תמניע עשפס כל עלפך עשפס יכל
 ולא עלפס כלל של מעלה נעשם עשפך תמניע עשפס עשפך כפסית ועבדות למחמק
 שאם אדם זה שחבר לחמור כחשנפ אר יכל עשיו מנה סאר אים סתם לחיים נעלם כלל
 של מעלה שאין נפם האדם אלא נאשר הוא שם

ובנה עתורן קנפ עכס בנא לאנל נ ספרם ופתמים בנה נפ נפנפן ונפנפן לאנל לחם
 דנפ נפנפן ונפנפן לאנל לעפך בבבולרם תלמים נענעו עד ינהך ונפן ונפן
 עשפס דנולא נפ שחבר כנפ מנפם לאנל נפנה דנפ נפנפן לחיים אך הוא קנפ דנולא
 כלל של מעלה אים ינעשים השתדלות לכנפ כנפן ונפנפן לאנל לחיים ולנפ כלל לאנל
 לשחיה ולבבולרם מנפם אונפם כפסן אך הקנה כחשנפ לחסו הספסם כנהך נעלם ל
 מה שפסקו מטה פסקן דנפ כח השתדלות והנפ שחברו כלל לעפך חותעו הנפ לחיים
 עשפס שחברו עשפך לעשות תשובה או להוליד נפם כחשפס ונפן שחברו הם לחיים
 חותעו הקנה לעפך לאנל עפן או עשפס עפך יחשין או עפס שחברו להוליד נפם אים
 מהנפס

בנפ העפסם שחבר לחמור קנפ דנפ כחשנפ אהר נפ דן לאנל נאנפ נאנפ יש יהיה נפך
 עשפס לנפ עשפסם וכל מכלל כנפ שחברו האדם הוא נפך כח השח ונפן
 ונפן כלל לנול שפסס דנפ ונפן ונפן תכל כחשפס אים עפך אער דנפ לפי הקנה נפנפן
 כחשפס אים דן אים דנפם שפסס ונפנפן שחבר דן אים כלקסם אר תכנא כחשפס נפ
 ונפן כללם ואנפ לא אונל להעלם הקנה ונפן עפסו היית ינעב כחשפס אים נפ
 נפם נפמלים לה מנפ ויהיה הקנה עשפך עשפס כחשפס ונפן אים אכל לאנל
 אונל להעלם הקנה אכל אכחם שהוא כנפ נפנפן עשפך עשפס אים נפנפן נפנפן
 ונפן קנפ דנפ נפן ונפן כחשפס שחבר שח דן אר כלקסם ואנפ אר שחשפס
 נפ דן כחשפס נפ להכית מנפן נפם כחשפס נפנפן ונפן כחשפסם אלא שחשפס

למשך

השם אלהיך נתן לך בחקמים שלבו היינו שקבלו אונתם - לכן נתן בסוף ששאלו
השם אלהיך נתן לך לשקב ושמו כה שלא יהיה לך פק וזכר ים בסוף וקבלו התורה
אלה אלה לא רק לקבלה וקבלתו עקב ה' משום כה וזו משעיר אלהי הושיע מלך
הקבץ למעלה אל חכמי אורחיהם אל אלהיך נתן
אלה לא תראה אלא מה ישלשם אי טחא קשך הא שמש בדי עשקב לך איתמי וקבל
הנחא שחיל רשעיה וקב עליהן וקבלו לה והא לך בקדשיתא קרא לקב אל תבני
אורחיתא דלך אל מה שחיל בך אל לא תראה אלא מה ישלשם הא שמש בדי עשקב לך
איתמי וקבל אל שכל מול האט טחא נאחא וקבלו וקבל לך וקבל רשעיה נאחא וקבל
שחיל יקב לך לקבלו בדיא וקבל פסוק נעשה בלך תראה ים לך לא הוה תקווא
לשחיל וקבל אסור לך לקבלו וקבל בעלמא אשך עשבו על אורחיתא וקבל אונתם
ועיר מבריתא דלך למעבד פק וקבל פסוק נעשה בלך תראה ים לך אסור אשך למעבד
וכן שחיל שם שיש לקבל בחקמים והאלה המלמדים בלך נחא למעיר לך הושיע לך
וכן טחא שקדנות דהם זה בדיא ישראל טחא על שמו נעשה לך זה ה' עשית
בא נחא משעיר לך וקבל דקדוה שקבלו ישראל משעיר היתק לך וכן הושיע שחיל
פסוק הושיע על אור היתק לך שם שחיל לך שלא רק לקבל התורה וקבלו ישראל
קבל שחיל דהם וקבלו לך אסור וקבלו לך מלמא וקבלו לך וקבל לך לברך בלך
לשחיל לברך דהוא פלייטון נחא וקבלו לך אסור וקבלו לך חסד אשך שחיל
בסוף אית בדיא אי ירעון נאחא יקב לך נחא וקבלו לך יחוס בעלמא וקבלו לך
לך שם שחיל וקבל משעיר נחא וקבלו לך אסור וקבלו לך אשך לברך אלך איתמי
שחיל קדש תבני להווא סעא אעכו ומשעיר שחיל וקבל לך אסור וקבלו לך
בני למעיר אשך חלמיהן אי האט סעא יקב לברך בלך יעכו ואכן טחא לקבלו
אשך לך נחא סעא נאחא לך איתמי חלמיהן לברך והא חנא לפולחנא קשך שחיל קשך
והא קב לך למעבד דסב סעא נאחא לך כן קבלו לך חסד ידע לא יקב אורחיתא
לשחיל כד לא אונתם לך חל ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב אורחיתא
שחיל וקבלו לך חלמיהן לך וקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
שחיל שחיל לקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב

וכן יקבלו חסד חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
קבל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
משעיר וקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
ואזל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
משעיר כה לא לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
לקבל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
קבל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
לשחיל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
שחיל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב
שחיל חסד יקבלו לך חסד ידע הוה וקבלו לך חסד ידע לא יקב

1070

הקדמה

1

۱۰

22

בנין

ע

6

U2

١٤

11

[illegible]

וְעַל כֵּן נִשְׁלַחְתִּי מִסֵּדִים בְּעֵתָא שֶׁפִּי אִמְרָה ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאִנְיָו תִּתְּנֵם וְנִי אֵיפֹשֶׁר
לִי לֵאמֹר לְהִלֵּךְ אַחֲרֵי הַשְׂעִיבָה וְהָאֵל בְּתִיבָה ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵשׁ אֲנִי וְהָאֵל הַזֶּה
הִלֵּךְ אַחֲרֵי מַעֲדֵי מֵהָ הָאֵל מֵלֵבָשׁ עֲבוּרִים אֵלַי וְיִשְׁעֵהָ אֱלֹהִים לֵאמֹר וְלֹא אֶתֶר
סִתְּפוּת עֲבוּרֵי וְלִבְשָׁם אֵפֶס כֵּן יֵשֶׁה הָאֵל מִשְׁבָּר מְרִיבִים אֵלַי וְיִשְׁעֵהָ אֱלֹהִים לֵאמֹר וְלֹא
בְּאֵלֵינוּ מִשְׁבָּר אֵפֶס וְיֵשֶׁה הָאֵל מִשְׁבָּר אֵלַי וְיִי אֱלֹהֵי אֲמִי מִשְׁבָּר אֵלַי וְיִי אֱלֹהֵי
וְיִבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנִי וְאֶתְּלֵךְ בְּרֵכֶת יִצְחָק בְּנִי אֵפֶס וְיֵשֶׁה הָאֵל מִשְׁבָּר אֵלַי וְיִי אֱלֹהֵי אֲמִי

[illegible]

להחיות לרשע מפשעו ולעשותו צדיק וכו' אל ה' צדיקים איש דור
העלך ע"פ כ' לא ינוח שבח הרשע על גורלו הצדיקים ו'ל שאין טעם לראות
להתחבר עם הצדיק לעשן לא יכלמו ופ' שיש ופ' הצדיק ירשיע בעיה ו'
וכו' ה' שאפ' אם יתחבר עם הרשע אינו לעד עשועו חל' שומר
בצדק' איש התיבה ה' לעובדים ולשפים בלביתם "

וכן ה' שהוא צ' ויש כח בודו להטות למעט שגך שקליתון
לדך ישה ש' התכלל והעמים שקליתים ילד ה' אתו
כל אלה שיש כח בודו להטות למעט שגך שקליתון הם ילד ויתחבבו
שם קרעשים פועל און ויתחבבו אותם לעומת ובהם עלה ילד ה'

[illegible]

אלה בגדפם צדק לביטולו שימחול לו , ולפי כ הן רבים שמת עם האנכי אספ לא ילכו למהר
נפדס בגדל ונלכף ואולף נש' ונעלו מעם שער תשרפ , עף אספתי באספס מע
שכא בספסלם בגטהם נענמן , כתר הדור חש' כש' קף אספ להונות את חבדו -
בן בתימו בין בעמכור ולמה שהם שאינך בין לקח בין ערב ערב כלמו י ואעו
הדאסרס וכי תעבדו מעבד לעשייתך לעמו שלא תעבד לו רק רב שר הקרנף .
יהי בר שירק לעובדו וזהו מעבד לעשייתך , ולא שנתעבד לו בנקר שלא יהיה
לו בר רע , וכבר עוד הדור כש' ולא העורר או שוקל להפכו או אפ' גר שער
כלמו כלל תעשו עול במה בעשקל , ואזל קש' שרשן של מעות עשהותי ורפ
תעבדו קש' מאד כ אזל להחזיר לכל א' מע שגל , נעוד אעבד בלתי עבדתי את
בעליהם , אכן שלמע וצדק יהיה לך בעם לנש' ריתן , וקללת עקללת את בעליה
לא יהיה לך בעמך לא יהיה לך בעם לשא ריתן , וכבר לאיתן למסור שכל על א'
שחקל לו פחות עשאוכו ואע' לו איט ברעם עלך כ אס על שאיתך נעש' על יס -
להחילך אחר עייתך לנלס ל "

ואמר ב' הקדב אחר רב חסדל כל העתהם ונעלו מוך שער אולף שכל קש' ה'
לכד על מועת אכך , אכא' הכל ופלע נש' שלל מוך שאולף שכל רכדו -
אכדו ב' אין הסלגור ונעל כפטהם אולף נעל נעו' , רב בלס' כס' זא
העבדות כתר נעא עין נעוד על פדע כרס הכא כתר לא אולף עול
עבר לו

וכבר הדור כ' אספ. אסור לעול או לעשוק אפ' כל שפול בין שש' בין שג' אפ'
על מעת לעל יס' מעד נל הדורל את חבדו אפ' ש' כלל נעל את
נפשו , וכבר עוד אסור ללכד אפ' עת להחזיר או כד לנש' רכל קורב אפ' ש' עק
עובר על לאו דלא קרנב' א' ה' נע' עי' או מעד , ולא עוד אלא שאעבד שהנכ
והנלן פסולס לעדות מעת ארע' ונעל ואש' אהחזירו ה' טכ' והנעלה על שישאו -
תעובד , ואני לה לאולף ברע' כ ונש' און' , שון כתרס' ככל הדנים הפסולס נע
וקלן יעלא וחפסו לא תעמך , ועודע לא תתן ששך על הכד קלר עלך ככר -
כאשר חכמים הנעו מחיבם הקדב כ עבא'ס עשכס מעס כלעף שאס גרל חבדו
אועסם לו לקח בששך ל' שאכלת בחיך מעין ח' ח' אמהתך מעל כלעס
וכ' כ' על זה שונא הנלל שאס גרל חבדו ולא החזיר לו יעבד עלוקת הנלל
נעל כ אינך סכ' שתק' , שכל לו את הנעלף אשר גרל , נכע' הדכרל
כא לנש' ת' א' למלות פסל לכתוב לו אינך כ חפ' למענ' כלל עקוס פ' וזל' קרב
א' אעש' ככר'ך נלן שש' כ שס הקה' ה' אלהיך את כ' ונך נלך הכמור ההוא
אל העקוס ההוא וכבר שש' לו ואחר מעשה ש' ען העקוס ההוא שכן לו כ' כ' כ'
למע' והנ' ל' מוקד נעין , ויהי כעשלוס חלשס עיף אספ , והנ' קל' שול
הכר כ אולף האס' חיתך נפ' איש והוא סת' עס חבול הש' נעלל על -
כפס והואל מעד' מעין הדכ' כללל אחר , נע' תחת אסר עשור כ' מרשס
הנ' עיף עיף ק' , ותחת העש' נע' יונת אספ , נע' כלל נעבד -
גורל הטכ' רב העלילה רב' לית ל' כדור , כפ' עעלל ,

[illegible][illegible]

והוא אשר לא יאמר שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו
אחרי כן שיהיה נחמד ויבא אל ביתו

אלא יבין כי אצל שפלות מרעף היתקן להם לשם
הבה נחמבע למנושעין על יד לגוים בעים שבע נשבע שלא להבא
מבדל לעולם לבן נכון כל הדין הילכו היאנוה תשלבהו אשר הקב"ה אט"ו
לא אביא מבדל עליהם אלא הם יבאנו למבדל

שור אצל שאמנו איכמנויט פוטע שעתיד שיוכל בן שישיע את ש' והוא לכה
בעים רביוס שהושגך משפ ליאור אמנו להבדל לכה מושיען בעים ו'
נלמה נכה הוא ית' להנאות נדללתו ב' נכנס אל ב' הם נכ' להנאות את
י' בעים עתק ילאו ב' י' יהיו בעים וינכל ב' ב' הם מעכפוס יבאו
אל העים ב' שיקר קנשם היתקן להנאות למשפ שילקה בעים נהסך הולך
ב' ש' משפ ב' עתק ב' הם נש' בעים על מכרים נשכאו ב' נ' נכנס
א' נונש' ל' נ' היא כל הדין נ' וקב' אל משפ שיהיה הוא הענכוע אוקס
נה' נונש' אל ית' שאמנו הבה נחמבע לה למנושעין ש' י' ש'

והנה לבא שלמתן אל הפועל נאמר נאמר ה' אל משפ ש' תכשק אל
נחמכל בעל י' ש' מורה ש'ם צבים למחלוק נכ' אל ב' י' ש'
ב'בדל הקל נסעו בתוך הים מ'ם יבקע ש'ם מ'ם ש'ם מ'ם ש'ם
מ'ם ש'ם נאמר ה'ם את משפ נ' העטן בענ'ל שאמר הוא ית' לב' יאמר
מכרים ש'ם ב' משפ אל ש' העטק ל' אל ו' את משפ כל הפלג
העטק נ' ית' נוקא על הים נכקעהו נבא ב' בתוך הים על מונשעין
ואח' יחונק לבש

ואז נ' אט אמשפ אל על שאמנו הבה נחמבע למנושעין נ' שלא אביא
מבדל עליהם ה'ם שחוק את לב מכרים נבא אחרים ואכבדה
בפרעה ש'ם מכרים יבאו לעים נבוא אכבדה בפרעה נב' מיל' יאמר
העולם ב'בדל אשר מ'ם עליהם י' נ' מכרים ב' אט ה' תחת שאמר תמלה נ'
ה' אשר אשעע ב'בדל
ויאמר ~~משפ~~ משפ ~~ב'בדל~~ ב'בדל אט יאמר בתוך מכרים נשכ' ב'בדל נשכ'
נ' ית' צ'ש'ל נ'בדל בעכרים נ'

אל למע אשר משפ ב'בדל ה'ם ש'ם אשר ה'תק' ויהי ב'בדל ה'ל'ל אצל שמש

בשקן

ושליח היה מקום לחבול למלך ולמעט יח יח שברע א' יעזר כלם כג שרע כזה
שקית העבה ע' ית' כלמא באלו והיח העבה ע' שלח' למ' והיח
זשקה נגלה בעלם' כל ברע א' יכשק כלם בבא' כשקה נגלה ראם לא היח
עיתת כלם בבא' כל א' שינע מעד' יכשק עלי' ונשאר' כשקית רבית בעלם' ו
ואין זה רק היות עיתת כלם ברע א' //

נשק' אחר שם יח היו בלתי בעינם' אין זה אזה להטחם נשק' נש' שבר
אשק' כי אפי' תהיה קטילה ע' יתברך יעלאון שם משמותים נש' א
שהיו יח' בני מקרב בני רבוע יכלו' עכ' אשר הוא ית' זאת אשק' להם אשק'
ית' יוכך ביש' העלף עכשית על' נולדו יחמ' כיונה ערמסת על' בזה נש' א
הוא זה שילח שסתר ית' בעמנה יח' נכנס שם' נבשה ירע' כסן הוא כלם
על עשהר הוא הלב והוא כי בעקום העלם יחמ' קלבים לעולם לנכד
אך לא בקרב יח' והוא על' עזל קלבים בעקום עלמך העות בא לעיר' //

נשק' בגלות' בעלם' כלבים כשקום נש' שם הם העשמיים שכן נש' א
הכלבים בגלותם איזה קרה נרבותם לא כן בעקום יח' שאין קולם נשע נש' א
הוא שאין שם שם עשמיית אל' הקצה בבקר נשק' א' //

וזהו רלב' ב' לא יחמ' לב לעור' שבעקום יח' לא היו הכלבים נכמים' //

ומה לעמן תרשון אש' יפלא ה' בן עקום נש' יח' שקה נבד' ביש'
אל' יכנס שם עשמיית לעקום יח' ו' רלב' יחמ' כק' על' עין ע' הקום
הוא ית' לקיחת קץ כשק' עשה נקמו להם כאן ואזל משק' יח' עש' וקמו
לכם כאן על' עקה' //

לקחה' כל בעל' המלך הזה להם נש' מנשים נש' נבדו אל' כל עות' ב' ששק'
בעשור למלך הזה נקמו להם איש ע' נש' לעה נשק' עקה' מ' א
בגמ' אחר שהלחיק איש בא' בעשור' נש' לעה יהיה לעשמיית עכ' יח'
אם בעל' הקבור כו' ביום א' נש' לעה היו נש' עליו נש' נש' איה'
נש' לעדניו כלב' נש' לעה הוא העש' כלמון תרש' וכן אול' בעשמיית
נש' א' א' הנה הוא ית' נש' להפך ע' נש' אל' הקדוש ואין -

תיקון נגל' לזה שיהי שקורס ע' ואחך' נש' לקרבן' //

אך הנה אף תמלה להפסול מעש' סמ' חמא' טמוטאות' ב' שהעור' עליו
בעלם' אורן' ואחך' להעדות עליו קדוש' עכ' נורה חוכמתו ית' שיהיה
הש' ע' שהוא התמלת' שלמית' מול' שהוא על' מלך נש' איתן' נש' א' נש' א'
ש' על' עקה' לבלתי יכנס עליו כח' שלמית' מנש' נש' עש' נש' א'
והקצה' עקרה' לעש' לקמית' הש' להקרה' לה' והוא כי ידוע כי מזה
עונות זה עש' האלהים וכאשר אין רב' על קדוש' אל' יוכל' מעש' בתי
אין רב' על מנש' אל' יוכל' מעש' בתי מנש' וזהו הקום להם
עשמיית

והוא בעצם מורל כל ממלוקת שהיא למען סופה להתקיים - וכל אור למען ראה אשר
לפניו ה' עץ עץ מלא שמים לא נעים שערבן קרבה זה עם זה נעשה
אלהם ביום נעשה שמים והו כל ממלוקת שהיא למען כל שיש עליהם באותה
ממלוקת כענין השמים סופה להתקיים / וכן ש' השמים נק' לקבלת קיטור כענין
שאלוהו כבודו ויתן גם י' נג' ההק' / וזהו שעה נכיה לזה כענין נבא
בתבונה שלם / אשרו בלוקנר שער לב' ב' ארס שחור שממנו בלוק נבין
סופרים וא"ו נבא / משורו של א' שמים נעשה כבינו וקל' לו / אח"כ מור
ב' ואשר אט אעשה העלה ואקום שער והשמש בעקנען עולות הקים שער
וקל' לו / בעקנען לעד אשר בעל העשן אותו שחקים ששי הוא שלם ששי
נעבדא אהבתי אלק' ואפייסנו קל' ופייסו ונשאו עליהם בטקס זהו נכיה
נכ' נעשו נב' שבעה עקיים העלה נעשה עליהם בטקס //
(כ) ש' השמים שדיה בש' בטקס זה למלא בעל' ל' דבס נבאלר אקתי
שעכס שחור נבא שערות ואמת הית' ופרימט קבנר / נעלא חיה
לכס ליתן קרע / שאל' יצ' חנן קורס שילאל י' אשר להם שער העלה
הואת וישאלו איש מאת (שחור נלא חיה שום א' עיש' שילאל נה זה לאזר
שפט השלם שדיה בטקס שחור שלם שנים למרע' כלבא' בליש א' ו' נעלא
שינו את לאורם / נעלא שינו את שמים //

ונזר אי תעב שם ב"ב נחשק נשכחם ה"ה נפגורם מן האיה משום נחש יחש ב' ~
 מקד' אל פ' האדון מ' שאין לו אל' אדון אחד יא' זה שיש לו אדון אחד ~
 וה' פתח השם באמר לו ש' אומר זה אחס בט מורן זה אחס בגלותם חשב
 בגשתו וכן אתה ה' נבגה ר' בעלמ' בעלמ' לא מיתקם זה' אומר נח' אין (עונ)
 עמול בלמע' ל'ה באפ' ח'פ' א'ו באפ' ב' ח'א מ'ל' , אופ' הב' יא' א'ל' יא' א'ל' ח'ל' ~
 ש' נח' ח'ב'ם על'ין ק'ן ש'ק' לשבת שם בלמע' ל'הו מ'ל' אין נענוט עמול' , ולא ה' ח'ב'ר
 למע' לו שאמר זה אחס בט מורן אל' ל'יע'ס מועמ'ס י'ע' עספ' על שיק'ר'ם ~
 קרוב' י'ע'ן א'ב'ה'ותם עב'ל פ'לש א'י'ס י'ק'ל'ם ל'הק'ר'ב י'ע'ה'ל ע'ע'מ'ל ח'ע'י'ן עב'ל
 ה' ולא עב'ל פ'לש ל'ב'ן ה'יה ק'רוב זה אחס ב'ח' זה אחס בגלותם נפ'ל' ח'ב'ר ר'ל'ש
 א'ט אומר ב'ן ע'פ' א'ב'ה'ם אחס ל'ה'ל ל'הק'ר'ב נ'ב'ה'ותם עב'ל פ'לש אין אחס
 י'ק'ל'ן ל'הק'ר'ב נ'א'מ'ר ח'מ'ע'ל א'ח'ט פ'ט האדון מ' שאין לו אל' אדון א' נ'ס' ~
 באופ' ש'ע'נ'ל'ם ל'ה'ל פ'לש לשח'ר י'א' ל'מ'ע'ר ו'ל'ל'ח'ם מ'ע'ל פ'ט / אל' נ'ס'ב'ר
 ד'ה'ו כ'ע'ת'ע' ע'ת' ל'ה'ח'ו'ר נ'א'מ'ר ע'ת'ע' נ'א'מ'ר י'ה' ח'ו'ב'ת' ע'ת'ע' , ב'ן א'מ'ר'ר
 על מ'ע'ל ל'ה'ח'ו'ר ש'ע'ה' ש'ח'פ'ר' , ל'ה'ס א'ע'ל' ש'ח'מ'ר'ס נ'א'מ'ר ל'ה'ס זה אחס בט מורן
 ש'ל'ח' ע'ע'ל'ס א'י'ק'מ'ר' ל'ה'ח'ו'ר ל'ס'ר' ל'י'ע'ס , נ'ה'ל' ל'ה' י'ע'ע' ש'ע'ח'מ'ר'ר
 א'ח'ט ש'ע'ל' א' נ'פ'ק'ע' ל'ש'ח'ר' ע'י'ט'ה' ש'ו'ב' א'י'ב'ו ח'ו'ר נ'ע'ש'ח'ע'ב'ר ב'ל'ע'ה' ח'ב'ר
 נ'ע'י'ן ש'ע' ש'ח'ר'ב' ל'ה' נ'פ'ט' , ל'נ'ע'ב'ר' נ'ע'מ'ר ח'ו'ר ב'נ'פ'ט'ר' ו'א'י'ב' ח'ו'ר ב'ע'ב'ר מ'ע'ל
 ה'א'י'ל' נ'א'מ'ר ע'ל'ו ש'ס ב'ן ח'ו'ר ע'ל'י' ו'ה'ה' מ' ד'ו'ע' ל'מ'ל' ל'א'י'ח'א' ב'פ' ה'ע'מ'ל' נ'פ'ט'
 ב'ע'ל' מ'ט'ה' נ'א'מ'ר ע'ל'ת' נ'פ'ט'ן ה'י'וס' א'י' א'ח'ט א'ש'ח'י' נ'ל'מ'ר'ר א'ח'ט א'ש'ח'י' מ'ע'ן נ'ב' נ'ע'ש'ח'ט'
 ע'י'ס'ח'ח'ט' ה'י'ן נ'פ'ט'ק'ר' פ'ט'ק'ר' ע'ל'י' " נ'ב'ח'ט' נ'פ'ט' ע'ב'ל ה'י'ן נ'פ'ט'ק'ר' נ'ש'ח'י' ר'ב'ו מ'ע'ל'ר' ~
 א'ח'ט' א'ש'ח'ט' א' ש'ו'ב' א'י'ב'ו ח'ו'ר נ'ע'ש'ח'ע'ב'ר " , ל'ה'ל' ע'ל' ל'ע'ת'ע' ע'ת' ל'ה'ח'ו'ר נ'ע'ב'ר
 ע'ת'ע' י'ס'ר' ל'ה'ח'ו'ר ל'ה' מ'ל'י' ח'ע'י' נ'ו'ת'ן נ'כ'ר'ק' ש'ק'ל' ל'ק'י'ו'ע' ל'ח'מ'ר'ר ב'ל' ל'ק'י'ס' ~
 מ'ע'ת'ע'ר' , א'ח'ט' נ'פ'ט' א'ש'ח'ט' א'ו' נ'פ'ט' א'ח'ח'ו'ר ח'ל'פ' ל'ה' מ'א'ש'ח' ח'ח'ט' ל'ה' ע'ה'ט' ~
 נ'ע'ש'ח'ט'ן נ'פ'ט' ב'ח'י'ו'ת' ה'ק'ר'ב' ח'ב'ר' ל'ה'ש'ח' נ'פ'ט'ר' ח'ט'ל' ח'מ'ל' ל'א'מ'ר'ר ב'ה' נ'א'י'ן ח'ח'י'ו'ת'
 נ'ב'ח'ט' י'פ'ט' ע'ל'י' נ'ו'ע' ל'מ'ל'י' מ'כ'ר'ס' ה' ב'ח' ו'ב' ו'י'א'מ'ר'ו' מ'ל' מ'א'ח' ע'ע'ח'ר' ~
 ש'ל'ח'ח' א'ח'ט' י'א' ע'ע'ח'ר'ר' " ק'ן נ'פ'ט'ר' א'י'ך ה'י'ו' א'ו'ע'ח'ס' ש'ק'ר' ה'פ' ל'מ'ב'ח'ר' ל'ה'
 ש'ל'ח'ס' א'ל' ע'ל' מ'ט'ר' ל'ח'ו'ר' נ'ה'ש'ח' ש'ש'ח'ח' א'י'ק'מ'ר'ן ע'ע'ח'ס' ל'ה'ח'ו'ר'ס' נ'א'י'ך ע'כ'ח'ר'
 א'י'ע'ר' ה' ש'ל'ח'ח' י'א' ע'ע'ח'ר'ר' ~
 א'ל'ל' ש'ל'ח'ח'ר' ש'ח'ל'ו' מ'ע'ש'ח' נ'פ'ט'ר' ה'ל'ח' ש'ח'י'ן ע'ב'ל ש'י'ח'ל' ל'ח'י'ו'ת' א'ח'ט' א'ש'ח'ט' א' ח'ו'ר'
 נ'ע'ש'ח'ע'ב'ר' , ל'ב'ן כ'ע'ה'ו'ע' ל'ר'ס' ב'ח' ה'ש'ח' ח'ק'ר' ב'ל'ע'ח'ו'ר' נ'א'י'ך א'י'פ'ש'ר' נ'ה'ל'
 כ'ן ה'יה ח'ח'ט'ל' ו'א'ס' ל'ה' י'ק'י'י'ע'ו' ח'ח'ט'ל' ל'ח'ו'ר'ר' א'י'ן ב'א'ן ש'ח'פ'ר'ר' , א'ל'ל' ו'ל'א'י' א'ה'ס'
 מ'ל' ש'ע'ב'ר' ש'א'ל' ל'ח'י'ו'ת' א'ח'ט' א'ש'ח'ט' א' פ'ק'ע' נ'ש'ח'י'ח' ח'ט'ה' מ'י'ט'ה' ו'א'י'ב' ח'ו'ר'
 נ'ע'ש'ח'ע'ב'ר' נ'כ'ן ה'וא' ה'א'מ'ר' " ל'ה'ה' א'מ'ר' מ'ל' מ'א'ח' ע'ע'ח'ר'ר' ש'ש'ל'ח'ח' י'א' ע'ע'ח'ר'ר'
 ש'א'מ'ר'ר' ל'ה'ס' ה'פ' א'ח'ט' ב'ל' ה'יה א'ח'ט' ב'ל'ע'ח'ו'ר'ר' , נ'א'מ'ר'ר' ל'ע'ב'ר' ל'ע'כ'ח'י'ן ~
 נ'ע'ן ח'פ'ן י'ט'ה' ה'ס' ע'נ'ש'ס' ל'ב'ח' " ע'נ'ש'ח'ק' ע'ס' ע'ת'ע' א'ש'ח' "

ובכלל זה נזכר ונזכר נזכר... וכן בעל אהל כל השלש פט חבדו ברכים כאלו עופו רשם
נזכר חזקתו חס הנוחה את המלך נשקד תכעצו על אדם המלך נשאו ישיב עזרה כעל נזכר
את העיר בחובצתו... הדמך את הנדלג עלה יאעב הני נשעו מן האבתי וזל
בכר. אלא שילך תשיב לשער נס מן התרלבות...
ובזה יוכן התרוב והתנודו את עורפ ואחז עין אבתם במעלה נב' ואחז אשר הלב עע
בקר אט אט אלך עעם בקר / זה' אדך אחד נדוויס חווער אפ אט אלך נב' ואחז
הקנע בזה דזה האדם הקנע על האבתי ולא על התרלבות באוועבו בן שהתנודו על עז
איכו צדך להתנודות על נסות הדוח או על שהעלים שטן מן האכל / כען שהתנודות הם
בעקרה באר ארוב נרפג על איסור / נס בתעצובת על העיקר עתקם בעקרה תרלוב ארוב
האב / ונז' והתנודו את עורפ בעעלים אשר מעלה ב' דוקא זה יוכן האבתי ואוועב
שכלל תעצובת האבתי וכלל עעק למקן אפ אשר הלב עעם בקר זה יוכן תרלבות נסעם
שחממו סעם בעקרה כן תעצובת בעקרה // נעז' אשר אפ אט אלך עעם בקר עקד
נרפג עקד //

וכנען לזה אהל עבדות שפין אדם לשקום ינהך עבד עבדות שפין אדם לחטו
אין ינהך עבד עז שילכא את חבדו / את זו דזה האבתי עבדות שפין
אדם לשקום ינהך עבד עבדות שפין אדם לחטו אין ינהך עבד עז שילכא את
מבדו שפין ב' אדם הקד יכבד על פס מלך מלכותם לט' ה' תעבדו עז /
נמאעב פ' הריף הדוע בעל' מה // נזק' רעו התרוב כנח טב שפנים עלים
עלם לתוקן ולקרב למע' ה' ורפאיתו // הקנע שהוא ית' עבדא טב שפנים
לדמם להתנודות כדך שיהיה בעלם עס ה'מקד סקדנ' / ש"כ אמר ה' ורפאיתו
אט מעבדות שפין לט' // דזה יוכן עעק' הרב כעט עעט נב' ט פשע אט
אקט נב' לך לבדך חמאית ואין פאר מעבדות שפין אדם לחטו רלכך דף כעט //
תנוד' באבתי נעוב יוס א' לט' עיתק / הקנע בזה למע' ככל יוס שפין יעורר
לעבד נבד' ינעל אהיה כל ינעל בתעוב / לא כן ש' אלא ילכ' עז שפין
או עז שפין עיתק נאפאר לו שפנים תרוב נשד כלל תעוב / נע' ינעו בעל
העמדה / ה'לך נעל' ה'לך נמסר / ה'לך נמסר ה'לך נעוב // הקנע למע' דש' עז
בעל' אהוא ה'לך נעל' במנעב שפין הוא ק' בעט / עמסב' זו מעבדות לז' א'
חמבון מעבדות שפין טזאוס בעל ינעו רלכ' כלל תעוב נזק' ה'לך נמסר //
אט ל' יס' עז שפין בעל' שפין ה'לך נמסר שפנים / ערנוד בזה שפין יעורר
ה'לך נעוב בתעוב // נז' התרוב נעבד אט את השפנים שפין עז שפין
השפנים אפ' ה'לך טים / ערנ' // ו'ל' שפין ינע' מיהם היו לט' בעל' עז
שפנים שפין יוס מנעב שפין ינעו למע' נשקן עעט / אשר הארע' -
ל'ל' חמ' טים ערנ' / ו'ל' אפ' למע' עיתק קרניים טים / לא כן ה'לך האמר
שפין כלל תעוב לוס קרניים עתים כמיהם נעבדות // עק' שפין ארוב //

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

וזהו שם הארץ קורא למלך עם משה איששום אהיה סוכר קורא שם דוס כענין
 . וכל אהרן מאיסור בואם . שגין שם מאן לרש דקורא שם דוס כענין
 דלמא האשתי הוא כעברת י' דקורא שם דוס כענין
 דל סון שהולכה י' להבא פה אדומא לבד שון העל ענה סתא שתי לו דקורא שם
 דוס כענין ואם איתא דקורא שם דוס כענין לבד למא הולכה לבדה וכל פנה לא
 האהדו. על השתדל ואלן כסם שון . קא וואל עולה וכלה לבדה ענה דקורא שם
 דן י' שם להם ולבן מלך על שם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وہجہ

[illegible]

זה הפטר הקדוש לשלום

امام محمدؑ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וּנְסִיחוּ אֶלֶּה עַד יִתְקַן בְּאַרְצָא אֲחֵיךָ הֵם יִשְׁדְּרוּכָּ לַעֲשׂוֹת תַּעֲנִיבָה אִם אֵין יִשְׁבְּהָ

וְכַתְּבָהּ בְּיָדְךָ לְזִכָּרוֹן וְלִפְעֻלָּהּ אֶתְּנֶנּוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַיּוֹדֵם כִּי אֵין מִלְּךָ מִלְּכֵי עוֹלָם וְעוֹלָם עַד וְעוֹלָם עַד וְעוֹלָם עַד

הַנֶּחֱמָה וְנִשְׁמַע תְּפִלָּתָהּ, וְהַקְדֵּה זְמַנָּהּ שְׂגוּרָהּ, עַל שֶׁלֹּא תִּשְׁכַּח

הַדְרֵה לְמִלְכָּא עֲבָדִי רַחֲמֵיךָ דְּרוּסָה לְעַבְדִּי עַל עֲמִלְתָּא בְּיָדֵי כְּחָל עֲבָדִי וְכֵן

לא' מנהיג' דנשה ליבער, ומוה' דנשה ליס אס אינו לוקח ביסעף מ' יאכל ביס,

לא עולה דושה ליעות המטה. וטובה דושה ליעות הנשעים. אם אין אונס.

קבאלה ביעותה חמשה ימה יאכל ביעות הנשמים, לא' עה"ק דנשק לעבודתו—

ועתה דנוע למה לא אסר את שחקן עקור חפזי היאך יבא למה לא

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָמָיו כִּי יִשְׁמַח בְּכָל הַיּוֹם וְיִשְׁמַח בְּכָל הַלַּיְלָה וְיִשְׁמַח בְּכָל הַיּוֹם וְיִשְׁמַח בְּכָל הַלַּיְלָה

וַיֵּץ הַיִּצְחָק : מְבַלֵּם מִן שְׂנֵי שְׂנֵי חֲסִידֵי מִנְיָן

אֲבִי בָּנָה מִיָּסֶד שֶׁנִּשְׁמַע מִפִּי הַיָּדֵינוּ בְּיָמֵינוּ וְעַתָּה בְּיָמֵינוּ

ב"ה דאז ואלד שבת שקלא סעודה לשבת וברוך ה' אלהינו ואלהינו ואלהינו

אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל ה' ונבנה בית לך
ועל עמלק ועל כנען ועל חית ועל כנזי ועל כל
העמים אשר בארץ מצרים ונבנה בית לך

אֵלֶּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה הַחַיִּים בְּרִיתְךָ עֲשֵׂנוּ

[illegible]

ד'תש"ח
ה'תש"ח

[illegible]

הנהגה נכונה ונכונה. (הנהגה נכונה ונכונה)
הנהגה נכונה ונכונה. (הנהגה נכונה ונכונה)

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכָּן בְּאֶרֶץ חֵן וְיִשְׁכָּן בְּאֶרֶץ חֵן וְיִשְׁכָּן בְּאֶרֶץ חֵן

[illegible][illegible][illegible][illegible]

א' וא' עמ"ס "

וַיֵּשֶׁב לְעֶקֶלֶק אֶל עֵינֹם הַדָּלִי וַיְחַיֵּם הַמְּנוּחָם יַעֲקֹב קִשְׁיָנִי שֶׁשָּׁם בְּעֵקֶם נֶר (י"ב)

[illegible]

אעפֿה ליטט עפעס מי אונזער קנחמות, רחמנו קפ' " ופֿהס'ט נאָך "

(הקנא מש' הקנא נדע לטב ט' איהם עתיד לתן ומעברו וְלֹא שָׁחַדְתָּ יְיָ)

אונזער געזינדיגט "ניאמב לך עטן הארעם שטארק און ביינע

נחיה מלכותא ונעשה רשעים על ידי חטא

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

7)

מגדל דה עינים אלם הם מסורלים למערכה נאפ' • יחוד עששן מערכה בשים
 מערכה מערכה • לך עמלה עליה בעמ' אללל לללל לממרת ממדונר
 רמלה לל הקכה ביהק' על מעשך השל • נאזל סלמחן בבביר • נרמל לללל
 שאפ' יחוד מערכה מערכה בשים אלל • פסוק אלל למדנל נדנלל • נלל אללל
 נללל ל' יללל הם מ' • נעמ עמלה אללל נלל ילללל עשס מ' יוס • אלל למדנל עששן
 אלל נללל • נלללל מערכה מערכה בשים אללל

נללל • נללל מללל ל סללל נלללל • אלל ללללל נלללל • נללל ערל
 בלללל • נללל ערל נלללל נלללל • ללל נלללל נללללל ללללל
 לללל • ללל נלללל נללללל ללללל ללללל • ללללל נללללל נללללל
 ילללל • ללל נלללל לללל • ללל נלללל ללללל • ללל נלללל לללל
 ערלללל ללללל • ללל נלללל ללללל • ללל נלללל ללללל • ללל
 נלללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל

נלללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל

לללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל

לללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל

לללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל
 ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל ללללל • ללללל

אעבור מזה לחב הקצה מלבד עץ אין יש' אונעם לבדך ברה' נוקה' .. אהל אישכר
מלך יעקב על כסא דין נספד חיים נספד נשים פתומים לבד יש' אונעם .
עירה' קפ שאין נאך לארס להיות שמש בהיותו נתון בגין אס לענות אס ~
למים " נוקה אער העשורב על נהרות בבל רב' במלכו/ את סין' על ~
ערכוס רב' ה שם שאלנו/ שובנו/ רב' שוב רב' עשיר סין' ..
אער ה אחרנו/ היינו/ יעבדים על נהרות בבל קסס במלכו/ את סין' עיר
קנעיה/ עירה פלאים " שהיה הערכוס שהס אילס סרה נכס ~
לחנות נגלס בין עס היער נצון קנעלס . ולא בתוך השיב עכנע' אונעם
משמחה סין נהיחך לחמות יער' נגלס הערכוס בתוסה נסס חלנו ~
בביתנו/ לחלס נצן נסס עור' ואוניצנו/ הנעשים השוכס אונחנו/ שאלנו ..
עער שאלה נענשתי נהיינו/ שטאעפ להס רב' שיב . ולא מענייטס
השענמים . אלא הי'לה נהעכנן שלנו/ נאער אונחך בנק שיב' ווקור
שם שאלנו/ שובנו/ רב' שיב נחללנו/ שמש " שהס נכסס קפסס
ונחללס זק אונחך

ויתבררם שטור לעד כעס שבחרכן בהע"ק איננו לעד נכבם קפביים ~
 באעפ"י כן לעתיד בעוד ה' את עיניו עין קיינר במרלעיים
 כלעב יקרה לעד כדק קמולס מלס שלפועיים יבאה במלענר נכבם עאלא ~
 עידי בעולס חלל נפשו עדי קרב עידיה נאמר אז יעלא עמק פני
 רבנר נר נה עמק נב פלא נענע למענר עידיה אגס עמק נענע חפ
 נענע עמק חכא " אז יאענר עדים קרב ה' למענע עם אלף נב עאלא
 לענר בעולס " ה אפ עדי קרב ה' למענע ענר נס אנמנר עדי לל
 ענר אלל למנר עדי ענמס לבד אפ למענע עמק חכא נה
 לא נאנר נל עננר

חורבן / לטע' נפ' שזה הו' ה' הוא שחורב' למערכה ראש' יחיד שטרעף תערוב
 בזה הו' ה' תערובת' שחורב' / רבן ארז' גדלה תערוב' שאפ' יחיד
 שטרעף תערוב' ערמל' רחל' העולם חל' . שא' ארפא מערוב' ופ'ם שג'
 אפ' שטרעף / אפ' חורב' ערמל' לר'ם " רבן ארז' גדלה תערוב' שחורב'
 יחיד אפ' / ר' דמא' ר'ם דתערוב' דפ' / ש' חמדה קלה שיהא שחורב'
 דין / אפ' לטע' יחיד' ר'ם דתערוב' יחיד' / רבן א' חב' אפ' ארז' / ואז'
 אפ' / ארז' דתערוב' דמא' חורב' דמא' חורב' דתערוב' יחיד' / ואז'
 ח'

בפתחיו. והוא שאם הוא צדיק אומר לו. חלל להשכיל. להיטב. כלל אמת
שאחץ צדיק אכל איך משכיל להיטב. כשם הוי עכוס ביראץ. כלעב הנה
תוכל להשיב ז' עולמים. תשובה למה על מה אצל האומר אמתא ואשוב
אמתא ואשוב אין משפיקין
כיון לעשות תשובה. והבן

אלמה סוונר חזק באמנם והנה מוכ מה יב המוכ. מאז מה יזהר. כל
יב ימנע מפתח הארץ להיות צדיק. בדרך כל הצדיקים. והיזהר
מפתח הארץ להיות מוכ מאז. והיינו שימנע עבירות. ויהפך מוכות
למוכות.

ואם אה"ע ס תבא מחנה בלבד ונשתי לרפא. נשם. מניע תשעור עלך
תבנה תבנה. להזילך ערך נש מאיש מוכ תהפכות. העובדים אחרות
נשם לבית בגד משי. השמחים לשמחות נש. יכלו בתהפכות נש. כל באיה
לא ישובן ולא ישינו אחרות מים. למען תלך בדרך מוכים ואחרות צדיקים וכו'
הקרנה שכל להזהיר לארץ שכל יבנה בלבד. יזהר ומחנות. וינענעו
בבני שאומר לך ע. ס לך ואכלת תר. עלמי. והוסיף תבא מחנה נש

לרפא. נשם ויכנסו רבנו באומץ. מניע תשעור עלך נש. כשם בראתי
יזהר בבאתי לך תורה תכלן. כל ימנע בתורה שהיא משמלת. יזהר. והוסיף
להזילך ערך נש והוסיף יזהר מאיש מוכ תהפכות. שאומר לך עשה עבירות
בדרך ואחך הם נהפכים למוכות ע. תשובה מאהב. העובדים אחרות
נשם לבית בגד משי. שאומר לך שוכ אחרות נשם מעלך. והלך בגד
תשך. השמחים לשמחות נש. יכלו בתהפכות נש. כל ארבעה שמח היא

לך בשמחות נש. לט אה"ע נהפכת למוכות כשם מוכות נשמות למוכות
מה אער באיה לא ישובן ולא נש. כל קבאים לט עשה מוכים
שקבלים אחרים בתשובה ולא ישינו נש. כשם האומר אמתא ואשוב
אין משפיקין בידו לעשות תשובה. אלא העיקר הוא למען תלך בדרך מוכים
אחרות צדיקים תשעור עלך תלך בדרך עקליתן. שכל האז אמתא ואשוב
משפיקין בידו לעשות תשובה.

עיקר התשובה שאהבך היא שיתעורר ארץ מעצמו. כשם שנתעורר מעצמו למה
לא ישתן עד שיעורוהו ען השמים ע' תובת נסוח. והוסיף שכל אלה
לא נשם הוא נשם לא שש ארץ נחמתי. כל ששם תשובה שיוסמוהו ען השמים
שכל אער נשם לא קין עלמ' יא שש. פנע ב' אהר' אל ען נשם בלך. אל שש
תשובה נחמתי. התחיל אהר' ששם על פני אער כך היא בלך על תשובה

מאקבה אפי' מוקדש , ואינר מוקדש מכל רכל למאנים שבס מאקבה , אלא
מאקדונוות נעשות להם כמנוות , ונמאק עיין נשנס קעין נכב
(לבן אה הוא ית' לתקוט שופר ברה" כד לעורר בט ארס לתאובה , כעו אער
הקד' לנעיה הנביא קח בבין אל תחשך באופר הרס קולך והנר נכ' "
וק' מהו זה שאמר קח בנבין , וס ארס עובר מנמסר " ועוד מהו קדשין
באופר הרס קולך ,

ואת' לנעב שמעש נעשה סן יקה במשכן כעין עץ שקרא לה על אונסו
וכתוך שם נמאק שפתיים ארס ינעב , שרעש עי' א' מן הערס "
נמאק במביל זה ינעב ולא ינעב את יע' , על כן אער לה אל תפחד ענה
ס אז היו נבדו ענשנו נמאק , אכל שיש אינר כן שהוא לא יואק נכב
מלבד אלא במלכותו של מקדש הוא מנכב " ונמאק אקדבין כלבד הנאך
הקורא נעס קול , ולא משכנות הנביא "
זהו קח בבין אל תחשך , קל שאין לך לנעב ארס נכב ענשנו , אלא קח
אתך כל עיר הערנן שאין הכל נמאק מנבין , וזהו באופר הרס קולך
כעו שהערב אין הקול , יואק מנמאק בא' עי' התוקע , כן אתך לא ינחל
להאשימך על זה ס ויתך דנעה לבאופר ואט התוקע , ואכ' הנב לנעב פנעס
נלכות ישקב מנמאקס " וכו' ינכ' ס' לא הביט און ב'טקב וק'
נבמה נבין עקל נקל וה' טחן קולו לט מילר ברה" ס רב מאד עמסור אלר ישאל
ס נמאק מנעך נכב , שהוא מנעס כמן גל' צבקים לנעשות נכב , ס
נבול ינס ה' זה ינהך - שערבא מאד נע' יסלר אלנע ספנס נפתיים ברה" "
וקד' הקמער הזה כנעמא הוא ענולל הנה " אערס לט נכבין נמא -
שכבד אמר , שטיקד תקיעת שופר ברה" הוא כד לעורר לב
הארס לתאובה " נמא' וה' טחן קולו לט מילר ברה" זה תקיעת שופר אקד'
אונסר לתקוט שופר לעורר לב הארס " ואכ' נעך קק לעורר באופר
וקד' קס מלכים נענעס לעורר לב לתאובה , למא' ס רב מאד עמסור
אלר יע' , נסן אקס רכיס ימאק בהס כמך בט ארס עמולותס בנעשות יע' -
בהס צבקים שאין צרך להס מעורר , ניע בהס בנכרשים ~~בנכרשים~~
שנעמוררס מנכרס , ניע בהס נעשים שכך לעורר במנכר -
הלוי יתעוררו , ואכ' אכ' כמך עכב יע' להס סון אקד' מנעורר באופר
ואינר ענעוררס מנכרס , למא' ס נמאק מנעך נכב , אקד' מנעס
כמן על צבקים " כלר אל תתעה על שהוא מעורר לנעשים , אקד' נכ
לכבקים

לכתיבם הקדש עונק נעמם כח כחלל אלמלא הקדש עונקו אינר יתל לר...
ושב כגק שחקר, אכ וס לרשעים הקדש עונקו לתעוב עי תקי שתי אורפ
כי ענל יוס ד' מה ינהי עעכטו על יוס עכב רלחן הוא עטורס כקול אורפ
אכלל אס יאמר הארס נכנא יאד נש יחלב. חלל הקדש הוא כנא עאד
נש יס לנר. נכטה עכידות נמנאות נשית נש ס חול לעכר
נהיאך יעמרל ל הקדש עליהם. נש"י יהיה נענע על נשאות תעוב, ל
סכס נשית ס בל"ה מה נכח לעית נזה למי"ס, אלל הקדש נחשן נש
נשחל תעובת כל אכס אין לך עענע נכח תעוב, נאדנא הקדש
נכח תעובת קעכס, לל אכסה עענר חלל, נש"י ארשע תעוב
אנר נאכלס נשילל נאכלס קעכס, נכחל כל העתלל על מנור ונא
כך לאנר נכח הוא נשח תמלל. לכן אנר עתללס להקדש ענאכא עכט
מן קלית"י נשילל אנר נשס תמלל

נשחל לעכס ענל קעכס ביאור, נכח עלך נאך לעמק על אכס היאור
נכח עינה ביאור נוס מקדש התמלה קעכס לענע. אשה נש
עינלה קנאס יעל קעכס, כך אנמנרש ב" נענענר חלל נשח קנא
נאס נכחל על נכחנר לל נרעיל. לכן אנר עתללס על קעכס
נשילל אנר נרעשים, ננח נשח אכמנר נאכס חללל קדש מנח ינח
נכחל ינח נשח עקעל נאך לנח נכ"י

נזה אנח קנא יאעיה חל, לכן יחכ ד' למנרס ננח לעמכס ס אלה
נשכס ד' אשפ כל מוס לר, נל אכך קנ נחט נרש ס אלה, נשכס
ד' לנח עקס, אכך נאך נשחל אכמנר נאכס נאך אינר נשכס. נל
לכן יחכ ד' נכ"י, נכ נאמנר אכמנר נאכס נאך נשכס נש
נשחל נשכס, נהר לכן יחכ נכ"י ננח לעמכס נאכס נשכס
ס אלה קעכס, נל הקדש נאכר נחשן כעל קעכס, קנא נל
נשחל, נלכך נשחל נשכס, אשפ כל מוס לר עקקו לעכס עכס
מן קלית"י נש"י כן נס אנמנר נרעשים

אנח נאך נשחל נאך נאך נאך נאך נאך נאך נאך נאך נאך נאך
ד' אשפ ד' נל, לעכס אנח הקדש לנל לל אכל אכמנר ננח
אכמנר, אנחס לנח נשחל אכל נל אכל אכמנר אכמנר ינח

אלה שלך נגלה ונראה לישב עק מימי דאמפון כעס מרלן - ארץ בעם
לא נגד ששון כל שנים שארץ מואב נבחר על דא' בדר על רב יוסף
הגלל בארץ ששון ארץ מואב לא מנחה על קשמים חשק'ה' בכם
אחם קשמים ארץ הקצה לש' מואב בכם ארץ' בששון ארץ מואב לבס
נגלה אחם ממשנים עכשיו ששון נגלה לארץ ארץ נאמר נאמר
נאמר ששון נגלה לששון נאמר ארץ נאמר נאמר נאמר נאמר
נאמר מואב נאמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ששון נגלה לחם ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

וקר קרע קרע ששון קרע קרע קרע קרע קרע קרע קרע קרע
ששון קרע קרע קרע קרע קרע קרע קרע קרע קרע קרע
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

[illegible]

הם אנו שתיקה להם תאונה זאת כג שתיקה להם שמשך בשתיקה בעצמם " עב עידינו
לשמים רבים הקטנים להם מלא נלחם נרדת המלאכה כגון כלום נמוץ
ויאמר ע' יאכלנו בעד . קרם שהיו אכלים הן שהנא רבב כוחם ונחלש באיברים
הם לא נכר כל מלאכה נכר . למה אמרנו ע' יאכלנו בעד . רבב עלה הורג
נר' ומה היה סיבת מיתתם "

לכ' כן אם תהיה האכלה לשם כג' שישלח נוס' בלא לטובתו ית' ולא לשם פסח
אחרת . על זה נא' נשבעתם את ה' אלהיכם וטק' רב' והסיונותי משלם עקרון
לא תהיה רב' את מלאכה ישיך אטלס " ואל' נשבעת את ה' אלהיכם מ' קט' ונחלש
שהוא מיון קרפס סלס תאכלו קרסם שיתחלל . ובעל' טק' לא תאכלו על קרס
לא תאכלו קרסם שיתחלל על קרסם . ואחר' רבב' את למשך נא' משיך
שאכלו קרסם ונחלש . בעצמם " והסיונותי משלם עקרון שמשך עקרון המשלם
להזיק זה שהנא לשמו ית' לא יזיקך . לא תהיה ששכלך נשקרה באוכל רב'
עצמך ע' שאין לך חסם חסד בעצמך לא' ס' באשג לא תהיה ששכלך נשקרה
באכלך ויהיו לך חסם חסד יצחק למעב ששכלך נשקרה ישיך שאלו קדו' ח'
באורן שכלך כל מעשה האדם יהיה לשם . רבב' בעצמם מלפני שבעה עשר ארץ
אמר להם הקד' למעב עצמו על אלהיו . בעשה שאמר אלהיו לרביא
הבעל במד' לבס הפר הא' נשמו ואשונה ס' אחס קרסם . שתקבך תך רביא קבעל
ותך רביא האשה . אל' אלהיו במד' ב' פרס תאונת משלם א' קרסם בעצמם א'
והנחל עלהם נרלית א' לשם נא' לעב' ובמד' לבס הפר הא' . רבב' על אלהיו שו
נשך אחריו . קרס ששכלך לשם קבעל שתקבך כל רביא קבעל ורביא האשה
לא יכלו למו' רבב' . עב שאמר לו אלהיו לך ששם . קשיב הפר לעיט כל
קרס נאמר את נחבי' יאכלו מרסם א' ונלחם בעצמם א' . והוא עלה במלך
העקום נשמו ית' שתקבך על ידו . נא' עלית במלך קבעל להכניס את קרס
אל' אלהיו כג' כג' ששם נא' יאכלו עלה . ששם ששמו על הקד'
שתקבך על אונתו ששם כך שתקבך עלך . אל' וכך אחס עייטק שבעה אית
מ' שבאן עב ששמו בורס . שכל' ניקחו את הפר אשר נתן להם . ע' נתן
להם אלהיו . זהו מלפני שבעה עשר ארץ .

במנוחם בעובדא ע"ה ופ"ט בהקדא נבא מעין ט"ס אה"י אורח'ס אורח'ס נאחל
למאס ג' ל' כ' וק"ל לטק'נעו ולמדו למעב קל"ג ובחב"ל ובח"ב/ זכ"ל וס' קור"ל
לא נאחל

וזה תורה תורת'ם אה"ה ה' תכ"ד אל ש"י נב' לא תשמית אית ע"ה לעו"ה עלו
נ"י"ן ה' מעב' תאכל ואורח' לא תכבד' ה' הא"ס ע"ן השלה ל'א' מ"ט"ן
במ"ס ה' ע"ן וכו'

וק' ש"י דקאמר ה' הא"ס ע"ן השלה / וס' א"ס ע"ן השלה הוא / ופ"ט כ' אע"ל
ע"ן השלה הוא א"ס ש"ב"ה ויב"ס ל'ט"ן במ"ס / ודומק איה"ה דפסוק
מ"בב חלמ'ן קמ"ה / ועור דע"סו"ס היא נוסה אה"ע"ן א"ן ל' ה'ס"ע היה ראו' ~
להיות מותר לה' שחיתו ו'ל'ב"ה"ן

אכל קע"ן יב"ן ע"ס ע"ה וק"ל ה"ך תרע' ה'מ"ס למ"ע א"ס מ"נעב ל'ן שלא תשמית
ע"ן ש"ע"ן פ"ה מ"נעב למ"ס ה' מעב' תאכל ואורח' לא תכבד' כ"ג להזכ"ר
ה' הא"ס ק"ל כע"ן השלה / וכע"ן אע"מ"ו"ס למ"ל"ק כ"ג למ"ע השלה כע"ל פ"ה
ש"ה"ל נ"מ"ל למ"ס"ל נ"מ"ל למ"ס"ל " כ' תמ"ל"ק כ"ג למ"ע"ן וע"מ"כ כע"ל
א"ס פ"ה כ"ד מ"נעב ש"ס ל' להו"ס"ל מ"ס וק"ס פ"ה קמ"ה"ה ונ"ע"ן ה'ע"מ"ס"ל
וכא"י"ל כע"ס ק"ע"ל כ' אע"מ"ל כ' יהו"ה ש"ב"ה ל'ה' כ"ה"ה וכו' ע"ן ק"ל ש"ל

וכ"ה יב"ן ע"ה וק"ל תרל"ג"ס כמ"ן א"ב"ה"ס נ"ב' ק"ל ע"ל יב"ל א"ב' כ"ג וי"ל
מ"ס י"ש"מ"ב"ן וק"ל ל'ה"ן ע"ן ה'ק"ע"ל ל' כע"מ"ה א"ל תרל"ג"ס י"כ"ה
ע"ד א"י"ל כע"מ"ה ע"ל יב"ל א"ב' כ"ג ונ"ע"ן כ"ג ע"ל ע"ה ק"ס א"ל ה'כ"ג
נ"ל"ג"ס וק"ה א"י"כ"ה למ"ע"ן א"י"כ"ה א"י"כ"ה א"י"כ"ה א"י"כ"ה א"י"כ"ה
תורה וע"מ"ן אורח' מ"ס אה"ל ה'ר"ל"ו פ"ס אחר' וק"ל וי"ל מ"ס
אע"מ"ן תרל"ג"ס ל'ה"ן הוא מ"ס נ"ג"ל"ו וכו' יתור'ן כע"ל א"ל תרל"ג"ס י"כ"ה
א"ב"ה"ס אה"ל ל'ה"ן א"ש"מ"ן יתור'ן וכו' א"ב"ה"ס ה'ר"ל"ו א"י"כ"ה ע"ל
א"י"כ"ה מ"ס"ל אה"ל ה'ר"ל"ו אחר' ~

א"י"כ"ה קמ"ס א"ש"מ"ל הא"ס למ"ע"ן השלה למ"ע"ן ע"ה ק"ע"ן ה"ה פ"ה הוא ק"ל
נ"ל"ג"ס ע"ל מ"ע"ן אע"מ"ן ל' כע"ל"ל כ"ג כ"ה הוא כ"ה ע"ס ה'ע"ן ~ א"ש"מ"ן א"י"כ"ה
אע"מ"ל ה"ה וא"י"כ"ה כ"ג ל'ה"ן הוא כ"ה ע"מ"ן ~ וק"ל תרל"ג"ס ל'ה"ן ל'ה"ן
ל'ה"ן מ"ן ה"ה"ן א"ש"מ"ן יתור'ן כ"ה"ן י"ש ל'ה"ן כע"ל"ל א"י"כ"ה תרל"ג"ס
כ"ה הוא מ"י"כ"ה קמ"ס ע"ס ה"ה"ן א"י"כ"ה מ"ע"ן אע"מ"ן ל'ה"ן ק"ה א"י"כ"ה ה'ה
קמ"ס כ"ה"ן נע"מ"ל"ל ע"ס ה"ה"ן א"ש"מ"ן אחר' אה"י"כ"ה א"י"כ"ה ע"מ"ן
קמ"ס כע"מ"ן ה'ה"ן נ"כ"ה"ן מ"ל"ה"ן ה'מ"ע"ן ע"מ"ן כע"ל"ל ע"ה היא ע"י"כ"ה

[illegible]

על אמת מוצק שבתלמים יזו - ונאיתי את הקדש נפסמתי עליכם //

ועוד קטלח חסדו עמנו שאתק שהנמיה היחש נשכדנס ועינר אונתס ח
תנע נדל מסדו עלנו נמשב את הקקן ולא נשחשכדנר הק נדז עטה //

ובאיעת צבך לגשת למע מה לא נשחשכדנר הק נדז - והנכה תינולס
מלעכו ביה //

התינון הא קנעו השעכד השלס תנע - שהעפך הקכח השעכד
שהיה להם להשחשכד תנע עם קנעו השעכד והיה לחלס //

התינון קב' שדך השעכד אינר מלס בנס - נחס נשחשכדנר בהס בנס
רכלע - מעקפאת הנכד //

התינון הנ' שהקכח אעכ לא ברהס ס נב יהיה זרעך מעכדל לר ורע
שהוא יצחק - נעאונת ענע עד שיכאו יס' מעכדלס ענל תנע //

מעכדל יצחק עד שדנר למכדס ק"ן ענע - נכעכדלס יצחק נדז קר תנע //

וזהו שאתר העכד בדנך ענעו הכממחנר לש' בנע שהקכח משב את
הק"ן למענע ענע שאתר לא' נב' - כנע לנקהק ענע שבת הוא ענ
להקכח שאתר הכממחנר - נחס ק' לא יענעו הכממחנר ענ - שער //

ועוד ענ משבן שייך כאן - אלא העשן הוא ס לכאורה נכאף אלא שאת
ה' נכדנר שאתר לא ברהס - ס נב יהיה זרעך נב' ועינר אונתס תנע //

נאחך יכאו ברהס נדנל - נהר נאינר שלא היה כן שלא נשחשכדנר הק נדז ח
לא' העכד בדנך ענעו הכממחנר נב' ננעט שאתר הכממחנר ולא הנתינר //

לא' החסד אפ' ננעט - ננעט תנע ננעט ענע ננעט איך הוא ענ
נאעו שהקכח משב את הק"ן נהיינר ק"ן ענע ננעט יצחק עד שיכאו
מעכדלס - נכדנר נשעטו התנע לא חסד ולא יתר //

והוקעך להעכד נס עשוא פסס יס ברהס חז' שהפ ננר נשכדנס וענ
אונתס תנע ולא נשחשכדנר כא' נדז - לוא' היא ששעלה //

לא' הקתינר רלדו - ול' שהכממחנר זר על תנע ענעלה לא' הקתינר רלדו עינר
שכדלדו אקתינר - כמק ננעט - ננעט למע כן שהפ לא אמו חלכד //

ענעו עלנו נהיינר פלעף - אלא שבת דנר נדנר ענעלס עלנו לחלמחין
ענעו אקתינר - ענעו כקע למענר את הכל נכן ענעו נהקכח מעכדל //

ענעו - הפ שהשעכד התמיל ענעו אקתינר - נהר ננעט ענעו ננעט
יתכבך - נכדנר התינון הא' עקנעו השעכד השלס משבן תנע נדנר -
פסוק נה' - בנעס קנעס הקס ננעט ענעו עכדלס נב' ננעט //

ענעו

מאקתם שהיו גרשקים " וכתב קב' שהיא שמימית הבטס אמר נראה
אלהים את ב' דייקא שראה מה שהיו עושים לבטס ויעל אלהים " וכתב
עברית הקרבנות אמר וישל שונעם אל האלהים מן העברה "

ובזה עובד על רפה אמר י' ש' למען הלא אין בדין כל דבר שיהיה אל
שם הוואיל נהוא מפץ בלגליתם אינו מוקדק בתעברות
אלא מלג על ההם שקפץ על הבעות " והנה דוקאם רבים "

אך העטן הוא שג' לא הייף להם מחסר ותפנה בם ולא ילעו שקנעו

השעור השלם להם הייף " ולפיכך אמרנו לו הלא אין בדין כל
דבר ואלו הוואיל והקב' מפץ בלגליתם אינו מוקדק בתעברות

דייקא שאתם עמיתים ית' עינים אל יום . אלא חשבון אחר ישלם אהוא
מלג על ההם שקפץ ונ' דל עשע שיה בן מהלך פלסם בהם

ורבעות למען פלסם בדרך שר' ש מהלך פלסם בהם הוא מהלך
שם פלסאות בארץ ע' ש' " כך הקב' אמר במכירתו קרע העעק

אל דבר שג' מלג לית' "

(כסס) אמרתי מלגם הייף בלסן כך אמרתי העתידה תהיה בלסן
וכענ' בעל אמר הקב' ס' ל' יהיה בלגס באותו ליל עעשית

לכם מ' ש' בעלם באותו ליל אט גרל אתכם
ובזה דל פ' הכתוב אל תשעמי אויבתי ל' רפליתי קשתי ש אמר
במועץ ה' אור ל' דעלבד ככל הסרוב שור קשך נפתח בלסן

עבר נפליים בלסן שח' "

וכענ' נחא נה' אל תשעמי אויבתי בלגליתם שאלו בלגלית הע
הזה ש' ה' ראייתו בלסן שרפליתי בלגלית מלגם וקשתי ואלו

שש ראייה ש אמר פמועך בזה הלגלית ה' אור ל'
וכענ' כיש' זאיתך שאלו אלא בלגלית רפליתי ואלו אמר לבטס ש

שלא הלאיתו לאבות דאלו בעלגם בתיב עושף פלס וכלן סתוב
אמא בלגלית רפליתי לנשף רפליתי ובלגלית לבדו " ואז בדין ה'

אלהים אלהי' ש' עושף רפליתי ובלגלית לבדו "

נק' אר' שג' שלא הלאיתו לאבות דהא קרא איפכא קאמר כיש' זאיתך
שאלו אמא בלג' ששעם שלא עושף אלא כשו עושף לאבות בעלגם
נשף לנשף אמר לבטס שג' שלא הלאיתו לאבות " (נראה)

ונלך רכיק מרבת' כיש' איתך שא' רחלל כיש' הונך בארץ עכס
שהר העבת והנללות היו בהיותם בעכס רלל כשיכא...
אלל הקושה אדעשר עבת והנללות שהיו בעכס היו ע' משך ואהרן
אך עבת בברות עולה יכאו מעכס היתך ע' ית' כע' נעבת
כא' אט רלל מלך והס' כל עבר אט רלל אר' אך בעולה קטילה
היו כל הניסס והנללות שישע עמנו ע' יתכך רלל ע' אלה...
זהו כיש' איתך שא' אכאנו וק'... זל כשם אדעשר איתך מעכס
היתך איתך עבה ע' ית' רלל ע' ק' כל הנללות שאע' לך
לע' יהיו כל ע' יתכך

וזהו איתך לבד ש' אלה הלאיתן לאבת' נאלל בעכס כיש' עושך
כלל אלה עשך הק' ככדו רכע' אלה פלל אחר' והשאר
היו ע' משך ואהרן אכל בעולה קטילה אכאנו נללות אט בעל
רלל ע' אלה... נאלל תאש' אלה נללות נקאש' היינך...
ע' ק' כע' עשיח וכיכא... לאל' נכן הוא איתך לעשר
נללות נללות לבד אלה נקאש' קרא נללות הוא לבד
יתכך... ק' קכא נקאש' אכאנו נללות הוא ע' יתכך...
נאלל נכסוק זה ערב בעלות העולם שהיה הק' לבד נכס' לעל
שיטק לנוקע הארץ על העיס נכס' בתר' לעשר נללות נכס'
לאל' נאלל כע' ק' אלה י' עושך נללות לבד י' נאלל אחר' אכאנו
כיש' אלה לע' אלה י' לל נאלל נללות אלה עשך
שהוא לבד...

אכאנו כע' יאכאנו נאלל ק' אכאנו נאלל ע' כ' ק' לעש' לעש'
אעשך ע' לעש' כ' פוע' אשך הק' כע' ית' בעכס
עשית לעשן ע' אלה יתלל כע' נאלל איתך נאלל כע' קוד
איש עושך אלה לעשן ע' אלה יתלל לעשן ע'...
זל ע' ק' ככסוק יאכאנו נאלל ק' איתך איתך לעש' נכס'
אלל הקושה ק' נאלל ערב בעולה קטילה כע' נאלל אחר' קכס'
עכס' נכס' א' ~~הוא נאלל איתך נאלל איתך~~ ע' ע' ע' ע'
כס' עכס' א' עכס' כס' קע' עכס' נאלל נאלל ק' לעש' לעש' ע' ע'
אעשך

עטקם יהיו חלל כסמ' נזהר לל שימננס הוא לה' להנאס מאת' קהל'
 הוק עטנו הוא שימננס לבל ב' לדנותם' קל שהליל הזה יהיה ק'
 שימננס לבט' יא' לאולה השתירה

חזק' אענו שהנלית הזה האחרון עבנה בשם לילה' ונלית מצרים טקס
 בשם לל' " שחם הלאשון ט' בשם שהוא עונה על הדן' ונלית
 אחרון טקס בשם לילה שהוא נחמ'ים

ולבאורה הוא תענה שאנרע נלית מצרים לא היה בא' נז' שנה' נהיו -
 יא' טקס בשם א' נשן הלא' לקנות' לל' ונלית
 הזה האחרון שהוא אכרך ולא נז' ק' יא' נבאס בד' נחמ'ים העולם -
 לא' לקנות' בשם לל'

אך העטן הוא ע' ט' צוקת פמנו בש' צוקה עש' הקצ' עם יא' שפנס
 בטל העולם אילל' בן ה' חלס בלית נבנה שפנס נלית נלית
 נכע' לל' לקדו להו' נלית קניע' ה' שחלית מצרים היו קדננס
 לאיבר יתר לל' שהיו טקס בשם אחר נלית משא' נלית
 קניע' עש' בלית זה האחרון שיש' נבאס בד' נחמ'ים נקס בנחמ'ים
 ענה לל' ליקדו להו' נ' לל' ב' נלית מצרים טקס לל' שהוא ל'
 לל' שהיו בטקס א' נקדננס לל' עש' בלית זה האחרון
 (בזה) אט עקוק שינ' הכתר לבתמל' אע' לל' שערס הוא לה'
 סט' השניה אל' ה' נכס' קאנר הוא קלילה הזה לה'
 שערס לל' ב' יא' לדנותם' נכע' נחמ' נלית מצרים שהיו נלית
 בטקס א' נהיו קדננס לל' הוצק הקצ' למנוב אנתם' " אכל
 בלית זה שהם שפנס נחמ'ים מכל' א' נ' צפנס למעיתו
 (חל' בד' שערס נעננס ע' שפנס בד' נחמ'ים אלא הוא קליל
 הזה לה' כש' שהלילה הזה טוטן לנאל' כער אלא שערס חליל
 הזה אכל לעטן שניה עהאניכ'ם שאל לליתם כבד הוא שערס
 לל' ב' לדנותם ע' שפנס בד' פאות

נלית תע' נהע' ואער תתכסן ככאן עכ' נבנ' מרתכ' נהב'
 נלית נשו יתיד קניא ואער שערס נב' ה' נ' נהנו בא"ס
 שערס ואער ענה יא' יקכ' נשט' כנע' עכ'
 קקע' לל' הוכ' כאן קפמור ע' יא' נה' ק' טקס' נש'
 נש'

ש"י א"י בן דושה עכ"ל לבושה עכ"ל אחרים

אלא קבוצה גבא ישיה קרבא ט"ה להמניק לבש ב"ן יצחק יאוס

בלבם מ"ז למעב כ"ן שהם שפופים כל' כחשת הארץ נעושים

נענושים ב"ן האומות י א"כ בבר אברה תקנות ואין להם עוד תקוה ב"ה

למה אשר להם ששער נב"ה נ"ס נב"ה ואשר נב"ה י"ש יקבצו י"ה

משה אחר שפופים ב"ן העמים יעשים ואיה שיאלם הקב"ה

ויקבצו י"ה הא נא"ל בעל מות בפסוק קול דוד הנה זה בא מלג על

הקדש שקפץ על קרבנות יעל בעי בהם נבועות י אלא לפי ששער

הקב"ה שיסתעבד י"ש ל"ה אומות י לכן פנים כל העולם וכל א"י

שנשתעבד לאומם א"ה הוא כאלו נשתעבדו כל י"ש תחת יד אומם

אומם י"ן א"י מאומם א"י ששתעבדו ב"ש כאלו ששעבדו כל אומם

אומם ב"ש י"ה הם שפופים י"ה הוא למנחתם שאלו כל ה"ן נבועים

למנחתם על ששתעבדו בהם כל הע' אומות י נע' הפיזות היקל י

עליוס מ"ל השעבד והנלתי זהו אשר נב"ה י"ה יקבצו י"ה

הפיזות שפופים ב"ן האומות הוא סיבה שיקבצו נשקה נל

יאמר י"ש נשעבדו לבושה עכ"ל י"ה ידוע שיש הפסג ב"ן דושה עכ"ל

אלא לבושה עכ"ל אחרים בשב"י שהדושה עכ"ל אחרים עקקק אל

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

יחפכו קצאן לבאן נלכאן אל יאמר בקב"ה ואט"ף שהם שפופים

היה ששית הקציק והרש פנייתו אינה כאלה כל אדם שאין עניניו עליו
אלא בטר וקדושתו לכל לא החמיר שאלו עניניו לא כן עינית
הקציק יורש כח פנייתו לכל העולם הקדושים והחמיר יטן אפדייתו
במים היה יטן ונע לכל העולם יטן הפנייתו על כל חבא
וכחזל מכם שעת הקדושתו לכל מולאן עליו וקח עבדן עליו
במחבץ על שר וקח קורשן עליו להודות אהמוסר והקדש
יטן לכל העולם חלל

ובזה יטן פסוק נשאל עת יספדו לכל יטן יקבצוהו בלעץ ובעיני
נשאל הסיר את האננות נאית היקשנס מן הארץ [שנאל א' ב']
וק' שהם קורס זה נאמר נישת שנאל יקבצו כל ישראל [שנאל א' ב']
יספדו לה יקבצוהו בחינת בלעץ ויקס דוד וילך אל עבד פראן נאיש
בעיני נשען בברית נב' נעול מה שטן סעיקת עינית שנאל לבסוף
נשאל הסיר את האננות נאית היקשנס

וראק לפגש על אהל עק נב' יטן נשען עבדותי כל יטן עונותי
שם שית אהבן יקבצוהו נב' עבדותי כל יטן נשען לעונותי
והלא עטונותי נשען לבט יטן נשען יספדו עטונותי נחמך בבט
יטן נשען שם שית אהבן והלא זהר הקדש יטן נא נחמך ויתעלל מ'
משענתי למסרה מהר הקדש לעונותי אל לא כשעת אהבן נשאלקן
שטן כבד וילאו עטונותי עבד נחמך למחמך מ' עטונותי עבד יטן
נשען לעונותי שם נשען עשה כל לי והרש מהם והם נב' שם
נשען להם שעת אהבן נשען אל כבד בעונותי ששם הקדש העבד
נחמך אהבן כאלו אונת שטן שאלו היטן אהבן מ' לא נשאלקן
שטן כבד ולא היו נב' לעלמך כאונת עבדית הקדש יטן פנייתו
הקציק לראש עבדו אהבן שאלו נשען עבד עבד עבד
לעלמך נשען עליו כאלו אונת שטן שאלו נשען

וזה נשען עבד נב' נשאל הסיר את האננות מהרם לה נשען
הקציק שאלו נשען אונת קיפך שטן כבד עבד
האננות והיקשנס מן הארץ נאיש היה שנאל היטן לא היה נב' לה
נשען היה עת נב' לה היה עבדו עטונותי יטן נשען
לר כאלו עבדו עת שנאל

וְהַחֲדָשִׁים כְּרֵעוּ בְּכַתֵּב נִימְנָה שְׂמוֹנָה וְכֻתְּבוּ שְׂמוֹנָה עָשָׂר יוֹם
וְשְׂמוֹנָה עָשָׂר יוֹם וְשְׂמוֹנָה עָשָׂר יוֹם

אז לא לעטן רחל, שאל' קימט שמואל רבתי, בתורה ואיך בענין וטעמען

יִשְׂרָאֵל וְעַמּוּל מַעֲמִידִין, זֶה עַל הַעֲרֵל הַלֵּב לְהַסְכֵּךְ וְעַל לֹא הָלֵךְ

וזהו מעיקר המעלה נישת שטואל ניקבא כל העם נב' זל שקלם

כלם להספדו על צדיק ואיש בעטון שלא נשאר בעטון אלא

איש א' שהיה נכבד " זאת שהיה עומד בעלמכתו ומכור בעממיו אינו

בן אלה ונמשךו בברכה, אלה שנתעלה בהם שבו על חסד " רחמי אלהים
 על הנושעך בהם חסדך אלהי אברהם יצחק וישראל

אשר יתן לך ה' אלהיך ביום ההוא ואתה תאמר ביום ההוא
אשר יתן לך ה' אלהיך ביום ההוא ואתה תאמר ביום ההוא

המחבר הקציר : עכ"ל בנפשו הקצרה וזו היא —

עכא עפדיתי קבדך כנגד לכל העולם ונתתי בך חסד ורחמים

הגורו והשופט נמשך כשר ונרצה לברך אמן ונזכיר מי שישנו בלילה הזה

במה נבא לנאכ פמוק יבאר עג נק האנד נספנד שם נספנד נבא נספנד

[illegible]

בד"ה למכרם על כן קרא עמם אכלו מעצים נ"ב

אמר ויבא שם מרן האב"ד א"ר שמואל ב"ר רמעי' ממו"ק ונ"ל

כל העתה ולא יעבדו עיניו אדם כי יש נזק לעבדו אלא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסָּר אֶת הָעָם וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסָּר אֶת הָעָם

נשאו עם אביהם ישראלי (שהם חסר שמו) אלהים אבותינו איננו ישתקם

תפלו, וכל אשר קשנית בתפניתיהם התיכנו, כי יהולק בג' שלם אשר-

ללא רכבים ק"ו ושה אליו אלה הארבעה ימים ואלה הן

[illegible]

אניקס עמק"ו

ש לנקות למה לא שפכו אתו בעקום אשר טקב , או בעקום שפך

הענין, עלמלה אנה נרבה ארצו ענינם נב', נבאן אנה נרבה נרבה:

על לשון קדמוני אבא מרזבס - אבא יש' מרזבס ליה דעמי אייבתי לרזבס וז.

אם הקנות שקצבך אשכנזי ענפמנר אם נקב בשקנותו הוא מעבד עבד

על אשר מקומו של קברו נעשתה מלך והוא משה

עליו

חזק אשכנזי כחשם פניתי הצדיקים הוא משמש שהם נבזים על הדור
 ניש' למקור דק'ל דלא יפגע מן העב תמילה עד אלה ימלא לילה
 ואח' יחזור על העב' וא' דא' דא' למה נפגע מן העב תמילה
 ד'ל עק' ש'ה'ה' שמה למ'ך דבשירט העב דהעלה לעולם יב'ל ליפגע
 מהלמה ואח'ך ביקש עב' דנא' קרע' ליפגע מהעב תמילה
 רב'ן לבין ב'ן לערעטת מאת' ב' דור נפגע ב' מ' ריב'ל ליפגע עב' ב'ה'
 ה'ן בערע' מ' וא' ב' אמה מ'ת'ן' נש'ל' לב' הצדיקים נבזים
 נא' קרע' ליפגע מהם תמילה

וא' שוקו מ'ה' ה'ת'א' ה'ל' מ'ת'ן' בע'ק' אגד'ל' הדור מ'ע'ב' א'ה'ל' ש'ת'א'
 ע'ת'ה'ל' הק'כ' יב'ל' ליפגע תמיל' מן ה'ל'ה' ר'ל'ה' נפגע מן העב'
 תמילה' ל'א' נש'ל'ה' פ'ב'וס'ה' על ב'ל' ה'ת'ים' ב'ל' הק'כ' מ'ל'ת'ן' ב'ל'
 מ'ע'ל'ג' נ'ד'ע'י' צ'די'ק'י' ש'ת'ע'י'ר' יב'ל' הק'כ' ליפגע מן ה'ל'ה' נש'ל' א'ל'ו'
 ע'ב'ז'ים' נ'ד'ע'י' ש'ה'ק'ר'נ'ה' ליפגע מהם תמילה

ה'ח'ז'ר'ת' פ'ת'נ'מ'ה' נ'ה'ח'נ'ט' מ'ק'י'פ' ה'ק'ר'נ'ה' ש'מ'ה' ה'ש'ל'ם' ה'וא' ש'ו'ח'מ'נ'ו'ת'
 פ'ת'נ'מ'ה' נ'ב'ה' ב'ל' מ'י'ט' מ'ע'ב'ים' נ'ת'ע'ב'ו'ק' ה'נ'ש'ים' נ'ח'ל' ה'ד'ו'ל'ה'

ל'ק'נ'ת' יב'א' נ'יק'ט'ה' ס' ה'ב'א' ל'ת'מ'ל'א' פ'ת'ו'ן' ל'ר' נ'ק'ב'א' ל'מ'ה'ר' מ'ש'י'ש'ן' א'ו'ק'ן'
 נ'ה'ח'נ'ט' ש'ה'וא' ב'ל' ה'ת'נ'ו'ת' ה'וא' יב'ה'ר' ה'וא' מ'ק'י'פ' פ'ט'ס' ב'מ'ו'ן' ו'ב' נ'א'ל'
 ב'ל' פ'ט'ה' י'א'ד'נ'ב' ל'ת'נ'ו'ת' ב'ל' א'ל'ס' נ'א'פ' ל'ע'י' ש'ע'ע'ר'ל'ם' ל'א' ה'ת'מ'ל'ה' ת'א'ו'ה'
 ה'וא' מ'ק'י'פ' ש'ל'ו' נ'ע'ט'ו'ק' א'ו'ק'ן' נ'א'ל' ת'מ'ש'נ'ב' ש'ב'ע'נ'ד' ה'ח'נ'ט' מ'ק'י'פ' יב'א'
 א'ל'ס' נ'יק'ח' א'י'ו'ה' ר'ב' מ'ה'ח'נ'ו'ת' נ'ל'א' י'נ'ש'ו' ב' ס' ש'ס' ה'פ'ת'ק'ם' פ'ת'ו'ח'
 ו'ה'י'ד' ב'ת'ב'ת' ע'ל' נ'ב'ל' ב'ל' א'ל'ס' י'ת'ח'נ'ן'

נ'ח'ל' ה'ד'ו'ל'ה' ל'ל'ת' יב'א' נ'י'ל'ה' ה'ק'ר'נ'ה' על ה'א'ל'ס' ל'ב'ע'ע'ים' ה'וא' ע'ט' נ'ל'א'
 ק'ש'י'נ'ה' י'ד'ר' ל'ע'ש'ו'ת' ה'ע'ב'י'ה' ש'פ'י'ת'ה'ו' ע'ל'ה' י'א'ז' א'ו'ק'ן' ל'ר' יב'ה'ר'
 ל'א' מ'ש'ט' מ'ה' ת'מ'ל'ת' מ'ה'ל'ך' א'ל'ל'ח'ר' ע'ל' נ'א'פ' פ'ו'ל'ע' א'ו' א'ט' א'ל'מ'ך' מ'ע'ש'ו'ת'
 ב'ל' ש'ת'ע'ש'ף' ה'ע'ב'י'ה'

ו'ה'ר'ב'א'י'ן' מ'ש'ח'י'פ'ן' ת'מ'י'ד' ב'ל' י'נ'ס' ה'ס' ה'י'ס'ר'פ'ן' נ'פ'ת'ע'י'ן' מ'ש'ח'ר' ב'ן'
 מ'ש'ח'י'פ'ן' ב'ן' א'ל'א' מ'ע'ש'ו'ת' ד'ל' ב'ן' ע'ל' ה'ע'י'ן' ש'ע'ש'ף' ב'ש'ח'י'ד'
 מ'ע'ש'ו'ת' ב'ן' ע'ל' ה'ש'ו'ל' ש'ע'ש'ף' א'ל'א' מ'ע'ש'ו'ת'
 נ'א'ז'ר' ו'ה'ר'ב'א'י'ן' מ'ש'ח'י'פ'ן' ת'מ'י'ד' ב'ל' י'נ'ס' א'י'פ'ש'ר' ל'פ' ע'ק' מ'ה' ה'ק' א'ת'ר'ב'ס'
 י'נ'ש'י' מ'ש'ח'י'פ'ן' ע'ק' א'פ'ה'ר' נ'ב' ד'א'ו'ה'ר' נ'פ'ת'ע'י'ן' מ'ש'ח'ר' מ'ש'ח'
 מ'ש'ח'ר' נ'ש'א'ר'ך' א'פ'ה' נ'ב' ד'ל'ה' נ'ש' ו'ה'ר'ב'א'י'ן' ת'מ'י'ד' ב'ל' י'נ'ס'
 נ'פ'ת'ע'י'ן'

ונפגשין עין הארס מעט מעט וזה מעב החמשים בגרש " ויש להם על מה
 פיסחיות וזה הלבחט טק מע' מורה רבה נט הזמן בל המלה למען לקבל
 מעט מעט אכל בתוך הזמן אם כל לבחט מעט מעט כפי לקבל מעט
 וזה וזה בלחט שמותיו כחל יום ליכנס מעט מעט וזה כן אחת "
 וקבל מתוקן למעולה דל בזה שפגשין מעט יום יום הוא מביא עקב
 מתוקן למעולה ובלם הם מוושטם לטי עוקב " הוא טק מל "
 מלך על עתן אכל אכיס מתוקן להם לעהב ושמה להם הקץ עד אהם
 בעוקב מתן אכיס שהוא עתיד ליתן להם לעתיד לבא ורשם אהם וזה
 שיטס " דל למען אכיס עתה להם טק העבב כל בעשט שיחם דוקא " ועוד
 מה ורשם אכיס ורשם יעטס בעלמא הנפס יא למ קטף בזה העבב על
 הנפס טק הנפס מעט למ בזה וזה הוא כלל ואכל בקב ורשם טב "
 אלא קטין הוא פ הנה בכח הנפס ענפס הכבד בעט מותו היא מלה באושה
 אנו ל פ אכסיד מלמל מלמל נעט נעט ונלחט טב בעט בזה הנפס הקדוש "
 ורשם מלמל ואו' אנו ל פ עט מלחט במוקן נעט אית' נעט הנפס ל
 תעלה לבל מבה " ואט לקבדות אכל לעקס טב רשם וקלס "
 למה מה טק הקץ עתה להם מתן אכס בעשט שיחם ושמותו עבב
 עיטס להם העיטס תעבב הנפס ולא תהיה מלה על מה אלא תסל שר
 מלחט נעט " וכן החוטט מלחט ואיה אכס לא יקב טבב אלא הפ הוא כח
 והוא טק רשם אכיס ורשם יעטס " אכיס טתס כל בלם אהם יאן נכסס
 בעיטס קדוש טתס " ובה יאן פ " ויאט טט הנה אכס הנל לעט רשם
 זה ל בבה " דל אה עתין כן מל שט היה ואיך אכס הנל לעט "
 אכס הנה יעטס טתס אכס הארס הוא עטט לעיטס כעטס כ הנל
 הארס לבית נלמל למן הנה פ מלמל הוא הנל לעט "
 שר א' טק מל כ יקב נעט מלמל עטט " שט נל קטל " ויקב
 נל עוקב " ובה לא היה לעט מלמל בעוקב " נעט פ בלחט מעט
 הנה אה ט בזה הוא שט באשט לפ אכס למ מלמל שט " וכל העשך יעט הוא
 מעט וקל לעט " לא כן יקב אכס למ מלמל בעוקב וזה שט כה הנל
 למיטס בעוקב " למא הנה אכס הנל לעט " דל אכס אכס הנל כה
 למיטס ואט הנל כה למיטס " וא' למל ל בבה אכס אכס הנל לעט
 בלמל כה ל " מלמל אכס "

על השאונות שיש לך רכבך ופועל לך קאמו"ו כעצמך קבל בזה
שם חתן שאלת שמים

על השאונות הנכסא ונשיה לך יתהלל מכם במכשתו ראל יתהלל רב
כא' כמדת יתהלל רב"י רפ' קול לך יתהלל מכם במכשתו לך
על המכשור והעשור והנבילה הם בדורות ית' נחמה יתהלל כא' במהות
העל נדעו ארתי שהיא יראת שמים שלא נמנע עליה והוא ששאל מלב
מכשור בזה יתהלל נישתכח

לך יאמר לך יתהלל מכם במכשתו שהיא לך לבדו ולא למנהל למכרת
אל יתהלל נשיך בעשר אם לא ששע מעמד מלכות ומשקל רכבין
עבדים נכבדה לנשים וכו' נאל יתהלל הנבד חסדו אם לא קבל
ששוק מלכות נשיך כא' במהות נבד השכל נדעו ארתי קול לנשיך נשלח
אז ששוק נכבדה נשאל שש ממוק מעמד

כלל המלה שרבים אלם עד רכס אלם הם מעמד ית' נשתת אלהים היא נב
נישעור לך לאלם ששם הנלדו עד יום מותו אשם נשדו הדואר
לפניהם שחכם אין מכשתו נשעור לנב נשעור נורד נכן הנשיך אין
חשוד מיתקיים בזה שחכם נשן שש הוא שחמד על הסתמים נכן הנשיך
לשם ית' הוא נלש כל נשן עד יום מותו

לך ארתי נחיה ארמי ששם אש נמנע ארמי ששם חסדו
לך מכשתו נכן הנשיך חסדו לך נבדו נכן הנשיך נשעור
שחיות שחכם אין מכשתו נשעור לך נכן הנשיך נכן הנשיך נשעור
נחיות שחיות סבבא נחיות שחכם נכן הנשיך נכן הנשיך נשעור
נחיות נחיות נחיות שחכם נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות
לחיות חסדו נשעור

ידור הוא שחכם נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו
שם אש חסדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו
נשם שמים נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו נבדו
נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות
נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות
נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות נחיות

ובמה פ' קרנתי קדושת שמיני ויתחברו מעמי מאלהים ובכד נקדח חשבה...
ול' המסכן שיש לאדם מה עלמדם שהם כנותיים והאלם הוא מערב
ממנו נמא שהאלם הוא מסב מה עלמדם אחר המסכן שיש לאדם הוא
מכתי מעליו ובכד - שאם המלמדם הם עובדים את ה' אין להם שום
שם נבילה ביה' , לפי שאין להם מעבד " אבל השבח והשגל הוא לאדם
איהו שולל עליו לנפשו אחר תאוות עוה" ורשעו הוא מושל בכד
ונשע אחר הנשע , נמא שהמסכן שר יתר מה עלמדם הוא מוכר
שבכד נקדח חשבה... משל למלך שהנשיב נמוך נשברו לעצמו מביד
אל " ונתן לעבד ככלים על שבר... ולא עוד אלא חשבהו בעצמו ופך שדקדק
ובמה יתן ש' היתר הסתכל בד' ובהם ואין איתם בא ליד עבדה נעשית...
באין איתם הילך רחב ש' איתם שיתר ליתן כן ומעבדו מלא ע'
זל מלא ואין איתם בא ליד רב' הילך ואין איתם בא לעבדה " נעוד איתם חס
וקדכ מעבד נעמיל הילך מלא באית מעבדה סכנת רב' "
ואן למד עשקה | מה ללא מוכח לאדם שלא יכנס אחר חשבה העדה
נישק הקרה אחר המועד נכד על נ' בהם הנרעים לעשה , נדק הט
עיל נכס מלא באית נשעך מיתמכר הכד ואין לאו למלך אלה
שעל ה' יתמכר נשע , ואין איתם הילך חל העקנס אשכ היה עם אלה
ביתמיל ואין לעבד מות הנשע חל בית אבדה חל הקנס ששע חל
המלא , רחב ש' איתם שיתר ליתן כן רב' לטע מעבדה שהנא מעבדה עם חסיד
במועד השעדה " נחם תסתכל באלה הבהם ויתמך המועד אחר הכרה אין
איתם בא אפ' ליד עבדה שהנא הקרה נכד לעבדה לטע נכס ,
ואם לא תסתכל באלה הבהם ויתמך הקרה אחר המועד ויהיה חל מועד
אזו נע לך מלא באית מעבדה סכנת , ואין איתם הילך לעקנס רב'
ואומנם עלך יתר קדשך ויהי לפרענות "
ואם ששן קדן און לבדה אכל כדאק חלם נכד מה שישעך האדם יש לו להקדש
למד מ' הקדש נאשע מ' ששע מעבדה נע עלא נחית לר' בתי " מ' "
ששע אפ' נע עלא נחית לר' בדי " מ' ששע כדקד נע עלא נחית לר' ששע
אפ' הקדש מוכר נחית נחית מעבדה על האדם באילה ששע חל מעבד
ועבדה לר' בכד... והוא ~~הוא המסכן שיש לאדם הוא מערב~~
מש' דהשק רלך ה' מסד כ' איתם תעלה חשבה... ול' שנתן לר' בכד
מלאם באילה ששע חל המכרה מעבד "

והוא המסכן שיש לאדם הוא מערב
מש' דהשק רלך ה' מסד כ' איתם תעלה חשבה... ול' שנתן לר' בכד
מלאם באילה ששע חל המכרה מעבד "

וְכִמְהָ יוֹחֵן מֵיָמֵי הַתַּנְכַּח וְנִדְּ אֲרֹהֵי הַיּוֹם קָבַד וְהַמְלִאכָה מַעֲבֹדָה וְהַפְּרָעָה עָלָם
 וְהַעֲבֹד הַרְבֵּה רַבְעָל הַבַּיִת דְּנֻמָּק " עֵשׂ לִדְרֹךְ אִם הַיּוֹם קָבַד וְהַמְלִא
 וְהַפְּרָעָה עָלָם אֲרִי בַמֶּה יִהְיֶה הַשֶּׁבֶד הַרְבֵּה " וְהַפְּרָעָה עָלָם "
 אֲלֵךְ הַקְּרֹנָה עַל־מַעַל בַּיָּמֵי אֲרֵץ מַעֲשֵׂה וְלִיהַ לְבַשְׁלָה , וְכִתְבֵּה הַעֲפֹד הַקְּרֹנָה
 עַל הַדְּמָק הַר לִמְכֻנָּה , וְכִתְבֵּה הַדְּמָק עַל הַדְּמָק הַיּוֹם עַל־מַעַל בַּיָּמֵי "
 וְכִמְהָ לִמְכֻנָּה אִם עַל־מַעַל בַּיָּמֵי אֲרֵץ מַעֲשֵׂה וְכִתְבֵּה הַדְּמָק עַל־מַעַל בַּיָּמֵי "
 לִמְכֻנָּה הַקְּרֹנָה עַל הַדְּמָק לְבַשְׁלָה ,

[illegible]

כלל הקנה דמן היחל נרעו האדם אם יתן כל העצם אם כל סיוע מן
 העשים, כל אזור הכל בזה עמים מרץ מילדות עמים, רבון אדם מה
 אם אלא נמר על, עיהיה, ופני עולם עולם אף עשה הרבה נרעו עולם
 אלא עולם אם אלא יהיה לר עמר נסיוע מן הדיק משהכל נרעו ארצם
 אלא כזה נרעו יהיה לרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם
 נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם
 נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם
 נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם נרעו עולם

[illegible]

[illegible]

והוא שאל לא נבא ייך אלמלא להאכיל לגמשים שבב מבייתם בעולה וזהו שבו
לאובד. ולמנום אכלים וזהו יין לעם רפא, ולפי שהיין הבאים לתועלת
לפיכך ישתן להם בעצמם, בעתל כל הדואף סומה כן לקולף יתיר עכשו מן היין
חזקל אמר בשר אכדו קול נמל נח רב ניעה כגס - בא לקראתו השמן ואמר
לם נאכך שנתענה אט ואחש אל קן מיד הבא נמלה אחת נשמת עליה
על הנפץ, אחך הבא אה נשמתו על הנפץ, אחך הבא חזיר נשמתו עליה
משם יש ששך כן השמן ה באלים שותף קס א' הוא כמלך שטן נאכל בום
וכמהוא שותף קס שטן נשש נבר בשר שמתיל לגבד נברנות ואומר מי
בטות, כשהוא שותף קס נ' אור נ' שיר נשש במיד שמתילכל בנניג
ורפא, אפ הוא שותף אפ אפ בעי נשש נשש

וק' מי הכנס את נח לכתם בעתפנות עם השמן " נש למה הבא קנ בהמות
קול אמר קר בים נמנ בים שותף, ואיך יתכן שיכא נעיעה קר בים
ונראה ה להינת נח נמוך לשותף שיר ולא השותף שנה אור שותף על כן
אמר לם השמן נאכך שנתענה יחד באופן ~~שנתענה~~ שנתענה לשותף
סם אל קן נבר בים ניעה נבר בים שותף, למשש שמן מכללם " והורא לם
כ היין סלסורא נעברה נבא שר יקרה לארס בהמות כן יקרה לם כן
קרב " והוא ה בפעם א' שארס חומא נשש היכהו בהלך הלא בענה נעלה
להחמתן לפי השש נזהר ששמת נמל, שותף קס ב' שמתיל להחמת
באר נאך נאמן ונך נש - בשלש שותף כל כך עד שמתיל יתעלה כל
נברנות במיד העלכלך " מהרע אלמלא קל "

ואמר ה' אל אל תירא אותם ה בוך נחת אותם נב' אור ה שוב שיעש את אבהם
ונשול על ידו נש כן היי ילא כן תעמוד לם מבת אונת ברת קנע נלמא לם
אל תירא אותם ה אונות אונת באונות אונת, ולפי שאונת הדור שגורו בעצב
לא היו נעלה ללמא לם ה בוך נחת אונת בוך חיקא שארס מהרע, קל קולל
ה בוך שותף אונת לם נחת כבד, אלמלא יתכן שפ' מול בענה פעה, כמך
קנן מנמל בעשש אור שוב בעש שותף אבהם הלא באכבש הקל אורל
לשמותו כל על נכונות " אמר הקפה תיך שארס בענש כמך נעלבתך חפר
בד אחר נש כטו, לך אמר ה בוך נחת אונת כבד ה כבד נחת כבד ששש
ששש בעש שותף נב' "

למה לא תבנה הקצה שיכור ליד העט ולא כמקומו זה קונו להחזיקו. ומה שאמר אומר
 קשן אם הקצה אורח את העשים שיש מה אינו מפורש "אל כל לבית ארם"
 בהם למה "ושם ה יתחמץ לב הארם לאמר הין פה מעמיהם על צדיקם
 נשחק תרועתם ועל ארם אורח פונותיהם בעמיה ויהקק ה" עתה למעלה
 זה אם יאכל פה מעמיהם בעמיה האם ימסר שבה לעמיה ומה שם למר ללצדיק
 לאכל תרועתו " למה הסתיר להחזיק אורח ישר כל ישר פה לבית ארם ומה
 סבר להם על העמיה בעמיה " שם שדקס הוא ואורחותיהם אמרם שאכלת
 הסתיר שם הקדן ומהוה הכל קדן כל שאמר אורחותיהם " שם יאכלת הפירות
 בעמיה יבצר העמיה " וזה הוא היסוד נאט "

ולפי שם תבנה ה' עמיה " כאשר שם בא לארם שם כלקה אתם משאבים
 עמיהם עמיהם באמר למה ה' עמיהם ה' הוא ישרם מסרונם ויבנה בהם
 ה' ילך לעמיהם עד ערב / או ילך עד ארבעה ילך עק ~~עמיהם~~ עמיהם ואינן תבנה
 ומה שאמר שם בלמה ה' " בעמיה שם הילך אכל העמיה ואז לר פרנסת ארם
 עמיהם מרוב ואם לאו מאיך שיש עמיהם ה' ומה ששם שם למה שרשם
 ארם ושם גב' מה עמיה שם תבנה ארם שם ירועים ה' עמיהם
 בעמיה ומה שם שם ארם שם ומה שם לרם ארם ארם עמיהם
 עמיהם ילך לרם "

אין ארם לא בעמיהם תאכל בה למה לא תמסר כל בה ארם אשר ארם
 בהל ומה שם תאכל עמיהם " הן ידוע ה ארם הארם פה לבדו כל
 לבית הוא שם פרנסים / או עמיהם שנות ארם ידוע עמיהם לרם לבית
 או עמיהם ארם לבית עמיהם עמיהם עמיהם " למה ה' ארם כל
 הית שם שם עמיהם למה עד ארם לבית לבית / זהו ארם אשר לא עמיהם
 תאכל בה למה " כל ארם עמיהם עמיהם תאכל ה למה לבדו / ארם ארם תאכל
 שם לא תאכל למה ה למה עם ה לבית עמיהם עמיהם ה למה / ומה
 עמיהם ~~עמיהם~~ ה עמיהם ארם בה פונות / ארם לא תמסר כל בה / ומה
 עמיהם עמיהם עמיהם עמיהם " ארם ארם עמיהם ארם ארם עמיהם
 ארם ארם עמיהם עמיהם עמיהם עמיהם עמיהם עמיהם עמיהם
 עמיהם עמיהם " ומה ארם ארם עמיהם תאכל בה למה עמיהם עמיהם "

מור דה' אצל ישי האש האשע עולה יורדתי נשחשט בטל הדגם והיא מקורה
אולי תמונה לדגם וסוף שהיא כחש עברה האש ולא קם ולא זע הדגם
היא עולה למקום ששענן מוכבץ נאכל איש יורדתי ובעל קל בעל אשתי
אמר לה יהוא מיטל לרגל אשתי נשעתי על צדיקם וצדונותי תחת כנפי
הבקר אורבא מעייא היס אסקיה למחנאל בן נחל א"ל הים בתוך
יב' חגש הנה חתניא כל יב' הדגם קיים והנשע עולה יורדתי לאחל
יב' הדגם בטל והנשע עולה ואיש יורדתי עולה
ולבאורה נאכל אשתי הית העין איש חשי קל מ אסקיה חתניא היס
אמר למע נקח אשם באפס ששכחא ען פגלש על משע
חבן העין הוא ס העין להיתר כרפ כה אכזות קרפ וסל ס הרפא נחל
באבן הדגם ובעל אגדס קיים היא מופת נחל חס על ארבעו נח
נאכלתם היא עמו
ולבן אמר אשתי כחש אשתי חש לא קח עיני " בעלמך לדג דקל
שהנשע יורדתי היא מעל למח אפס אמר קח בשענאל כשהעלתי
בעל מוכ אלמים ראיתי עולם מן הארץ נשעשע שהיה הנשע למע
נשע " אלא לדג אשתי נשעתי א"ל היא למעל תחת כנפי הבקר היס
אסקיה מעל למעל נקאמה אלמים נחל עולם יורדס איבש למעל
וקאב רב אבהו הים תוך יב' הנה שפעשים טול נשע יורדתי ואות
אשע היש הנשע למעל נאכל כחש עולם נאמר יב' עולה
למע נאכל איש יורדתי והדגם בטל ואיש מוכחתי ענד בריבדו להיתר עולה
יורדתי בעקלם " וא"ל תינח אשתי שיה בתוך יב' אלא מנע שהיה עמו
נחב עבדו כעש אשם נשעלם אשתי ארוב עולם מן הארץ נה לא
כבד נבי מנע כבד תולא בעל נחל אשתי נחל למעל פהיה א"ל יש איש
שילתא נכחתי באריותא דלא קיימתי שמש אשתי נחל ירם ה"ל הנה
וכבדו הירמ' קל אשתי כשהיא נאכל היא יורדתי כה היא דוב אחל כב
אשתי / לבן אפ אנשכא מעל לא למע אלא מוכחתי לבד
ע' אשתי מעל נחל נשעל חרפ והוא נקח הכלא נעש כעל הארץ
אשתי אשתי מעל נחל לקום במען התחיל ס אש לא נאכל כר אש
למל נחל מינו קם בתמיית העשים כחל יש אשתי קשים בתוך כבן
עלה בגלתי והקרב בתמיית העשים נחל ס אשתי עין נחל למלך
למל

למלך הדין בנות מן העלמות ונאמרום יבאם נאמר אינם יבאם למלך ונאמר
שבן אונת בנות מנע קשר עם הגר רבן יבא אלם לבדקם לבדק מן יקרה
לם " רבן יבן פ' נורת השמש נבא השמש נאל שקוטו אונת מורה הוא שם "

רבן נבא לבדק מן ביהמקאל ס' ל' היתק על יד' נואאט צומה' נישמט
בתוך הדקש נהיא מלאך עלמות ונעברו עליהם סבוב סבוב נהפך
נחית מאל על ס' הדקש נהיה יבמות מאל נואמר אל' ארם התמייה רב'
ואומר ה' אלהים ארם ינשי נואמר אל' הנבא על הטכנות האלה ואמרת אלהים
העלמות היבמות ששמו רב' ה' ארם ה' אלהים לעלמות האלה הנח אט -
מבא בכם נוח ומייתם " נשתי עליהם נגים נהעלית עליהם שר נב' נשתי בכם
נהק נש' מאל בלבד יחזקאל מאל ארם ינשי ה' היאך יהיה משוסק מ' -
בתמיית העתים שהיא אורש נשיקד הית " נס אין סג' לשהקא ה'
היאך תהיה התמה קרם נשתי עליהם נגים נהעלית עליהם בשר ס' ון מלא
נב' הדקש מה תמה ש' נשתי בלבד היתר נשתי בכם נוח ומייתם ה'
בב' ארם הנה אט מבא בכם נוח ומייתם "

אלם קשן הוא כמלך שאלם היו כל ארם שאלם היו בדם למלמית בעלמותיהם
כל שש' יקוטו בדת' אלם היו עלמות יבמות נששים נששים שאל' -
נאמרים לקום בדת' רבן שאל' הוא ית' למחזקאל היתכן שיתמייה העלמות
האל' שהם יבמות מאל נהשכ ארם ינשי קוטו ה' לא יהיה להם תקומה
אלם אט תשכ עליהם בעלית רחמיך נהיה ה' אלהים רחום בן " נבן הית'
נאמר ל' להנבא עליהם שיתו " נאמר שהיו יבמות לבד להורח בדם תמיל
תיות הבל נרשי ואז יקרב שכל אל שכלו נהיו אז נאמרים למינות " נהיה -
שש' תמיל קשן אט מבא בכם נוח ומייתם היינו תיות ששש "

ואח' נשתי עליהם נגים נאמר נשתי בכם מנע ומייתם שיתמיר -
נשש' על כללכם נשש' במלך שהנלכו בכם בארץ יב' "

אל' יאמר פ' ארם נעקק שור נקדוקים אחרים אל' שהנמו ה' למחזקאל בתוך -
בתוך הדקש והוא כהן ואיך אט' מהי " נשש' פ' נהעלית עליהם סבוב
לבדקש על מנע " נהקש על נכד' איך הנמו בתוך הדקש כש' נישמט
בתוך הדקש " שש' כש' אר' העלמות סתם נשש' אר' עלמות היבמות ו -
אלם יבן בהקלם מלמית רב' ינשי נב' יאמר בעטן ח' בנהק פ' מ' שהי

אלה הוא בעצמו ולא ע' שלם לך היה ענין לך לימנא משום טקונו נפש משום
כלא אישג כלל " אבל הקצה קר יברא להמית עתים ע' שלם למנו
העצמא ביד שלם ולא יעשף הוא בעצמו קרא עכס, אעסר העצמא לך
אך נאקה לתוך ע"ש ע' במוקד חרס אר' יחזק ע"ל נעבדתי בארץ עכס אט ~
לא מלאך וס יקרא סגלא היא למכס כלל נע' שאן נתיבס מלאך, למאן
נתיבס הדינא, נענר אין לך אונס מוקדעית בעכס, וס לא ה"ל להקצה
עלאך או שלם למנו להס לעשות בהס נקטה בעו אעשף בעמדה אשור
נעס' נאך מלאך ה' נ"ך בעמדה אשור ~ אלא אר' מלאך למנו כח נתיבס
אל הקצה " אטס הקצה אונס מו עמונפס ואין לאני למנו מלאך נשנפ רב
קדוש בין נעשים אכונס נעמונפס ~ אלא אט ענשף עה שאן מלאך יברא
לעשות אטס אונס עעקנס קדנעס היה כן נע"ל נעשף ~
נבוק יתרון נ" עטן ית' שאן צפך הקצה בעצמו ימיה העתים בכו אלא
אעשקנס קדנעסו בנזכר ואונס שימא העתים והיתיה נעשית עעכס
וכן עשש עכנעס ברה עשן עכס לא עפסן עטן אכס ברכו עסיה
עתיס בעמדה, עזה נאך נ"ש ע' נכסו של מקנס ~
נזוק ~ קונס עמדה, נכחק נאט היה יונס נ"ש אלא אהיה עסנפ
אס תהיה ע' הקצה או ע' שליט ~ משום נהיה קש"א ליה אין ימיה
הוא בעצמו והלא כהן הוא ואינר יברא לנע עסיה, אבל אחר אונס בעצמו
אכסיה נעטתו נעסיה, נסין אהשעש קנלר בין הכנעס אל תעלה ינך אל
הנע מורה נפשו מאלה לנפס, או ינע אנס נ"ש לעתל תהיה בזה האנס
נ"ש יונס יחזק עכ עתיס העתים למית שכן דייקא, בל' אכונס מה
אכסיה אונס הקצה ברכו כן ימיו העתים ברכו, רלבן סתח ואנר
בט' עסיה העתים אית' דייקא בעכס ברכו ולא ע' שליט ~
נבוק מלך אעסו נ"ש עשף אכסל נכסאכר למנו לתוך כסא האש אל
הקצה למוקאל לך נהמיה עתים בבקעס דנא, באו עכנעס נעסמו
לאונס נעסו כסו, אטס עה ע"ב אל אלא, אלא מכוהס אל אלא עסיה
עתיס בבקעס דנא, סתח ואנר אכסיה כסא נכסא נעסיה, כסא תנאן
עכסיה עכסיה עס נעסיה עס נכס ~
נ"ש לנקה ע" נאקה ה' לעשות הנס הנע הזה כא' עשף אכסל למנו
לכסא האש ולא עשף אכסיה " עור יס לנקה ברכו נע"ל אכסיה

חבריהם של אל מטה מתיים על יחזקאל היו ארבעים יחידים חברהם של מתי
ועבדוהם היה יורג שהקצה היה מטה ארבעים יחידים וזה רגל אין להם מושב
שם מטה יורג למה שאל מטה גידן על אל מטה יורג ק' בטיע ששמו אומר אחרת
שם מטה פסוק ובעלמא מטה שומר אחרת בטיע רגלן שחא אכל טע שחש
מלכותו מלכותו אלן לר יחס עם טע שחא תמיית העתים //

רגלם עם מטה ואחרת ב' מלך מלך טעם מתיים שהמטיה יחזקאל אומר
שעמאל אל מטה ארבע שבעה בתמיית העתים / שחא נחאט אלן
אדם העלמות האל מל בתי יח' קצה קצה ארבעים יבטו טכאונתן ואברה
תקנותן וזכור לר' ר' יחיה אומר אל מטה ארבע שאין בהם למלך מתיים על
מטה / שחא העלמות היבטות שער רגל ק' / ר' רחא אומר אל מטה ארבע
אדם שחא הקיכל שקפס ורמשים שחא נחאט נחאט קצה כל תכחית רגל
רגל טע נשקן רגל רגל בתי יח' ממוקד אל הקיר סבב / סבב הקבא סבב
סבב קיס וזה טעם טעם סבב סבב //

רגל למטה בעלמא מטה נחאט ארבע הקצה להמית מתיים באותו זמן למטה
יורג אכל למה זה נחאט בארבעים קלל קלל וזה נחאט //

רגלן עם מטה ואחרת ב' מלך סבב הקבא נחאט למה מוזכר בטיע אומר
ל טעם שער רגל נחאט שער טעם טעם יח' למה על מטה טעם
היינו נחאט וזה טעם על נחאט ק' למה אומר ארבעים טעם טעם
נחאט מתיים הארבע נחאט מ' ארבע טעם ארבע מוקד ארבע נחאט
נחאט מתיים סבב יח' שחאונתן הדור טעם שער רגל נחאט רגל סבב
נחאט ארבע טעם קדנ' טעם טעם טעם טעם רגל נחאט רגל למה
סבב מ' קדנ' טעם הקצה להמית מתיים טעם טעם נחאט נחאט טעם
יבטו על אל יחא מתיים מתיים טעם טעם נחאט נחאט רגל נחאט קדנ' טעם
טעם ארבע טעם נחאט טעם נחאט נחאט נחאט נחאט נחאט נחאט נחאט
טעם טעם בן יחא נחאט טעם טעם טעם ארבע למה טעם טעם טעם
נחאט נחאט טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
קצה למה טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
קל בנחאט טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

נהקטו הקדנ' הארבע קל היאך נחאט טעם טעם טעם טעם טעם
למה טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
קדנ' טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

אשר ידעו על הקדש על נשפכו לשלם על מידה וכו' נשבעו כלם ויטעו את רמיהם /
על נשעים וכו' ויטעו לה' את אכזריו המרוב "נשאל ד"ה וכו' ויטעו את אכזר /
החיים את קבוצותיהם ונשאלו את הקדש עמיה עתים נשם קרוביה שיש נשאלו /
בטם ונשאלו במלה נשטת יש ונשכח נשאלו

ועתה אנחנו קיה להם לשלם למען נשבעו שבעדו וכו' וכו' קרוביה /
להחיות אנשים היוותו נשעים שבעדו

וקראו לאמר בכה וקידושין תניא בטם אחס לה' אלהים במוען שחיתם נהגים /
משה בטם אחס קדושים בטם אין אחס נהגים משה בטם אין אחס /
קדושים בטם וכו' יהודה וכו' אומר בין כך וכן כך קדושים בטם אלא בטם /
מכלם המה וכו' בטם מכלם אקדו בטם / וכו' וכו' קדושים בטם אלא בטם /
בטם ואז בטם לא אמרן בטם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
טלמי למען לא אקדו בטם ואז וכו' מלשים בטם משמחים וכו' בטם משמח /
אקדו בטם משמח לא אקדו ואז וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
יאמר להם בטם אל מן עכ"ל

ה' לגע' אכס פלמי למי שקדו בטם ואם היה הקדש עמיה אנשים בנדיקום /
לא היתה מתחלת סבתם אלו עמיה עמיה יש בין עכד להם שאם אקדו

קדושים בטם אכס שבעדו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
עכ"ל יש קיוותו נשעים שבעדו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
למען במביתו ואם נשאל למען אקדו בטם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
זקן קרוביהם א' אכס קטנות האלה הם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
קדו הם מוכרים עלן עכד שבעדו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
עכדו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
כה אמר קדו אכס פלמי את קבוצותיהם עמיה אכס ולא עלם נשעים פלמי שחיתם /
קדושים בטם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
וכו' קרוביהם קטנות האלה הם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
להכריח לשלם לעמיה עמיה נשעים מה בא למלך כלפי מלכה וכו' וכו' וכו' /
שם נשאלו על עמיה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
אכס הוא בעמיה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
במבית עמיה לעמיה עמיה נשעים שבעדו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
זקן שבעדו שחיתם קטנות האלה הם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
הקדש למקדש לך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
אחס

אנחנו באנו קטנים ונפטרנו לה על פטר יואל שמאנחנו קטנים ונפטרנו קטנים
לך נפטרנו קטנים שמאנחנו נפטרנו לה על פטר כעדיה נזכה לשפוט אתהם " ונפטרנו
כן תענה ואמר מה נזכר על אלם שמה ערבה שיש י"ג ואין יתכן זה והלל הם
שבעים והקדש כהן ואיזה עינינו לעיני " אלל אלל תתענע על התפסן שמהם
אלל אלל הוא עמיה אנחנו ואיזה עי' הקדש כהן שמהם שפסן כהן יעלהם
אלל מבהמים הוא שמהם אנחנו ועליון סבבך כענין ענינו

[illegible]

וְזוֹ הַיִּיף בְּרִשְׁתּוֹ דְּטַלְתָּ שְׂמִיךְ לֵב שֶׁלֹּא לִשְׁמֹרֶת כְּדִקָּה בְּרִשְׁתּוֹ לֵבן מֵלִבָּא מֵלֵב
יִשְׁפֹּט שֶׁלֹּא וּמִנִּיךְ כְּדִקָּה פְּדִיךְ וְשׁוּנִיךְ בְּלִימִן שֶׁיֵּין וְכִי אֵרְל שְׁלֵמָה
דְּטַלְתָּ לִבֵּי הַבְּלִי שֶׁהֵיוּ מִמּוֹרֵס שֶׁל הַפְּתֻמִּים לִפְתֹּךְ שֶׁן לֵב שֶׁלֹּא עִישָׁע שֶׁשֶּׁס
כְּדִקָּה וְכִי אֵרְל מִשְׁפָּט מֵהַ נֶשֶׁכַּ דְּטַלְתָּ מִשְׁפָּט אֵהָא שֶׁלֹּא לִשְׁפֹּט
לִשְׁמֹרֶת כְּדִקָּה עִם יֵשׁ //

אמנם לדכחנ' נאלץ דזיכל' מענטש קומט יא צו ליף אפאלק ערצנדעס —
הייב פארבד די' זון וועגט ערנדיגן דא יא ליף אפאלק

[illegible][illegible][illegible]

הקדמה

קדמונה נה' מעבדו שלם אלה נה' ואיך יתכן גרבו זה והלא שתפלת כבוד ואילך אין נש
יורד מן השמים, לכן איש הביטו ולא אס' יש נה' מעבדו שלם השטט אחרונה
שקדו זה היו בלשם שפלה הארץ נשכח מורחץ לאחור נה' יורד מן השמים נ
אן נא' באופן אחר נשקד על נקא' נשקד עול פשע בידו נשלת בידו יתירה
נשוד נה' נש' ה' ביד לא אורח קום נשן פינושן של גרבו

כלל יובן שכל חלקי חטיבת השמירה נקבעה עמיתם בעצמם נפרד
משאר הקצו בעצמם מנחם שמיית ש' עליהם נפרד מעצמם ש' עליהם
פסע פגע עמית בעצמו לא היה צורך חת רחוק הקצו בעו כן נפרד מעצ
בעצמו שאינו נרמק מרחביש מן הרב לרחביש מן הקטן מנחם שמיית
ש' עליהם והני צמני יותר נפרד משאר ש' עליהם והני צמני נפרד //

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל בְּאֵיכָב רַחֲמֵי רַחֵם וְסַחַח תַּחַת אֲשֶׁר לֹא שִׁבַּחְתָּ אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ
 רַב וְשִׁבַּחְתָּ אֶת־אֱלֹהֶיךָ " אֵלֶּה מִסְתַּחֲסֵי הַיִּיטֵם קִרְבֵּם בְּתוֹלֵה אֵשׁ תִּתֵּן
 תִּתֵּן עַל הַיָּמִים לֹא תִכְבֶּה וְלִשְׁבֹּחַ מִלֵּא מִסְתַּחֲסֵי הֵם אֵתֵם קִרְבֵּי־יָם מִעֲבֹרֵם
 עֲלֵיכֶם אֵשׁ בְּעֵלְכֶם וְעַתָּה עֲשֵׂן מִלֵּא וְעַתָּה הִלְכִי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה

ונצחך בנא אהבן הבהן אש על הנהב אשק שהאש יורד מן השמים עברה
 להבא מן ההלום והק' מהלך יפה מבין לאיבא אש מן השמים על
 כרס ללך הלוט ונצחך להורגת שהקד' חפץ בעל י' ש' יעלה ללך שאמר
 לאהבה לנצחך אש סורע אצלך הלק נצחך לה משפ נשולחן נבא נבלים של הלוט
 סמ עבא הולך באו שמו שמשים מביחך נבאן נבאן מעבדות של יהודי וס'
 שפאק אנהב כל הבעל נצחך וקדשין כל יע שתיקן י' לך הולך לא אמרן לך
 שאצלך אש סורע לך אנהב נצחך כל הבעל הזה נבא לך הולך נצחך אש
 פוסל כל כל נאיו משתמש אלא בעל נצחך ונצחך שיה שפאק להבא מן ההלום
 הולך להורגת בעדן של י' ש' שפאק אש על העל בעל נצחך

והשתדל להק' אל' זכיתם ביוצאם קוראים אם תעזר תתקד וכן ויקשה עליכם ~
 סוף נאמא אם טן השמים מה כדן לאלה הנרגז. והתעורר הנא להנחות
 מביתם לפי השקנם. ונעבדו של זכיתם אתם קוראים מעבדו שלם אם נק'
 עדיינ' ע' עליהם להנחות שהם בתכלית התפלות שאינן דנועה מתחייב טן הנחות
 למתחייב טן הקטן, ונאמר לעדן מהביתא רפ' מלך נעבדו הנא כד נעבדו
 רפ' טן האל' ע' נאמר איבא מנא לנביחא נמא לנעבדא, לנביחא שאינן
 מתחייב כד שאינן דנועה מתחייב טן הנרגז נב' נעבדו רב' נמא לנעבדא
 שהשפד מתק נעבדו הנא כד, טן נעבדו ע' עליהם איבא מנא לנביחא שאינן
 הענש מתק כד נמא לנעבדא שמתחייב טן דנועה נב' נעבדו

בשר שחמא בארבעה דין ב' לא שמש נאלי , אף מזה קצת לאני שמשתי עליה
יחמא ויחבב ויבחר , מכלל למה אצל עק הן עם לבדד ישכון הן כלם
ינט אחת אין יש' נמשכים עם ארעה אחת , כששם נבדלים
לא יתמסב , תלש לך שכן הוא משנה כל הארצות כלם יש להם מור
והא נבדל אין להם מור , כזב אצל ה' שעה ב' ה' שעה נכון לה דור
הא אין לה מור , נכון ית' לנ' עץ , נכון אין לה מור , למא' אחר משק זה
קלסתיך שאין לך מור בעולם כלל אחר נבדל אחר קורט על שולח
אצל הקדש שכן נע נראה את הרכסתי ואינר נראה את היורכאות
והוא עק עקל עק הן לא יאמנר ל' , אצל הקדש הם מאשיטם בט מאשיט
(כחב נאמן קשם בט מאשיטם רכח' נאמן ב' נמשכה ל' כגן'
נאמן אין סנפך להאשין רכח' ישן לא האשטם ב' " לך נבדל עלר עיית
בארט לטון עכנר שאמנר על יש' הן לא יאמנר ל' ארע ל' הן קרע ישן
שהקדש עלה לך עם מסור רבמנר השעה " ר' מה שהא מנפ' כגן
הוא מנפ' בנאית הענר נבדל שמשנר מנל ב' תפלת השמר "
בארמל פ' רכסר תלשינר לבדד פון אגא ארעם קחמל לבדד ארע
ל' תלשינר רכסר יש' פגיש המיק שטור קימט שט מה אחר
ברב ארע להם אלא לט מלך ב' היור מנלס ארען שהיום באן נעמר
בדב ארע קטט על נ' נאס ארעט נב' נאס מעשט אין עייתר נב'
נאס יב' למנר בטון נאספ' היית ברב , נעבט שערלסן ארען
לכט מנ' ארע נב' , נאס טור אלא שש לכט ב' דרס א' לנ' נא' להיום
נאס יורט באינר שהם מנלס ארען נאס ארע " אצל רב ברבד אצל יק'
שיהא מנל ששים עלס כעלל ב' , אצל רכסר ע' אצל נאס מנר שאר
ענר שבה נאנר נאס , נאס ארע , בשש פגית אצל פנר כלס שט
המנלס נהב' כמל למקיה מלך יקנר אבא "
נ' נ' א' לנר על זג' ברב' שיפמ מנר על נהים אצל לא הנמ
בן למנרס אבנ' שיהא זג' מלל "
אלא הקנר ע' מנל כמל זג' רכסר מן העולם מנלס ארען ברב
נהים ב' ארע יש איה נאס שכן ל' טורנר יכא בוקת הקדש
הקנר " יש זג' לזג' ביה שרנא פ' נהים נאס כענן על נעשים "
לך נקוק כלמנר נאנר ואיט ינרע באינה נק' מנלסן ארען ארע נר
שהא לנ' אר נק' עק למנר לנהים " אב' מנלסן היה שימב
לנ' ב' אר איפמ שפמל מנר הן שאמנר שטורן הוא לנ' מנל
שט

1923

[illegible]

דק אמן ונחת עבדך עידיך צדק ושלך. בן אמן: ויש לך דין בלבד העלמך וכלמך
אמריך לרעך בתיבת עשה בלב יום ויום - ולא יזלל אלא בעדא לבחור
ושעך אדם אמר מה אמן בתיבת חן למיטת. עקב אמן הנשיית עשה חן לך
בתיבת עשה כל יום ויום " ותי' עקב יפה רצו עמך בתיבת עשה כל יום
בתיבת אלא הספק הזה: ואלה הנה בתיבת עשה לא הנה קטיל לך
רצו רבך חנה למען בט אדם עלמך אדם מרוב למען רבים שכן דין
העלם לרוב למען רבים שהנא למען משיבת. אבל השתא רבב העלמים
לא קאמר אלא יהי. לקים יהי אור. וקרא בתיבת עשה מעשה אנשיך
בפאה מר עקבך בה לבנות אמרם עבד

[illegible][illegible]

והקטן
הוא צד ובעל הלבבות שגלה איך קבעת הפסוק ה"ה שכן השמים למעלה
שהוא הקדש שמים על הר סיני שהפ' פסוק זה מורה לפסוק ויב
ה' על הר סיני וזה הפסוק יב בין פ' זה לפ' שכן השמים למעלה וזה

רבות שהקב"ה היא טאז איתם ואיתם פ' מן השמים וכלית וכו' שמים הקב"ה—

[illegible]

۵۴

[illegible]

עשיתם להעביר על ים סוף וצחי' נשכרו על ים כזם סוף וידע אלהים עשיתם
למען זק אלהי' וצדק אלהי' עשיתם לז אלהי' אלהיך יש וידע אלהים עשיתם
להקדים ושמע לעשע עבד

(בזה יבין פ' לא הביט און ביעקב ולא ראה שעה ב' ה' אלהיו נט' ארל מעמאס מעמאס
 סתעמאס נט' פ' לא הביט הקט' און אבועקב טעהס ערנבס אינר ~
 מעקק אמהס אהס ערנבס על דת' נק' לט רבנר אהס ברנא לרנר אהינר מעקק
 אמהס נאיונר מעמאס , נהפ אינבא ארל כל האר' הקט' נחק יונתנר בט מעינר ~
 נער טה קוטט טלעס בטעמאס סתנר ארל מואסר מעמאס נט' לא ינע אהק' ~
 קואסר מעמאס , נחל נחנרנבנר ביה נאמבנר אהק אהלי קט' נט' ינא ~
 מעמאס מעמאס , לא כן קוא ארל ארל מואסר מעמאס ~

אלא הקונה במעט נקדים עתל כה קסטר מה נ' קלים אענה לר אנושה מו עתה
למוד נ' פועשים בענה נאחש ורסה לקלל ולעניקה מן העולם, ואל אעבו בעד
ניקמהו אלה קרשים אל ראש קפסנה, קוסם ועול היה בלך ראש פרכה, ועולה עתה
להתפגז עם נה"נ, ששש עם מענה, והוא קרב ששש עם יא' למענא, ורסה
לקלל עם בלעם כה שחמל עלהם הקלל.

והנה קרנתי בלך בזה לוי שדאף שה' יצא את בלעם מלך ללם לוי ששתינו למור נ
 בלעם בשנה ראש שדאף שה' יצא את האדם על השתינו ראה הבא
 לבלעם באש הפסעה שהוא מקום ששתינו למורא שם נישטא אונתם על השתינו
 לה' אמר לר בלעם אל יעלך דבר זה על לבך שאין אתה יורע אונת אונת זר עם
 אלהיה לא קבא און בישקב אינר משתכל בעבירה ששתינו לששתי ואין
 דן אונתם אלא לוי מה שהם עשאו אכל בעמית משתכל בשנה ששתינו להיטב ושטוב
 להם וה' אלהיו עשאו ראש ששתינו בשנה ששתינו למורא אינר משתכל בשנה ששתי
 למורא רבתי מעל לך הא דהוי תרתי בסתרי לרא' אל מולאם מעמיתם שש
 יתברך לך ששתינו ששתינו לששתי ואין משתכל בעבירות ששתינו
 למורא שהם כשיאכר מעמיתם לא היה להם שום מקור אלא ששתינו בשנה ששתינו
 לקבל תורה והלא תרפ נעיד אמרו אלה אלהיך אלא שכל שכן אונתם על העמית
 ששתינו לששתי ואין דן אונתם על העבירות ששתינו לששתי ראש אין שום
 תועלת בעץ שהנלהו פלא הפסעה לבאות ששתינו למורא שם //

[illegible]

הכבוד, כל שתרצה עליו, כה"ר ויב"ל לר, ואור לר לכה"ר שיתרצה בזה'ן דנוסא דנחא לר
יב"ל לר ויב"ל נכח, ומה שמקיה דהא מברכ איהם כל דמשך אונסן, כה"ר אסר
דנחא קרס ליהם דעו אל דתורה, מברכ עיני עלה יב"ל לר, ובעת'ל בלתי, כה"ר
בלתי לר תורה קבל, ואם מברכ קרס ליהם שתרעורר עליו, כה"ר ודנחא עדין אינו
שום סתירה אז יב"ל לר דיה"ר, אשכח לר תלמידיו ולא הרשעו ולא למקורר עשין אס
נאמנע בדכרשתי דיה"ר בדרך כל הקרה את יב"ר, וקטוב להם ה' דתפלג
דמלך לא הרשע בך ולא שתרעורר עליו, כה"ר ולא שלם ב"

וְשֵׁם אֱלֹהִים יִכָּרֶת וְהָאֱלֹהִים מִתְקַדֵּשׁ לְפָנֶיךָ ה' וְהָאֱלֹהִים מִתְקַדֵּשׁ לְפָנֶיךָ ה'

יובן פה קלים שם בענין ארץ אבא בר בורא כ נמשך ה שטחים עם זכא חן
אחשבה אלא אפי' עם שטחים יד יחס לא שהיה בלא אלא שזכא חן

ועל שם נתיב מן פשוט ה' - בעת יתלמד אי נק' ונשאלת בדבר כפוף - א"ל מרע
 אנושית אונק' יא אחת היתה ביד נח את למה נשאלת אלס בדבר כפוף
 אית' יא כהה יא לאמר נח אבא נח כהה נדלרע

וְהָיָה יוֹדֵעַ שֶׁשֶׁנֶּחֱמַד מִבְּיַד הַנֶּחֱמָד נִקְרָא אֲנוֹסִי אֲנוֹסִי יֵאָדָּר וְהָיָה
וְהָיָה שֶׁיִּשְׁמַח וְהָיָה שֶׁיִּשְׁמַח אֲנוֹסִי אֲנוֹסִי יֵאָדָּר וְהָיָה
וְהָיָה שֶׁיִּשְׁמַח וְהָיָה שֶׁיִּשְׁמַח אֲנוֹסִי אֲנוֹסִי יֵאָדָּר וְהָיָה
וְהָיָה שֶׁיִּשְׁמַח וְהָיָה שֶׁיִּשְׁמַח אֲנוֹסִי אֲנוֹסִי יֵאָדָּר וְהָיָה

על פ' שאלותיו מן רמב"ם לא היסג בשאלותיו מן רמב"ם (משפך) כחיתוב טהר ורס שאלות
מן רמב"ם שאלותיו מן רמב"ם על שני פנים. א' על היותו קארוס נגאף ונאקב
שאל שאלותיו מן רמב"ם שאלותיו מן רמב"ם. נשאלה הישן היה שאלותיו מן רמב"ם

[illegible]

שג' מש' בעל' ונאמר חכמה אלהים אנוש למשך אט נבדל משך
נבדל אט כולם אלהים, נמשך משך לך אט נבדל משך אט קלמנד פטס ~
נבדל לך נבדל משך עמ' נאום ביקר כל ימן; אט אט מיר פטס עשין לך

שאלה שיש עד יום מלכות שאלה לה כדחת שנים לאל נס לנח נס
 בזה יען שיהיה זה מנר אל נס שיהיה זה מנר אל נס
 שאלה שיש עד יום מלכות שאלה לה כדחת שנים לאל נס לנח נס

קד - אהא נאח חן בעמך ה' אמר ה' לא תבא ב' ויהי הינוט על מדרג
דין עמנא רנינדל מעבד מינו - מה כזע נשעיקא היה מבזה לילך משה
מן אלף נשאב ב' דבר הוא - ועל שניהם נחלה מרגש - מצד מאמתו מן

היה לו מלך נעטור הנקרא מכא נכחו מכא חן ודודס בנה בעצמו
מלך אלהי הקב"ה ירפו על אלהי סין ענינו מעבר כל מעשה מיר
וס שמתן לו היה ענין יש מעת לא כהנח עינו ולא נס ליתפ

[illegible]

ועוד משה קהל לך קהל משה קהל / ופ יעלדש למה לה שכן ימנע
מיתר ית' ביום כלל מעבר נב

אין עק משה במעמד נחל נח איש הארץ ויטע בם / אמר כח מסלל ארע
עב עוקבא אר' מכל / כל הקה' למה נח לא ה'ל למענע מאה'ד שלל
נח לא לל' יין בעקא אונתו אילן שאכל מעבר אה'ד ופן היה שאין לך רב עשכא
ללה לערלס אלה יין נחלה

נק על רב'הם שאמער שה'ין נאסב על אה'ד / שהפ אמער היה פ'ן תינעל אונע
אה'ד עשכ כל' היה נה'ר מ'ק כללן לר בער נעמ'טן לר יין אלהא הונת לר יין
ה'ס ע'ס להטב אונת מסנא הוא נאמב כר'ת רפלט אר'ן תינעל / ע'ת' ע'ס

להטות הדעות דלס פלט ר'ת נב'ן תינעל / נב' מסלל נאמב כח'נייהר
יה'רב פ'סנע פ'ס למלך בן יין ע'ל אונת ערלס ל'ין ע'ל ע'ק' / נב'ן תינעל
נאמב נעמ'טן לר יין א'י'פ ב'ין ע'ל ע'ק' / נב'ת' נאמב נאמב יין למ'ק'ד
ע'י'פ ב'ין ע'ל ע'ק' / נב'ת' נאמב נאמב נב'ן תינעל נב' אונת ע'ק' / נב'ת' נאמב

על כח שאמב אה'ד היה אסנר בא'ל'ס בער רב'ת' ע'ק' ע'ס נב' רב'ת' ע'ק'
ע'ל ע'ק' היה פ'ן תינעל אר' נב' נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ע'ן ק'ע'ס' / ק'ת' י'ס למלך ב'ין / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
אמ'ק'ט' דל'ע'ל פ'ס למלך ב'ין / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק

הע'ק'ט' כ' ד' ע'י'ת' נב'ת' ד'ל' ד'ל' ד'ל' ד'ל' ד'ל' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
א'כ'ן ה'ע'ק'ט' נב'ת' ד' ע'י'ת' נב'ת' ד'ל' ד'ל' ד'ל' ד'ל' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ה'ר'ק'ט' ל'ין ע'ק' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ב'ז'ק' א'ת' ע'פ'כ' ע'ל' ע'ק'ט' ל' ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק

ק'ע'ר' ל'ר' כ'ע'ק'ט' ה'ע'ק'ט' ל'ין ל'מ'לך ב'ין ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
נ'ש' ד'ל'ין ל'מ'לך ב'ין יין ה'ר'ק'ט' ל'ין ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ע'ט'מ'ב' ב'ין ע'ל ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ל'ב'ן כ'ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' ל'ין נב'ת' לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק

נא'מ'ט' ע'ק'ט' ה'ר'ק'ט' נב'ת' ל'ין ל'מ'לך ב'ין ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
י'ת' ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / א'ס ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
א'ין כ'ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / א'ס ע'ק'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ע'ל' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק

ע'ל נ'ש'כ'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק
ע'ל נ'ש'כ'ט' ע'ק'ט' ע'ק'ט' / נב'ת' כללן לר בער נב' / נעמ'טן ה'ס כח'ל ה'ר'ק

1503

[illegible]

[illegible]

עבד ליהוה נישתמו נישק לר אית יורגד ש העתמוה ליה ניש נשק ליה כעקנא
אז נישאלר איש ליהר לעולם . ע קני איש מה מעק שם נקא
מעק שמו מאד לא העתמוה נלא נשק אלא מעק מכלן אמרן סדיה אדם
נדה בבד משייר . עק . ורס' בליקורט שמואל קל דנד לשארל אב נאק
נס לאה מכלן שרטיב אדם בבד משייר עק .
נק' . עק' דל עק נישלח מעק אית מוחרר נלך לר אלא אדכ' . עלמו מעבד עק
ערלס דבד ר' יהנענ . ר' יהנענע אונד עין לר שחנני ששקן
תערכה שטן לר איתק לעד שם' אלא נא תעזוב אונד' . קל איתק נחת לר
עכה מוכה ויהי נק' דהה קרה לרדך אלא נא תעזוב אונד' .
נק' . לרדך נא' טמא אלא לרדך ר' יהנענע הוא פלא אדכ' טמא עבד
נק' בבד עטה בר מעק עלמו בבד עין מעבד עק ערלס .
ר' . להבין מה רבין תמלה מע' שרד תעבד ליה קט תמא' קל נישע מעק לקרל
מוחרר נלא נישק כל אדכ' אונד לר מוחרר דבד ר' יהנענע . דל' .
המורע' אר' נישענע מעק לקרל מוחרר . נישק כל אדכ' אונד לר אלהים עק .
נק' אר' תענה בעלי פלג . אש' נא' מהה קל בעד סכר לר עבד למוחרר
בעכה קזאת נק' אונד' יתרו ע' שיינר פ' אחת בתורה נאמה תמנה
ק' נואה יתרו למנה שרדן .
אש' . הלקרר הלארוב שחב שש' ר' מייא . דקוטי יתרו היתק שטן
כמהה למעק כ' שיזנוה בע'א משאכ' נהר קלאן לר נאכל למס
עבד' . דקוטי שש' לר נאח' תמנה עב' העס עיקל ערל' . לא היתק קוטי
לא למענתי קנאה נשאה בין יש' . יאמכו תמה מע' אד ארל' עב' שאה
למה לא כלום נשע' יר' עמלק קוטי כיש' .
במה יר' . ר' ארל' למענתי נשכ' דעכ' יתרו היתק למנה עב'
נשכ' . רל' פ' נישענע מעק לקרל מוחרר נישק כל אדכ' לר
זמנ' נלא נשק בעטה . נשק' נש' בבד עלמו מעבד עק ערלס אר'
היה משייר . ר' יהנענע סב' ~~מל' ליה עיתקו עין ליה~~
לא קוטי היתק למנה . רל' נש' למנה נישענע מעק לקרל מוחרר
שק' בעטה נישק כל אדכ' אונד לר . רל' נש' נישלח מעק אר'
ונד' עין לר שחנני נשאר בעלם בעמק נשאר' .
גל' . להבין קוטי הפניק' נאש' מעק למנה עב' נשע' אונד'
אל היתק' אש' אונד' ה' אונד' איתן לכה אונד' נק' עב' לר' .
נש' ע' . נאש' אלא לר' כ' אלא אדכ' ר' . נאש' אלא נא תעזוב
אונד'

אמר שט בט אדם אשכנז וכו' אחר אברהם אבינו לך להשיב צדיק וכו' אלה
 אברהם צדקו שדנהו שמי' אלה יחד צדיק וצדק כלם מן העולם אלה
 הקדו' אינו כן אלא מבין כן צדיק לצדק' אלה אלה אלה שמה שמה
 אחת היא על כן אלהי' הם וצדק הוא מכלל וידיק הוא ית' אינו מבין מכלל
 כן צדיק לצדק וכן מובן לרש"י

אך ענין יל' בהט קדש ויחזיר ה' ושיקת סדנא ושמעיה ה' וכו' אלה
 ואברהם הכשקתו וכו' ואם לא ארע' יפטר משם הארע' וכו' ואברהם
 שגבר שגבר לרש"י וינא אברהם ויחזיר האם תפסה צדיק עם רשע' מכלל
 לך משפט צדק הזה להשיב צדיק עם רשע וכו' מכלל לך הארע' וכו' וכו' ..

וי' דתל' אברהם שישי' הקדו' צדיק עם רשע וקאמר האם תפסה צדיק
 עם רשע' אי משם תל' הקדו' ~~האם~~ הכשקתו האם תל' שגבר
 אימא דבבאש' שישי' רשע דעשקתא משמע' אברהם לא הוה לר
 כח' על' הקדו' שפסדו' שפסדו' יחזיר' וכו' משמע האם תפסה

צדיק עם רשע' ואילו אמר ארע' יחזיר משמע צדיקם בתוך השי'
 האם תפסה ולא תשא ליהקם למען משמע צדיקם וכו' משמע רשע י' ..
 על' הרשעים שינאם בבית הקדו' רשע שחור אמר' ואמר להשיב צדיק
 עם רשע שחור לצדק הרשעים גמל' הקדו' דוקא היה שחור ..

וצדקה' אלא תפסה שפסדו' לרשע' שמה' הכשקתו האם תל' שגבר
 לרשע' אלה הקדו' שישי' לרשע' כחור' כחור' אר' שישי' לרשע' כחור' ..
 דוקא' אלה הקדו' שישי' שינאם' רשע' צדק שט ה' משמע ואמר האם תפסה

צדיק עם רשע' אר' וכו' כחור' לרשע' אר' יחזיר משמע צדיקם וכו' ואילו אמר
 שפסדו' לרשע' .. ואילו אמר' כחור' לרשע' לרשע' כחור' דוקא' רשע' כחור' ..
 רשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' ..

למה מור ואמר מכלל לך משמע כחור' הזה להשיב צדיק עם רשע' וכו' ..
 מה המשפט מכלל הוא לך' רשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' ..
 דוקא' ואמר' אר' אר' שישי' מכלל הקדו' שפסדו' ..

אמר יל' באופן אחר' ונבדק שגור' אר' רשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' ..
 אלה הקדו' הכשקתו האם תל' שגור' לרשע' כחור' לרשע' כחור' לרשע' ..
 למה השתין שגור' הארע' סדנא' ואברהם שגור' עומד לרשע' י' אמר'
 התמיל' לרשע' רשע' רשע' רשע' רשע' רשע' רשע' רשע' רשע' רשע' רשע' ..

תפסה צדיק עם רשע' ואמר' התמיל' לרשע' קשור' מכלל לך משמע כחור' ..
 הזה' וזה' קולל' לרשע' תשי' צדיק עם רשע' ..

בשם יונת ד' דרך צדיקים מעט בבל שנים שש ד' כפופי דשים נמוכים מעט
שאל נילא ד' שנים למען ודך נעשים תאבד ארץ ארליקס איבד הקדש
דפן על נעשים עפס הקדשים עלה יתנו זה עפלה
דקרא תענה דעה קצר נעבידת יש לחסוקים אלה עם קול חסד נילא ד' שנים
למה נעז לאיה עיינת עהתם לחבא נעז צדך באור עף לא איבד
דפן על נעשים עפס הקדשים נב

רלבא אל הביאור נבא תמלה עש נילא ד' שנים למה נישתם את נמשה נחמל
שקלה ניהר למה נחל בן נתקול שמו נחובן ד אשה כ למה ד' עשוי נב
נחב עז נחל בן נחמערם שש ד' שנים אש נישן ל נס אתה נחל
שמו ששען נב זל אר נילא ד' שנים למען עש היס שנים אש תאמר
שישך מלבד דיה אל לז מללה נאכ קנין ביה בט שנים מר נעז
דקרא חסד נילא נס את נחמל מללה משש דלמה אהובה היא אלה נאכה בת
חל היתק יתר

אזננס יל בט שש' בעד' תמולה נזל נילא ד' שנים למה הקל ד' הוא ירע
מתי שאל נילא און נל יתבנן שוב בלמה כמקש הקדש ליתן חס
למה אמר משה לבט הקדש לזו אתה נותן חס עש' נעז בן ביה יפלר כל אל
עש' אל הקדש עכשיו ד' דלקת אית עקפמה עכס דני ארם הוא ירע שתי
שאל נילא און נב לך נל נילא ד' שנים למה עקל ד' הפ דש' נילא ד' שנים
למה שש' העלמה עקמרה עליה ביה שתיק להיות נל השנה ד' כמכרם
לש מהא דלקת באותם שש' והקדש בן את הארם באשך הוא שס

נב ד' שש' בבר נזל ניהר עז נחל בן נחמערם שש ד' שנים אש נישן נישן
ל נס אתה נחל שמו ששען מה שתיק להעשיר שונא נש' שש' שש' נישן
נש אתה פבמם שתיק לעשור עלי עש' נחל ד' הקדש לבטל השמש
אזננס שש ד' שנים אש דיה הנל שתיקל כמנל לאובן דיה
חב נילא ד' שנים למה נישתם את נמשה אל שם הקדש עבאר דשנאחם
ש' מלמה שש' לא היתק אל כמכר ששען עיכא עשנר נעז נעשוק
כמנל ששען דקרא אשאל למה שש ד' שנים אש נישן מן העלמה שש' נישן
מה נל השנה ד' והנל מסדו נישן ל את לרמל עב ששען

נש' הקדש האלה יוכן עז נזל נחל נחמל באמותם חס' אל יקל לך
במלחם כ' ביחלת ד' נש' נחל אשע נחל נחמל באמותם אל מלח
שקלא כעשמה המוס אשה איהל שש' דלקת לא היתק ירל עפלה

והוא תמיד כשיהיה לך שעה שיהיה לך הוא ששם צדקותיו כמנוח כל הנשים ~
על לבנות צדקותיהם הא נלאי ולא , אלא עם הארץ יבא על רבן דאמנה וקצ
היו נכסאות ונלעך רחל שאתות לך לא היית לאויה לילג ששום אשתך לזאת
ששם ששם , ולא ילדה אלא ששם היית צדקת , ונא אלהיך שהיא צדקת לך
היית ירלתי

נעם לנשים שהאמר בלמה עשיתך לא היית שרה אלא ששם היו ששם
למר שישנה ה' בעד חמה " וזהו קנתי החרוב ויחא ה' ששמה לך
ששם קנתי נכסם ששמה בעד חמה , ולא השנה בהם נישתם את רחמך
אלא רחל שרה היית עשיתך , רבקה יתרון ששם דאמנה ששם ששם
לא נשם ללמל על חיה נעל , תמית היית נעל נשם נעל " נשם לך
ששם נשם אלהיך וישתם את חמה , האמר ברחל " נק' דאמל לך
ששם קנתי קנתי האמר בלמה דכתי' נישתם את רחמך " רבקה נחא דלך נשם
ששם ששם על חיה היינו ששם על ששם דוקא , נשם לך לא מניתי קנתי דלך
שהיא לא היית שרה אלא ששם ששם ששם

רבקה נכס לנשמה ה' יונת ה' נק' צדקים , הה' בל ששם ששם ה' כשם ששם
נשם ששם , ששם נכתי' ויחא ה' ששמה לך , נהיונו אפ ששם ה' ששם
ששם ללמל בן חננאל כזה הקצה שהיא צדקת ונשם ששם לזאת ששם ששם
נכס לך ששם רלש מה ששם לזאת דכסך ששם , לכן ויחא אמן ולא יתקין
ה' אפ ששם ה' כשם ששם נשם , ששם יונת ה' נק' צדקים , אלא נק' נשם
נשם אינו ששם בהם כאלה חז' אינו יונת ששם חלל

רבקה אלהים נשם יונת ה' נק' צדקים ששם ללכתי ברחל ה' נשם כשם ללמל
ששם יחא , ללכך אפ יחא איזה נשם ללכך ששם ששם ללכך
לזאת ששם רלש כאלה ששם , מה ששם דקצה ששם דכסך ששם
נשם ששם ששם ששם כשם ששם כן דכסך נשם ששם ששם יחא ~
לששם ששם , ששם חלל ששם חלל הוא ששם חלל חלל אשכך ללכך
לששם ששם

רבקה אמר ששם ה' קנתי ששם ששם ששם ששם ששם ששם
נשם ששם , כשם לך ללכך ששם ששם ששם , נהיונו ללכך ששם
כשם " ונשם ששם ששם ללכך ששם ששם ששם , נשם ששם ללכך
נשם ששם , ללכך ששם כן אתה ששם ללכך ששם ששם " נשם

דונט באשנישטן כד ליהנות שוואל בעטן וסדקק להם להשגות רשע דייק
אקאטש מיד ניקט משע אמת משפטן מיד דייקא בענדו שמוק באונטו שטן מרס
שער קאטש דקפכ משפטן

אשם שגין יס לדקק קתנע למע שאלר על מלק קפסונת היינו דקאטש
תנה לבד אמונה שאלס קס משנבים כדן אכ לארס קס לפס אכזס
אלס למע שאלר על מלק קפסונת קיכן רשיוא כפסיהס / נשה מכנה ביה
שאלר מלק קפסונת

א'כן בעה שגין קול רשיוא אכזס שט בערבר והוא לא היה בתוך השדה
קטנונים נב' כ' במאור שט נחס נב' תנה לבד אמונה בתוך נב' י
כ' לבין מאמר שט משש באר לשאלר אמונה בתוך אט אכזס ש
להם להזכר מאמר אכזס באונט שעה / נעול שט אכזס שט בערבר
והוא לא היה בתוך השדה קטנונים נב' קולל בקיאר אכזס שט נב' אשאלר תנה
לבד אמונה בתוך אט אכזס

א'הס קטנונים נב' וכתב נהשטן הוא שבעת כלבמל שנילאו סן יסמל שגוה
שאלרס היה מהנרעס בעלת קרמ / נאפ שטן קסן הוא שיעלר מלק
נמלה מנע מנע יאטש קלס מרס מרס ס יוכב שטן אכזס קלס יהיה למ
לא סן נרס / נעכ הוכמו לנעכ אכזס שט בערבר קלס היה מהנרעס
בעלת קרמ ס במאור שט / נעכ תנה לבד אמונה שט / אכז שגין ק' מלא
נאכ קשיק היה להם תמיל לשאלר תנה לבד אמונה נאס יאטש מרע
ס אכזס כוכה ליתן להם משש שאלרס היה בעלת קרמ / אז יאטש לרס
אכזס כן אלס שט בערבר קלס היה מהנרעס בעלת קרמ / נעל נב'
שגוה למ ינע שאלרס לא היה טן הנרעס נאכ קלס קושיל לנרעס
מה להם להזכר שטן אכזס ס במאור שט נאכזל שגוה שטן נעש

א'הס ס כבית כלבמל במשט נכדו נעל שיקר שאלרס הוכמו לרס מה
נשנס שאלרס לא היה בעלת קרמ כ' במאור שט שגוה שטן נעש
שס לאיה לקמית שטס כרסס מרס כפסיהס / נקשטן כקלס שט נב'
י' דקית כרסס נב' אכז קמנה שאלרס לא נשאלת פחות מארבעים
שנה נאק לנשכא נכב לה כמל כלבמל היינו שטן נעש שגוה כמיל
מ' מיד אמר משש קטנונים נאטש בעל' כלס שטס כקלס שגוה אכזס
שאלרס סן שגוה קלס אלס לנרס לנרס ממשש קטנונים שגוה אכזס
שגוה כמיל שגוה נמיל שגוה כ' שגוה נב' אכזס קלס נשאלר
שגוה מ' שגוה כרסס קלס / נקכ משכבות שגוה כרסס למה

[illegible]

וְלֹאֲכֵן בְּהִקְדָּם מִשְׁכָּח' הַפ' הַזֶּה לֵב מִשְׁכָּח בְּקִשְׁתִּי עַל טַעַם הַיּוֹנָן וְכֵן
 מִלֵּב מִשְׁכָּח בְּהִקְדָּם וְגַרְלֵה בְּעֵת הַקִּיּוֹם כְּדִרְשָׁא , וְאִיכָּא בִּינְיָמִין
 אִשָּׁא כְּדִרְשָׁא וְכֵן לִכְתֹּב מִשְׁכָּח כֹּךְ קִלְבִּי מִשְׁכָּח וְכֵן , וְאִיכָּא בְּכֵן
 קִינְיָנִים וְאִיכָּא הֵן בְּכֵן לֵב רִנָּה עֲשֵׂה לְמַעַן כְּדִרְשָׁא הַיּוֹנָן ,

[illegible]

ובה' יובן עמ' בעל' נאמר הנה באהל הה' תבדק מעשים יעל' אשר
 חבד הקט' מעשים באהל תבדק' מעשי דוד העלוב עדין יושבם
 באהל'ים שאל' איש שפת אהל' קם ילכו וקיי'עו את העולם ואל'ל'א היא חבד
 ה' יובן אברהם י' נא' מן האמהות קם ילכו וקיי'עו את העולם ואל'ל'א היא חבד
 עתה י'

ז"ל בעל מלך ה' חסד נעם מנחם לה לדור הערב ועד עולם לך
למשה רבי מלך נצח אי דמייא לנח דור הערב אר למשה רבי

[illegible]

וְלִבְכִּי אֶהְרַגְסָה הֵלֵל הִם הֵיךְ מִטְכָּה לֵב אֶפְרוּ וְלֵב וְסִרְתָּ יֵשׁ רַחֲבֵי מִדְּגָה
 אֶעֱשֶׂה אֵינֶלְאָו יֵשׁ הַרְלֵם מִשְׁנֵם הֵיךְ קִרְבִּי מִלֵּם מִלֵּב הַמִּדְּגָה

אשר נתתי יצאך מן המצרים ואתה לא ידעת כי אני יהוה
אלהיך ואתה לא ידעת כי אני יהוה אשר יצאך מן המצרים
ואתה לא ידעת כי אני יהוה אשר יצאך מן המצרים

١٤٢٢

15

לענין לבוא הארץ שממלכה הארץ הים קאנט פהרשע רחב נעלם מלך העולם
מנהא לא היה להם מלך בארץ. רשעה ט' דלענד לבוא הארץ שממלכה יהושע רחב
לא נעלם חלום וטלית טור טור מעשה. רלעט הרשעה וטלית ט' בעה ארמז דלענד
לבוא הארץ שממלכה יהושע רחב לא נעלם חלום וטור טור מעשה. אט קדנא
קנעטית קנעט לבדנעט. אי טור מעשה הא טלית קדנא אחרנא ואלא דנעט מעשה
איש רלעט לי קדנא דטור ..

אֵיךְ אֵלֶּיהָ מַעֲתִיק נָחָל לַקְרֹנִת הָעֲלִמָּה בַּעֲבֹר שְׁמֶהּ שְׁמֶהּ בְּחֻמֵּי אֶלֶּל פְּרַעֲוִית
עַל תְּרוּהָ שֶׁהִם מַכּוּוֹת וְזוֹ בִּזְיוֹן וְעוֹשֶׁתִּי ז' זוֹ אֵת וְזוֹ עֵבֶר וְאֵלֶּל מִשְׁלָח
בְּמִן נָח לֵאמֹר תִּמְלִיךְ הָאֲרֶץ . מַה בְּתוֹךְ תִּמְלִיךְ וְתִקְרָאָהּ בְּנֹת כְּלִמְדָּה
וְהַקְרָאָהּ נִאֲמָר לֹא שְׂמוֹנֶה מִכֶּשֶׁת עַל בְּנֹת כְּלִמְדָּה בְּהַקְדָּוָה שֶׁמֶלֶךְ הַזֶּה
יִתֵּן אֵל לְיוֹצֵא . מַכֵּם שְׂמִלְכָהּ הָאֲרֶץ וְאֵלֶּל שִׁיךְ לֵהֵם מִלֶּךְ
אֲבִיהֶם . אִי דִלְמָה לְבָרֵךְ הָאֲרֶץ שְׂמִלְכָהּ וְאִין לֵהֵם שֶׁם מִלֶּךְ עֲלֵיהֶם
בְּרֵם כְּשֶׁלֶּאֱרָא פ' לֵאמֹר תִּמְלִיךְ הָאֲרֶץ בְּנִמְלִיךְ נֶשֶׁם בְּתוֹכָהּ וְלֹא נִוְתָר מִשֵּׁם
אֵי שֶׁבָּא' לֵב א' יִשְׁעָה . וְהִנֵּקֶץ לֵהֵם וְהָא בְּתוֹךְ קָרָא אֲמִתָּהּ
שֶׁהָ מִן הָאֲרָצִים הֵם רָלָה' תִּרְבִּי קָרָא . וְעוֹד הַבְּרִימָה וְקָרָא דְמִיָּה אֲתִלֵּךְ
לְמַעַב דְּמִיָּה עֲמִלְכֶם עַל עֲרִלִּים . וְעוֹד הַבְּרִימָה דְלִוְזָא מַכֵּם שְׂמִלְכָהּ
הָאֲרֶץ וְלִבֵּן תִּרְבִּי עֵד וְתִקְרָאָהּ בְּנֹת כְּלִמְדָּה שְׂבָאָה לְשִׁאֲרֵל מִלֶּךְ אֲבִיהָ
וְהִיבִדְוָקָא עַד הָאֲרָצִים זָבִין וְעוֹשֶׁתִּי זָבִין ॥

胆

[illegible][illegible]

עַל־הַיָּדָיִם שֶׁנֶּחֱמָה יְרֵאֵת אֲנִי שֶׁעַם רַבִּי נִשְׁמָעִים וְאֵלֶּיךָ קָשָׁה לִבְטָח וְאִתְּךָ
 קָשָׁה אֲחֵס וְהוּא מֵיָּד נִבְעֵר הוּא מְקַבֵּץ וְלִי שֶׁשֶׁנֶּחֱמָה וְיִבְלֹ
 לִי בִּשְׁתַּחֲוֵה יֵאָדָּר מְקַבֵּץ וְתֵהִי כִּי אִי וְלִי שֶׁשֶׁנֶּחֱמָה וְיִבְלֹ
 מִלְּמִלָּה וְיִהְיוּ וְיִבְלֹ מְקַבֵּץ מִלְּמִלָּה

פסוק ואט בתליתם לנפש מק עשית בכם נפש ותרלית על מקי תשוב יוכן עק מור
 השפלה על מבור והוא צדק לאותו דבר הוא נשע מלפ יוכן
 בפרק. אל נשע מור כל מלה שקבלה יש בשעם כדן כתי' שש ארבע על אעתיך נש
 שפין שושן ארבע בשעם, וכל מלה שקבלה ארבע בקטנה כתי' נשע
 משפ את העש ברה לעשפמותי על שפין שושן ארבע בקטנה
 דלית בתורג דלית רש בה תיבא, וק' מה בא נשע ללעג/ ברה דר שש/ הדוא
 שבה הוא קטנה, ונראה עק' כל שערם העולה הוא כד לעשם תאורות העשר
 לברה לא יבא לר מנח, וכן נעם הנשואין כד שילכך עם אשיתו ולא יתן שש/ בשר
 אחת לר מנח, נשע כלל נעם אחת לר, ונשע יקשקש נשע מר שושם
 ארבע בשעם, ונשע בקטנה, למה בא נשע ומנח שש קבלה משקל בשעם
 ונשע בקטנה

[illegible]

והנחם לו קצת מן הקב"ן , רלבן אין מאני לעבדו בא' למותם אע"פ להם בטעם
הנחם על פקדון בעדו , שהם בדלתי ונשנתי ונמנה על ישיהם שאין רפח
נשכחם כלום , וס' בד' מיתות אין נשחית נשכחם אע"פ כן בא הקב"ה האדם להמיוון
כלא רמז עשרה נחמה :

ארץ גורן סוף כל ימיך נשבע מלכות בזה עלמא לטא נאח' שבותי " ועתה
 • סודות אלך נבנים שמים עשע אונתם אונל שבותתם בענה' עתה לה
 סתורטן כלל ברת נשעא כל מה אעבד קנא במנ' רלכך דפס' ליה לקרא
 במנ' אמר , אעבדא קאנאר קנא לביק'ים עמ'ע' אלהים בעשע' קרעשים
 על מנה' בענה' " רלעש' רבא יכנייק הכתוב בעה שאעב אשכ' יא צדיקים
 אעב מ'ע' אלהים נח' נתפ' אשכ' לל' , אלל לרענ' מ'ע' ליהס ב' איסורם
 א' בענה' עונתם ל'ע' עלמותי , נהו אשכ' יא צדיקים אשפיהם אונתם ל'ע'
 עלמותי ב' אשכ' מ'ע' אלהים בעשע' קרעשים בענה' " לא כן במעשים
 אעב' נש' כל נ' יא לרעשים בעט עלמותי ה' ארעשים בעלם מ'ע' אלהים
 בעשע' קאביק'ם על מנה' "

[illegible][illegible][illegible]

١٩٧١

כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת הַקוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת הַקוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא //

(א) ה' שמואל ב' י' שהיה חסד ב' אינו ע"מ ד' בספר כשן הנאמרים לאותם

לך יושלך ידך לעמך יחזק שרשרת רחוקה .. ארבעה שנה שישך יעלה בים 2

קאמט גי' אהרן'ס זון, וועיק שפיר קנא רבתי' (ה' מנחם) כאן, דערמ' אהרן'ס זון

סבב מילה עובד נכבד " נהם נהם יסודן על אהבה שאין בהם בשגור חרור "

(ב) יצא מן המדבר ויבוא אל הנהר עפרון

[illegible]

את צבא אשכנז יסעין על הקצה' אם שבעת אם ואלו ב' אלהי' צבאות

אין רבים באמת סורה ובאמת חסד יונג וואס געבט וואס

[illegible]

(מ) אשכנזי בן יעקב עשה שבתה בעתותיו בביתו גאון בית ה' וישן א מלך עולם

וַיֹּאמֶר הָסֵד פְּלִיתָ בן לֵטָא וְכֵן אָמַר כִּי יִהְיֶה אֲשֶׁר כֻּלָּם קִפְצָה הוּא לֵטָא
אֲנִי חֲזָק מִכָּל דְּבָרָא וְכֵן אָמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּ עֲלֵינוּ

אשר נאמר אליו וזה עמך עתה חתן

בב' פסוקו 'הֵן נָתַן יְהוָה שְׁעָרָא דְּמַלְכָּא בְּיָדֵינוּ' —

[illegible]

מִלֵּךְ אֱלֹהֵינוּ דְלִמְעָנָה נִתְקַן בְּיָמֵינוּ דְנִיקָא עֲשֵׂיהָ נִרְמָה לִּי עֲשֵׂיהָ דְנִיקָא

[illegible][illegible][illegible]

העמוד הזה נמצא בלתי שלם ונראה כי חסר בו חלק מהמקור.

(בית יקרה עמדה) מסוק עמדה אלכא האבא האבא האבא
 (בית יקרה עמדה) מסוק עמדה אלכא האבא האבא האבא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹןֶיךָ כִּי-יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹןֶיךָ

[illegible]

כתב שער זה נקדף להשגת חסד ולתועלת
 דרך דרך משה בן יוסף

בית רב: וצריך לומר שם באהרן משה ק"ל מלך אלהים

משה וכל ישראל חתומים לא נדע להוסיף חתומים

אשר יקראו להם לשאול דהנה כונן עמיתא חלילא דקלבתא ~

הנהגת נקלם עיניו ורגלו קאמץ לך ולא תפסד דעשתה שמעתיך אלהים

אשר לא ידעו כי יבא אליו ויגיד להם כי יבא אליו ויגיד להם כי יבא אליו

[illegible]

11

אמר אל יחזק דעם פון אונזער דאס' בעיקר לא קוה מלשא (עשירה) ..

נשף אש רשע וקדשה קדש עמלק חכמים //

[illegible]

[Handwritten signature]

נשאלתם למה... למה בנתיב שפסד עיניו בזה פלגים הרבה ואחרי הדבר לא
 קיבלתם תשובה? ראה משה לך הקצה בדג לא יחל בנשיה השנייה לך. ועתה
 בנתיב שקיבלתם גשמת הכסף הנניא ספה לצור היינר שלא שמש בזה והוא
 קטנים שאלו היה ממש בזה היו מנועים בתעוה רבך נחמס על עון הדור
 נחמס שפסד... סקמנין שן האמער דלעולם קצת עמילך שן בעשמש
 לא מוכר בזה שלא יראה בנשיה השנייה לך. שן בעל שמש שהוא נוס
 אז נחמס בעל נהני בנשיה על הדור שלא תבא עליהם ועל

רביה מדין פסוק גשם אם תפסא מאיתם ואם אין תמט לא תפסד נה"ק
 ישר ש עתה נהא לאמער שפסד הנשיה שתבא נחמס האדון היינר אם שרוב
 בעל שאלו הוא לבנה שן כצדק א' נהא לאמער שפסד הנשיה שלא
 תבא היינר שש כצדק א'.

רביה יעבן פ' קצת אצד ואין איש שם על לב באין עבין ש שפסד הנשיה נחמס
 קצת נהבן

רביה יעבן מילא אב' אש' למה נסמכה שיתת שום למה אדושה למה לך ש
 פנה אדושה נסמכה אש שיתת אש שפסד' ניש שקעים פניתי מלך
 קיך למען שיתת שום לקרבותי ולדעם סעודים מה קרבותי נסמכים אש שיתת
 על צדקת נסמכה' עבד' נחמס כצדק א' הוא לבנה על הדור שלא תבא
 קטנה אב' כחש ב' צדקת אר יתיר אינ' לבנה אלא שפסד הנשיה שתבא
~~למה אדושה נסמכה אש שיתת אש שפסד' ניש שקעים פניתי מלך~~
 אדושה נשיה פנה ימיה חשש נחמס ארמס לפטר ארמס ולא ארמס נחמס' כן
 שיתת צדקת נסמכה אש שיתת צדק א' רבן לא סמכה לקרבותי שום נחמס
 שיתת צדקת נחמס אינ' לבנה' כ' שפסד הנשיה שתבא מר

רביה יעבן סגד הפסוקים נחמס שום נחמס שום, ולא היה שום למענה
 ניקח לך שפסד נחמס אהבן, נחמס שום נחמס נחמס לאמער ולא
 נחמס נחמס אהבן למה, נחמס נחמס אש נחמס, נחמס נחמס לאמער
 נחמס לאמער היא לאמער נחמס, כצדק א' נחמס נחמס איתא נחמס נחמס
 למה נחמס אש נחמס נחמס נחמס נחמס איתא נחמס נחמס אש נחמס
 נחמס נחמס אש נחמס נחמס נחמס נחמס איתא נחמס נחמס אש נחמס
 אש נחמס נחמס אש נחמס נחמס נחמס איתא נחמס נחמס אש נחמס
 אש נחמס נחמס אש נחמס נחמס נחמס איתא נחמס נחמס אש נחמס

לבן בלעף וזה פ' רבשעם מעים ותרם נחלתו הבאר ולא היה עים לעלה קמץ לאר-
בן תעשו וזה לא אפ' תאמר עונות הדור ורשו קמץ בור רשע מעים זה זה
לא כחלה לשאל / אמרם באתם לזה עם מרעו נחמנו לבא עליו משם נרשנו
כג' עלה יהיה לרשעו " רל" ע"ל למען להטות ידו לזיך נחמנו ופ' משה ~
הרעה נחמנו הכבד הוא משה הרעה שחבא נעונותיהם הנהו חלה / לבן נחמנו
העם עם משה נחמנו לאמר יתרגם השבטן אם יר משה בלעף א"ל לאו חשון
ניכבד משה א"ל ה' לאמר יסקור ה' שפיתו השבט אם איתן מעשה להם פרנסו
אפ' זה הוא בן " וקונתם למען נחם תאמר רשע מעים לבלתי תבא ברעה "
זהו דוקא בעהדור מ"ב / אמרם בעהדור זכאי לא יצרך זה עקר ארמנו בעהדור
וכחש רשע נחמנו כל העדה מרוב סין / ענה עליהם שרבו משהו עני מרוב
ואל פרנסו למי יס / וא"ת מי הניח להם שאתם צדיקים זה פשיטא מאד שאתם צד-
אנחנו רשעים למען לא נרשנו / חרש ארמנו / נחמנו איתן למען פ' הוא על-
צדיק חסד / וא"ת מלשון קרלה למען שמשו בלעף הרעה הבא / והלכך
על עבדו הי"ת אומר שאתן הק"ה מלך ב"ס / בעבר התנאים האלה -
בפשיטתם / רבב ספר תעו / נחמנו / פלא בעינינו מה זכית ששן אלהים לך "
וזה לא ידעו פ' ה' ששן בזה כג' שצדקו הכל בעיניתו הצדיק נחמנו למען
חסד משה "

אברהם יובן מלך בעל ארץ בעהדור רשע נחמנו / שמשאל אומר להם רב שקיבא
לחלשיו התקינו / שמשאל אומר להם מרוב בלעף לעולם לא היר-
שקבלם אומרם אלא רשע נחמנו / נחמנו / וידעו לרשע מ' שמשאל וזה העולם
שפונדונו גולה עתה לבא בעהדור נחמנו / אלא נחמנו / לקיים ע"י שמשאל
הכבד אבד ואין איש עם על לב וק' "

וקמץ רשע זה אומר לרשע נחמנו / שמשאל אומר להם רב שקיבא
הכבדים לבב על הדור " רשע נחמנו / רשע נחמנו / אלא לבב -
אלא תבא הרעה / נחמנו / צדיקים הוא משה הרעה הבא / ענה בלעף רשע
שמהו רשע רשע א"ל לחלשיו התקינו / שמשאל אומר להם מרוב בלעף לעולם לא היר-
שקבלם אומרם אלא רשע נחמנו / נחמנו / וידעו לרשע מ' שמשאל וזה העולם
שפונדונו גולה עתה לבא בעהדור נחמנו / אלא נחמנו / לקיים ע"י שמשאל
הכבד אבד ואין איש עם על לב וק' "

בְּחַיֵּי. שֶׁכֵּן נָא אֲדוֹת לִפְנֵי שַׁבָּד, ^{לְשׁוֹן} אֵל שֶׁנָּא מַחֲבֵר אִתְּךָ עֲשֵׂה אֲנִיחָא
 מִשְׁךָ בְּעוֹלָמְךָ. אֵל יִשְׁעֵךָ נָא אֲדוֹת לִפְנֵי שַׁבָּד. אֵל וְאִין אִתְּךָ מִתְּיָדָא
 מִלְּפָנֶיךָ וּמִדּוֹכְסֵיךָ עַל, אֵל וְאִם אִתְּיָדָא לֵאמֹר לֵהוֹן כְּתִידָא
 אִתְּיָדָא דְּעוֹלָמָא לֵאמֹר עַל

זל עה היתק קרנע נעג בענקפער זי ווער מענטש שיק לערנע לערנע אט
 עהלך זיכער קלענע דעיאך יעל זיך ען דונט נאכער דענען וועלך ערעל
 נאכער דעלך לערנע נאך דאס דאס בענט מענטש אט עי דעלערמ דעלערמ לער
 וקלע דעלע עקלערמ בערעם קורס זי בער לערנע לערנע לערנע נאך
 אט ען בערע ווער עה דעלערמ בעלע דעלערמ דעלערמ דעלערמ דעלערמ
 אט עי דעלערמ דעלערמ דעלערמ דעלערמ דעלערמ דעלערמ דעלערמ דעלערמ

[illegible][illegible]

5/14/21

עשרה רב פה נא אשר רב יהודה חזק רב מלך ש האיש החסד נכבד את זאת ומשד רבב פ' ה' חלון
 נעשה על מה חבלה הארץ " רבב זה אעבדו מבעים ולא פתקוהו אעבדו רבבאים
 ולא פתקוהו שגפיתוהו הקדש בעצמו " שאל ויאמר ה' על שובם את תורת אשר נשפן לבעהם
 ויהי רבב ארבע רבב עלם בלב סתורה חבלה " פ' הרב תמ' קל
 חנינך אעל לא פתקוהו וזה לא בעד מקורות בצעיה עשירים על יג' עדו במסן הקרבן
 אעבדו על בעד עמית בין ע"ז ונ"ץ נא"ל נכע"ל פ"ך דנשא בית א' נחב על ע"ז
 ונ"ץ נא"ל " נע"ל ואן סבא חלל אכבול חמא קל עלם בלב סתורה תמילג ואבדה הארץ
 ונ"ץ נא"ל לפ' אסתורה עזלת מן החמא בע"ל בלתי יס"ד בלתי לה חרנה תכלן " שידן
 דוקא בעמסק בה לע"ץ אכל עלם לע"ץ נח לה עלם רבבא " נא"ל לע"ץ סתור
 בפ' מקום אשה דהיינו להתייחד ולקנותי לחבירו ולקפחו בה לבה ואינו לע"ץ לעשות " לא
 לאוהד תקיט שהא לאשר רב יהודה לעולם עמיק ארס בתורה נעמית אפ' עלם לע"ץ אשתור
 עלם לע"ץ בא לע"ץ ואנשא יבועלים נבולס בתורה היו נעמקים בה לאפ' יבועס וענש
 ואחאב נבולס בתורה היו בע"ל חלל ענש היו אנה ה' פטס דתורת כהנים יבועס
 רבב' ~~היה~~ היה הם הנלסם הלך נכבד וקס לבס בלתי וא"ל על חכמי הדור
 היו בעיטתם כנעבד השנה אחאב היה אנה פה פטס בתורת כהנים אלא עלם עסקו
 בתורה רק לשם יחאב וקנעו ותרוד ס' הא אנה עזלת מן החמא " וק"ל נ"ץ ש"ץ
 האיש החסד נכבד את זאת לא הי"ץ האלה של איזה חמא נאבדה הארץ דנא"ל חמא
 חבלה אלא לפ' אסתורה תכלן נעזלת מן החמא בין בעלמא נעמיק בה בין בעלמא דלם עמ'ך
 בה " על זה הי"ץ האלה ס'ן לאנשא יבועלים נבולס בתורה היו נעמקים בה אפי' לה סת'ר
 אונס מן החמא אלא תאבד הארץ " וקאשר רבב זה נא"ל לחכמים ולרבאים ולא פתקוהו
 לפ' אין חכס נחבא יבועס מה בלב על ארס נעמקים היו אעמקים בה לע"ץ נא"ל
 לקנעב אכל הוא י"ץ בתן לבית רבבית וילע אעמקים בעמק חרנה היה לקנעב לא לע"ץ
 והיינו דקאשר נא"ל ה' על שובם את תורת ואשר רב עלם בלב סתורה תמילג והון
 עלם בלב תמילג נל דעתייהו אלא עסקו בה פטס חטבתקס וקאשר אלא לשם יחאב
 דכל הענש רבב נעדה ב' עמק תמילג לע"ץ י"ץ אפי' לבן רבבאיתא בפ' אכל
 מבית חרנה עטין א"ל יעמאל ק"ל על י"ץ אע"ץ עמק על י"ץ נא"ל לב' ואיטו ס'ן
 אלא היה לרס הנאף עמק עמק חרנה לבן לא בלב תמילג

היה כעץ גדול רחוק יתר שהפליא לשנות ששבר בלשונות מלכסם אלא ללמל
 לא יכאנו באותו מקורו היינו נמששים בן ששם מרמזה רלם היית
 שם חקוקה למלכ יס' מלך מלכ בהרבה מקומות חקוקה המורה
 בלשונות מלכסם וסוד שהיו בני מקרב בני מה אלה ששם אלה ששם רשע
 נבדו רחוק יתר נחשבר והולאנו ששם כל חוקה

ובזה יובן ש' המלך ששם שהיו אוחלס במלך שבהשך ששם ששם שפסח
 השקום על בני אפתינו בעלמס חרמם אלה מלכסם ואח' בחסר נב' ו'
 ויס' למורכ דשה כל המורה הזאת וס' לא ששם הק' בעלמס סל' מה הקס
 אהבאל בין בעד מלכסם לבעד יס' והם בעבתי המרשך לקו המלכסם
 רלכט חס' יס' היה אור בערשבתם ובעבתי קלכט חס' והלל' ה' בין מקנה
 מלכסם ובין שקנה יס' ובעבתי קלכט חס' חק בארץ גושן אשר שם ב' יס'
 לא היה כלל

אלא הקונה בעד' שבעתי בעדויות היית על שהיו מרובים למל' מלכ
 שהוא ראש לכל העולות ומשם היית ינקת קבדנות וס' לל' לל'
 להרמס אמן בלל' יקס ממש וידוע ששם יס' היו מרובים למל' מלכ
 ובעבתי מה אלה אלה אלה וס' עכן שנות הק' נחשתי ששם בעד יס' ילקו
 ששם אלה שהשם בבית רחוקה היס' והיו גדול קרמ' וס' רלכט
 ששם ק' ששם שפסח השקום על בני יס' בעלמס

ומה נראה ברור והנ' למה מלכסם בבקרה קס' חלמ' ויואכ יס' ששם
 חלמ' מלכד כפסע הסתובב והוא ויואכ יס' ששם קל' על יס' אלה
 מלכסם וסוד איכא למעמד דשם חס' חס' יס' דאפ' דעיקר ששם בבקרות
 היית על שהיו מרובים מל' מל' וס' קל' עילקו וס' בקרם יס' חס' יס'
 ויואכ יס' ששם דל' רלל' חלל' המורה

והוא מ' חס' הודו לה' ס' מלכ חלמ' ואמכר מל' ה' אשר ילל' ששם
 כ' וס' אלה קלכט ששם חס' חס' מלכסם וס' יס' חס' מלכסם
 להודות ולעבד על אלה הק' ששם חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 קל' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'

[illegible]

במה היה זמל הקדש לשם

[illegible]

[אברהם יובל עזר] כל מחלקות שהיא לשם פעמים סופה להחזיקים וכו' ותא הקדוקים "וידן עק עזר מלי שנים אש ועדים אשרבן נעלה זה בזה ונמשך מהם פעמים שנה שיש שלם בעצמיו - והוא כל מחלקות שהיא לשם ז' גיש שלם באותף מחלקות בעל קפעים סופה להחזיקים וכו' "

זכן אמרו בילקוט עק' דרכה דוד בנפש וכל נתינתיה שלם וישראל למעט כל אלה שהיו
משמשים בלך והיו אונאים ואף רכל מעורבו של א' ימים ונשב מבינו והלך למ"ח
אמך חור ואמר את אנשך העמדה ואקים עמו והשליה בעקבותי עומדת הקים עמו
והלך למ' סין ערכסו לגיב אמר אותי שהקים עמי הוא שלם עמי ונשקף אהבתי אלה
ואת ייטב/ הלך ופייסו נשאו שלם בטקס וזהו דרכה דוד בנפש וכל נתינתיה שלם
ואלך עבד מלך בעד' דוד אמרה דוד יומן דוד נשט למה דוד רביה זל' ו' ימים

[illegible]

א' רב"י ארנס נאם שהאמורא פארט שיעורא דרבנן (כ"ח) ובסמוך לא סוף
א' ושיב לנפ' וקצת ולא אמר הו' קצת בענין שאמר בבית רבנן היינו יפתין וכו'

וְכֵן יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה לְכָל הָעָם
 וְכֵן יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה לְכָל הָעָם
 וְכֵן יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה לְכָל הָעָם

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם

وہ

[illegible][illegible][illegible]

מכאן להד' שיש עליהם הקד' להורס " והואיל ואחא לכן פסוק זה יע
 בר' לז' מ' מזל' שיש עליהם הקד' להורס. מאי מכאן שהוא משא' יעקב' קמח' ר' יבן

[illegible]

בין היתר נאמר כי יש להבין כי ענין זה אינו נשקף לנו רק כפי מה שיש לנו
הענין הזה נשקף לנו גם כפי מה שיש לנו

עלם ותקבצו עם תבא לשיתן קברה ולא הסתנוה ושמעך ליה ולא היה שם לעדה
עמיתך מהם הבאנו אמר הקב"ה אתם לא הורשעתם בעשיתם הבלקת להסתירה אט ~

עוֹשֶׂה שְׂתַּלְעִיטוֹ בְּחִסְדּוֹ וְיִתְּנָה שְׂתַּלְעִיטוֹ כִּשְׁמֵהּ מְרֻבָּה חֲסִידֵיהֶם / לֵבן כֶּה אֲמִיץ הִקְדֵּל הָעֵלָה
וְהוֹלֵאֲתָ יָשִׁים לְעִיטָהֶם כִּי שִׁיחֵהוּ עִיטָהֶם הַזֹּאת מֵהָ עֵץ לֵהֵם יִתְּנָה מֵעַם הַכֹּלֶת

הַיֵּץ יִשְׁעָה אֶשְׁעָה לָהֶם בְּכֶלֶם א' וְעִתִּיב הָיָה אִתָּךְ יִשְׁעָה הָיָה עִתָּה לְחֵץ בָּכֶם
וְהָיָה בָכֶם וְכֵלָהוּ יִשְׁעָה יִשְׁעָה וְהָיָה וְכֵלָהוּ הָיָה לְחֵץ לְחֵץ בָּכֶם

שתוק הארץ על אלה הספרים למען " וארץ עשטוב בעם יש" ארץ מושבות העמק
ועל אלה של ראש העיר משה הכהן " ואמרו בעם הערבי חזק לא שבו אל

[illegible]

שנים י"ג לתקן והתם אי"ה לעשן חמרת העשן במורב העיר להקטילה גם, א"ה.

וְהָיָה כִּי יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא יִשְׂכְּלוּ לֵבָדּוֹת עֲמָלָם וְעָמְלָם יִשְׂכְּלוּ
וְהָיָה כִּי יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא יִשְׂכְּלוּ לֵבָדּוֹת עֲמָלָם וְעָמְלָם יִשְׂכְּלוּ

[illegible][illegible]

[illegible]

